

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

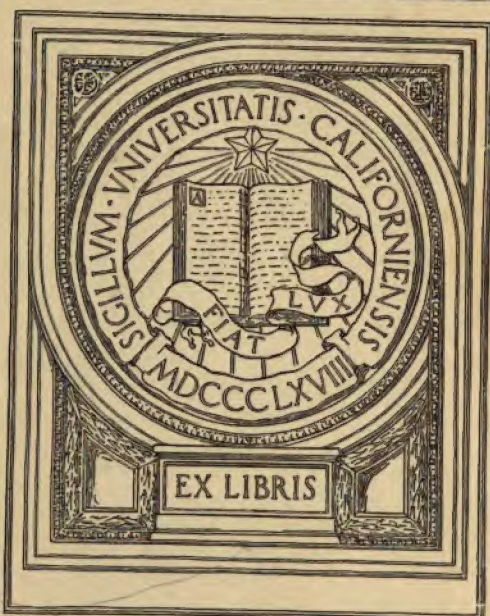
UC-NRLF

\$B 310 915

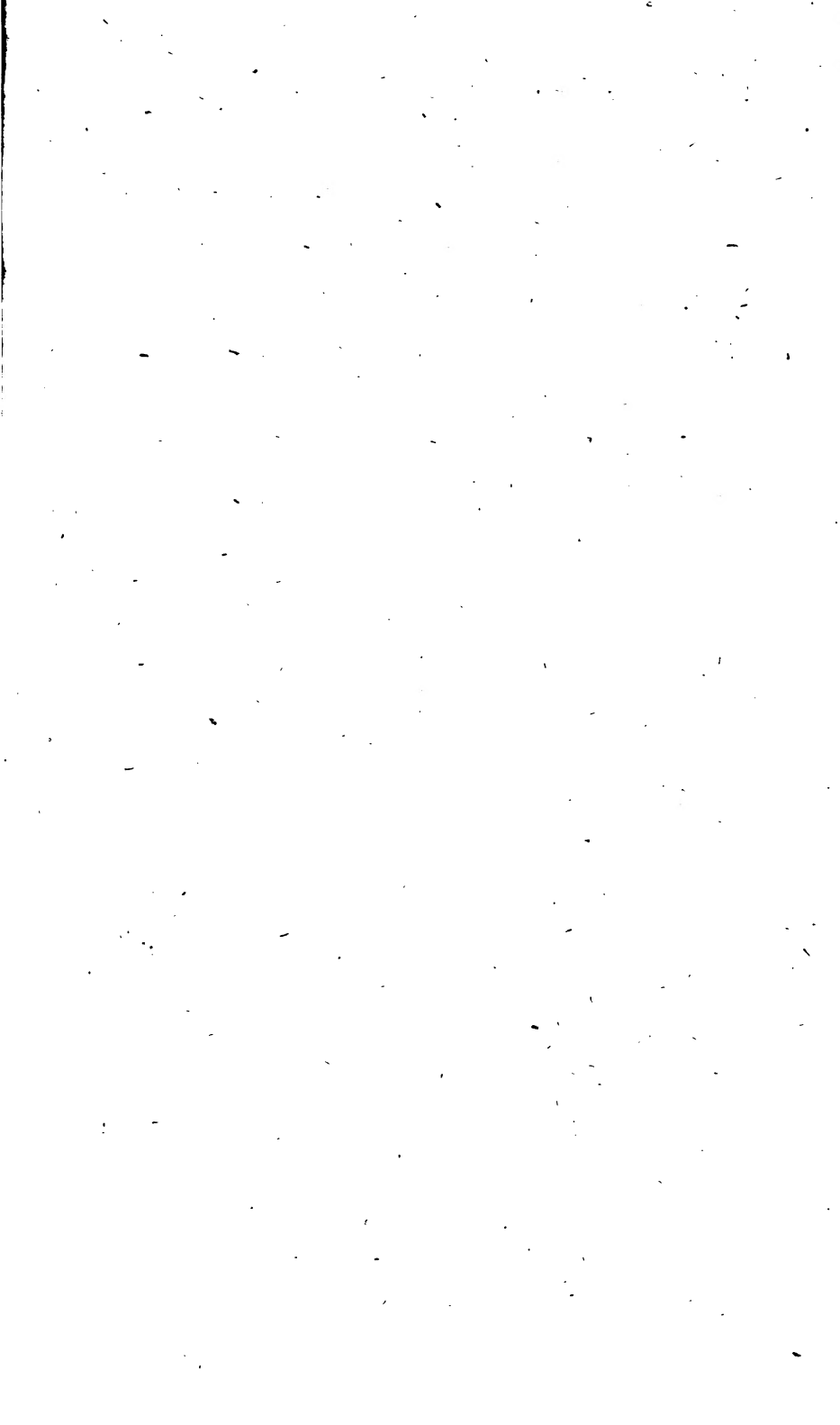
YB 38193

· FROM THE LIBRARY OF ·
· KONRAD BURDACH ·

EX LIBRIS

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

SOPHOCLES
OEDIPUS TYRANNUS

EX RECENSIONE
PETRI ELMSLEY A. M. ✕

QUI ET
ANNOTATIONES SUAS
ADJECIT.

EDITIO AUCTIONIOR INDICIBUSQUE INSTRUCTA.

LIPSIAE
SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI
MDCCCXXI.

P R A E F A T I O.

Consilium ceperam Sophoclis Oedipi Tyranni separatim edendi, cum eo annotationum et variarum lectionum delectu, qui medium quodammodo locum teneret inter largum illud et prolixum interpretationis genus, quo ad Euripidis Phoenissas et Hippolytum usus erat Valckenarius, et nimiam, ut quibusdam videbatur, brevitatem, quam in quatuor primis ejusdem poetae fabulis recensendis studiose coluerat Porsonus. Quod consilium quo minus exitum haberet, praeter alia obstitit, quod me subsidiis nonnullis destitutum videbam, sine quibus laborem meum in Sophocle emendando et explicando fructus parum sibi respondentes habiturum esse pro certo sciebam. Desiderabam in primis pleniorum codicum Parisiensium notitiam quam in editione sua dederat Brunckius. Is enim ea quae ad rem suam facere arbitrabatur enotare contentus, multa consulto praetermisit, quae si protulisset, futurorum editorum commodo maxime sane consulisset. Cujus quidem indigentiam reprehendere nolo, quippe qui codices Britannos haud aliter usurpaverim quam Brunckius Parisienses. Dolendum tamen est neminem adhuc exstitisse, qui librorum Parisiensium diversas lectiones, vel omnes, vel saltem insigniores, cum Graecarum literarum cultoribus communicaret. Mul-

tum Vauvillerio debent Aeschyli editores; quod complures tragici ejus codices Parisienses cum editione Pauwiana contulit, multasque inter scriptos libros et impressum dissensiones nondum ante cognitatas indicavit.

Quibus adjumentis cum in Sophocle edendo frui non liceret, pro majori illa, quam facere destinaveram, minorem hanc editionem feci, neque ipsam, ut sperabam, omnis fructus atque utilitatis expertem futuram. In qua adornanda, quas rationes secutus sim, quidque efficere tentaverim, paullo fusius exponam.

Codicibus scriptis usus sum quatuor, tribus scilicet Oxoniensibus, unoque Cantabrigiensi; neque plures hujus fabulae codices in Britannia exstare arbitror. Hos omnes ante me usurpaverat Ioannes Burtonus, sed ita usurpaverat, ut hominem facere par erat ab omni critica disciplina alienissimum. Quem ne temere summae negligentiae incusare videar, unum alterumque specimen proponam, ex quibus de toto eius opere facile judicare possit lector. V. 315. parum refert, sive verborum sententiam, sive aurium sensum consulas, utrum *καλλιστος πόνων* legas, an *καλλιστος πόνος*. *Πόνων* exhibent editiones ante meam ad unam omnes, consentiente Burtono, qui variam lectionem his verbis conceptam adscripsit: *Πόνος Bar. 2.* [Vult, opinor, *Bar. 1.*] *Trin. in margine*. Hinc quis dubitet vulgatam scripturam *πόνων* in Laudiano et Bodleiano a Burtono repertam esse? Hi tamen non minus perspicue *πόνος* exhibent, quam Baroccianus et Trinitatensis. *Πόνος* etiam Mosquensis et uterque Dresdensis apud Erfurdium, neque diversam scripturam in Parisiensium plerisque, fortasse in omnibus, aliquando inventum iri conjicio, licet nihil de hoc loco monuerit Brunckius. In quatuor nostris codicibus v. 1513.

ita scriptus est: *Οὐ καιρὸς αἰεὶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῳόνος.*
 De hac varietate sane quam insigni ne verbum quidem
 bonus ille Burtonus, qui tamen paullo ante ad v. 1484.
 ubi recte plerique libri *τέων* cum elisione exhibent, hoc
 diligentiae simul et peritiae exemplum dederat: *Τέων*
editt. Steph. minus eleganter, si metrum respicias. A no-
bis stant L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Turn. Cant.
 Toties in variis lectionibus enotandis a Burtono peccatum
 est, ut mirer eum, si maiorem curam adhibere aut nollet,
 aut nequiret, omnino labore scriptorum codicum evol-
 vendorum non supersedissee.

Editiones ad manum habui plus minus triplata, qua-
 rum tamen maxima parte sine ullo editionis meae detri-
 mento carere potuissem. Nemini ignotum esse arbitror,
 qui mediocriter in Graecis literis versatus sit, omnes So-
 phoclis editiones quae Brunckianam praecesserunt in duas
 classes sive familias divisas esse quas *Veteres et Recen-*
tiores non male appellaveris. Veteres eum fere textum ex-
 hibent qui in plerisque codicibus reperitur, qui que pro-
 culdubio in codice *ἀρχαίῳ* repertus est, unde fluxerunt
 omnia hodierna exemplaria. Recentiores Demetrii Tri-
 chini recensioem sequuntur, hominis parum quidem do-
 cti, et minime digni qui Sophoclei textus refingendum labo-
 rem susciperet, sed tamen paullo nimis acriter a Brunckio
 passim exagitati. Veterum editionum agmen ducit Aldina,
 recentiorum Turnebiana. Illa Venetiis a. 1502. haec Lu-
 tetiae Parisiorum a. 1552. vel 1553. variant enim exem-
 plaria, edita est. In textu hujus fabulae recensendo, duae
 tantum veteres, praeter Aldinam, utilitatem aliquam at-
 tulerunt, Colinaeana scilicet et Juxtina secunda. Textus
 Colinaeanus vix usquam ab Aldino diversus est, nisi in
 Aldinae editionis mendis typographicis, quorum nonnul-

la correxit Colinaeus. Utilitas ejus editionis fore totam quatuor foliis posita est, quae ad caecum libri in quibusdam exemplaribus repariuntur, in plerisque vero, quae quidem ego viderim, omissa sunt. Leguntur in his foliis, praeter alia nullius momenti, variae lectiones aliquotiarum primarum fabularum, cum hac subscriptione: *Hæc ad fidem veteris exemplaris reposuimus.* Quoties in annotationibus meis laudatur Colinaeus in Appendice, huc me respexisse intelligat velim Lector. Editio Juntina secunda quinquaginta circiter hujus fabulae locis ab Aldina dissentit. His non annuero vitia typographica, quorum tanta copia est in Juntina, ut saepe numero difficile sit editoris emendationes ab operarum erroribus discernere. Cujus rei exemplum vide ad v. 183. 184. ubi cum vulgo post *εὐὼνα* distingueretur, editor autem, ut conjicio, post *Διὸς* distinguendam esse videret, operae utraque interpunctionem, novam simul et veterem, adhibuerunt. Editor unum, opinor, codicem usurpavit, quem nostro Trinitatensi, et Brunckii Erfordiique Augustano secundo simillimum fuisse in annotationibus meis monui. Mirae vetustatis et fidei exemplaria se habuisse praedicat, sed nondum de hujusmodi rebus accurate loqui didicerant typographi et editores. Partem suarum lectionum e Scholiis hausisse videtur. Nonnullas tamen habet, quae neque apud Graecum interpretem, neque in ullo, quod sciam, codice hodie reperiantur: cujusmodi est *ἀνοῦειν* v. 1170. quam ex conjectura ab eo repositam esse suspicor. De veteribus editionibus haecenus.

Quod ad recentiores attinet, primas sine ulla controversia tenet Turnebiana, quae et ceterarum mater est. Codicem Triclinianae recensione quem editionis suae fundamentum fecit Turnebus, quemque cum fuisse existimo

quem Brunckius T. appellat, non ita ad verbum expressit, ut omnes ejus lectiones in textum suum admitteret. Nonnullas enim in margine apposuit, alias in finem libri rejecit. Hae lectiones interdum Brunckiano T. ex conjectura tribui, praesertim ubi alter Triclinianus, cujus notitiam Erfurdio debemus, eandem scripturam praebebat. Hoc ideo monendum putavi, ne miraretur lector, utrumque Triclinianum codicem aliquanto saepius in annotationibus meis nominari, quam sui Tricliniani scripturam memorasset Brunckius. Turnebianam editionem proxime subsecuta est Stephaniana. Tantum abest ut ullum codicem in textu suo constituendo usurpaverit Stephanus, ut ne editiones quidem veteres adhibuisse videatur. Textus ejus etiam Turnebiano peior mihi videtur. Habet tamen editio Stephaniana aliquam usum criticum, eoque majorem, quod eam, posthabita Turnebiana, secuti sunt omnes editores ante Brunckium. Paucula quidem notavit Canterus, sed emendationum suarum maximam partem ex ipsius Stephani annotationibus hausit. Quanta fide Stephanianam expresserint nonnulli editores, vel ex editione *ἀναρτυρη*, quae Londini prodit a. 1746. cognosci potest. Repetuntur in ea omnia fere ad Stephanianam, nisi typographica, qualia in hac fabula sunt *αἰχμη* v. 92. *Εὐκρίτας* 188. *εὐκρίτας* 380. *εὐκρίτας* 1466. *εὐκρίτας* 1375.

Tandem exortus est Brunckius, qui novam Sophoclis recensitionem insitueret, cujus fundamentum esset Aldina editio, adhibitis tamen ubi fieri posset, melioribus lectionibus, vel e scriptis libris, vel etiam e conjectura ductis. Non est hujus loci dicere, quomodo hanc provinciam administravit Brunckius, qui inter optimos Sophoclis interpretes semper habebitur, cuique tantum debent Graecae literae, quantum haud scio an nemini, qui nostra memoria

vixerit, uno excepto Porsono. Multi post Brunckium ad Sophoclem illustrandum se contulerunt, sed omnes omnium poëtarum editores temeritate et intemperantia longe superavit Bothius. Miror sane hominem, qui vix ullum Sophoclis versum intactum reliquerit, tam raro in veram scripturam incidisse. Quaedam tamen ab eo recte constituta sunt, neque ejus editionem negligere debet is, qui vulgatum Sophoclis textum emendare conatur.

Novissima Sophoclis editio est Erfurdiana, quae quidem adhuc imperfecta manet, cum quinque tantum fabulas satis longis intervallis in lucem emisit editor. Anpus fere est cum Oedipum Tyrannum ab eo editum prae manibus habeo. Quò invisò, si meam recensionem publici juris fecissem, valde me festinationis meae poenituisset. Nam, praeter quinque codicum collationem, qui omnes uno excepto superioribus editoribus prorsus ignoti erant, multa suo Marte emendavit aut explicuit Erfurdus, multa etiam post aliorum virorum doctorum conjecturas, partim quidem per literas secum communicatas, partim vero ex libris non nisi in Germania satis cognitis prolatis. Nemo est autem cui plura debeat Erfurdus, quam Gothofredo Hermannò: quem quoties in annotationibus meis omisso libri nomine laudavi, non mea sed Erfurdii fide nominavi, et plerumque ex notis MSS. quas ille Erfurdio dono miserat.

His igitur subsidiis instructus, fabulae recensionem constitui cum nulla superiorum prorsus consentientem, et omnibus, ni vehementer fallor, paullo emendatiorem. Cujus rei judicium cum penes lectorem sit, quo melius intelligeret quid inter meum textum interesset, et eum quem dederant priores editores, ipsis poëtae verbis subjecti variae lectiones sex nobilissimarum editionum, scilicet

Aldinae, Juntae secundae, Turnebianae, Stephanianae, Brunckianae tertiae et Erfurdianae. Quibus nonnullas lectiones admiscui, litera L. notatas, de quibus in annotationibus dicturus eram, quarumque nonnullas parum abfuit quin in textum reciperem.

Opera mea aliorumque patientia abusus essem, si ex editionibus, quas modo nominavi, singulas accentuum et spirituum varietates, diversasque interpungendi rationes, quae nullo sensus discrimine in illis conspiciebantur, diligenter cum lectoribus communicassem. In his minutis delectum aliquem adhibendum censi. Nihil eorum omittere volui, quae in accuratissima scriptorum codicum collatione enotari solent. Non tamen dubitavi quin nonnulla oculorum vitio omissurus essem; neque aliter cecidit ea res ac putabam. Multa certe enotavi, quae sine ullo lectorum incommodo silentio praeterire potuissem. Ne unius quidem literae varietatem consulto praetermisi, praeter *ἰῶτα ἀνεκχώρητον*, in quo subscribendo aut omitiendo grammaticas rationes secutus, scripturam quam in editionibus repereram celato lectore aut retinui aut mutavi. Sed non multa huiusmodi vitia Erfurdii diligentiam effugerant, qui ex Porsoni monitu *ναίω* et similia per simplicem vocalem scripta exhibuerat. Nescio an operae pretium sit monere, *δρᾶν*, *ὀρᾶν*; *τιμᾶν*, *ἔμν*, et ceteros huiusmodi infinitivos, apud Turnebum simplicem vocalem pro diphthongo in ultima syllaba habere. Cum Turnebiana Sophoclis editione consentit Euripidis editio Aldina. Apud Sophoclem autem diphthongum adhibuit Aldus, quae scriptura certe magis usitata est. Altera tamen melior videtur, veterumque grammaticorum auctoritate nititur, quorum sententiam protulit Etymologus v. *Βεῖ*. Antiquissimis temporibus non λε-

γειν et γράφειν, sed λέγειν et γράφειν dicebant Graeci. Quae forma, ut alia multa veteris linguae Graecae vestigia, in Dorica dialecto permansit. Hinc in contractis verbis, non βοᾶν et δηλοῖν, sed βοᾷν et δηλοῦν dicebant; utpote a βοάειν et δηλόειν contracta.

Quoties articulus in vocalem desinit, vocabulum autem quod eum sequitur, a vocali incipit, non eliditur prima posterioris vocis syllaba, sed cum articulo in unam syllabam per crasin coalescit. Verbi causa, pro τοῦ ἐμοῦ, non τοῦ μου, sed τοῦμοῦ scribendum est. Quam scripturam cum apud Nostram exhiberet Aldus in Oed. Tyr. 264. Oed. Col. 419. 1141. 1329. Phil. 344. male, meo quidem iudicio, τοῦ μου secundo loco Turnebus, Brunckius autem ubique reposuit. Τοῦμοῦ apud Euripidem habet Aldina in Or. 1057. Med. 846. Alc. 939. Androm. 409. Suppl. 592. Iph. Aul. 478. Iph. Taur. 821. Heracl. 559. Hel. 1005. Herc. 37. Sed hanc regulam non raro violavit Aldus. In nostra fabula τὸν ζευθήματα dedit v. 378. τοῦ πιοντός 393. τὰ μὰ 621. τῷ μὲ 969. τῇ μαντοῦ 995. Scribendum erat τῶν ζευθήματα, τοῦ πιοντός, τὰ μὰ, τῶμῳ, τήμαστοῦ. Τῶμῳ recte Aldus apud Eurip. Iph. Aul. 1237. Τῶμῳ, τήμῃ, et similia, per simplicem vocalem in prima syllaba scribi debere monuit Etymologus v. Τήμῃ. Scilicet in omni duarum syllabarum crasi eliditur ἰῶτα prioris syllabae. Quod in καὶ et similibus in vetustioribus codicibus fieri monuit Porsonus Praefat. ad Hec. p. IV. Eadem est ratio in τὰν et τὰρα, quae pro τοὶ ἄν et τοὶ ἀρα passim leguntur. Inde est, quod apud Aristophanem legimus ἀστέρῳ μου γαμῖον Nub. 1205. μαντενομένῳ μου χρησεν Vesp. 159. αὐτὸς γε μεντοῦφασκεν Eccl. 410. et alia non pauca ejusdem generis, in quibus exhibendis Brunckii inconstantiam nequeo

satis admirari. Hæc qui attente secum consideret, nemo, opinor, dubitabit, quin pro οἱ ἑμοὶ et αἱ ἑμαὶ non αἱ μολ et αἱ μαὶ, sed οὐμοὶ et αμαὶ scribendum sit. Οἱ μολ, sic enim cum inutili elisionis nota scribere maluit, dedit Aldus apud Eurip. Hec. 384. Phœn. 635. Tro. 363. 1240. et οὐμοὶ apud Aristoph. Eq. 1003. Ran. 967. Idem αὐ πικώριοι his in nostra fabula, v. 939. 1046. Quam scripturam, vel οὐπικώριοι, apud Aristoph. Ran. 461. præbent membranae Brunckianae. Ejusdem fabulae v. 1049. ubi αἱ μαὶ Σθενόβοται exhibebant superiores editiones, αμαὶ (sic) Σθενόβοται dedit Invernizias, cum hæc annotatione: *In Rav. libro scriptum fuerat ἑμαὶ, quod deinde aliena manu emendatum est.* Repone, αμαὶ Σθενόβοται. Simili ratione scribendum apud Eurip. Ion. 1111. *Ἐνθώμεθ' ἀρχαὶ δ' ἀπικώριοι χθονὸς Ζητοῦσαν αὐτήν, ὡς θάτη περὶ οὐμένη.*

Sequentia etiam in nostra fabula minus emendate exhibuit Aldus: α γὰρ v. 6. 219. α κ 235. α ν 580. α ἡράτης 1523. οὐ ποβεῖτο 722. οὐ ξερω 936. ὦ ναὶ 80. 103. 286. 304. 334. 352. 1468. Scribendum erat, ἀγὰρ, ὦν, ὦν, ἀνράτης, οὐποβεῖτο, οὐξερω, ὦνα. Si plures Sophoclis fabulas edidero, hæc semel monuisse contentus, similia vitia inconsulto lectore emendabo.

Αἰ, αἰτός, κλάω et κἄω scribendum monuit Porsonus Praefat. p. IV. et obtemperantem sibi habuit Erfurdium. *Αἰ* apud Sophoclem duodecies dedit Aldus: Oed. Tyr. 786. Oed. Col. 1332. 1384. Ant. 76. 892. Trach. 16. 35. Phil. 148. El. 218. 305. 650. 917. Saepius Turnebus et Brunckius.

Atticam secundae personae passivae formam, quam in futuro tantam reposuerat Brunckius, etiam in praesenti adhibuit Erfurdius a Porsono monitus Praefat. p. IV.

Ubicunque per carminis rationes fieri potuit, ες in sic mutavi. Nullam hic auctoritatem habent libri scripti aut impressi, quippe qui saepissime comicis ες tribuant, quos ab ea forma se abstinuisse monuit Porsonus Praefat. p. LVII. Vicies tantum in septem fabulis ες retineo: Oedi Tyr. 50. 320. 1303. Oed. Col. 1424. 1438. Ant. 128. 307. Trach. 699. 808. 1169. Aj. 296. 1168. Phil. 311. 682. 1211. El. 14. 1059. 1263. 1312. 1315. Contra in uno Oedipo Tyranno vices et octies ex necessitate legitur ες.

Post breves vocales σὺν semper adhibui, nisi alteram formam postulabat metrum, ut in hac fabula bis: v. 982. 1126. Post longas vocales, diphthongos et consonas, necnon in principio versiculorum, εὖν aut servavi, aut inveni. Has rationes in posterioribus fabulis secutus est Brunckius.

In νῦ ἐπελυσσινῶ addendo aut auferendo ducem habui Porsonum ad Or. 64. et Med. 76 p. 99. In hac fabula quater tantum Aldinam scripturam mutavi: v. 384. 427. 720. 981.

Atticam formam ἡῤοισιον pro εὐρισκον contra omnes libros repraesentavi v. 68. similique ratione ἡῤορηκ v. 546. ξυνηνῶσθησαν 982. ἡῤοῖσθαι 1050. ἐφηῤρέ 1217. ἐφηῤρημας 1421. Omnes editiones συγκατηξάμην habent in Ant. 1336. ἡῤγμην Trach. 610. κατηῤχετο ibid. 766. Veteres etiam ἡῤρέθη in Ant. 406. quod in communem formam mutavit Turnebus.

Ἦ pro ἦν, eram, quater reposui. Ἦν aliquoties ante vocalem legitur apud Euripidem: ut in Hippol. 1012. Alc. 658. Iph. Aul. 944. Ion. 280. Quamquam haec omnia corrupta esse suspicor. Sic etiam ter Aristophanes, sed in Pluto, novissima omnium fabula, v. 29. 695.

823. Nihil tale apud Sophoclem reperitur. Vide Oed. Tyr. 801. 1123. 1389. 1393. Oed. Col. 768. 973. 1366. Trach. 87. 414. Aj. 1377. Phil. 1219. El. 1023.

Solus e tragicis secundam in *ἡμῖν* et *ὑμῖν* corripit Sophocles, monente Porsonio Praefat. p. xxxvii. Id in integris fabulis bis et quadragies extra meliora fecit. Septies autem necessario produxit ante vocalem: Oed. Tyr. 631. Oed. Col. 826. Trach. 1278. Aj. 689. El. 255. 454. 1381. Quae omnia emendationis egero suspicari videtur Porsonus. Ego vero casu potius quam consilio factum puto, ut tam raro ancipitem vocalem necessario produceret Noster. Nam simile quid Euripidi accidisse video. Is, ut monuit Porsonus, posteriorem horum pronominum syllabam nusquam corripuit. Quod si quis dubitaret utrum longa apud eum an brevis esset, duos tantum versiculos in quatuor primis fabulis offenderet, in quibus *ἄλλος*, *αὐτός*, aut tale quidvis vocabulum, metro non satisfaceret: Or. 932. *Τμὶν ἀμύνων, οὐδὲν ἥσσον ἢ πατρι.* Ibid. 1202. *Οὐτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω.* Hinc apud Sophoclem productam formam, ubi fieri potuit, retinui. Quod ad accentum correptae formae attinet, alii *ἡμιν* et *ὑμιν*, alii *ἡμῖν* et *ὑμῖν* scribendum arbitrantur. Hanc scripturam adhibuit Aldus in Ajace et Electrae versibus primis 357. dehinc vero *ἡμιν* et *ὑμιν* usque ad finem libri. *Ἡμῖν* et *ὑμῖν* ubique editiones recentiores, quarum scripturam post Brunckium adoptavi. Dum agitur de hac re, non silentio praetereundus videtur Phrynichi comici senarius apud Eustathium p. 1112, 38. *Ἐβουλόμην ἂν ἡμιν ὥσπερ καὶ προτοῦ.*

In melicis constituendis, duas potissimum res assequi student tragicorum editores: primum, ut eam versiculorum divisionem adhibeant, quae notiora metri genera reprae-

sentet, aut saltem aliquam rhythmici seu carminis speciem prae se ferat; deinde, ut singuli strophici versus antistrophicis suis quam accuratissime respondeant. In divisione versuum, scripti libri, quantum e nostris conficere licet, vix unquam ab Aldina editione dissentiunt, quam in hac re mendosissimam esse, nemo, qui vel semel eam inspexerit, dubitare potest. Triclinius, Heathius, Brunckius, Bothius et Erfurdtius, neque cum Aldo, neque inter sese consentiunt. Ipse non raro divisionem exhibui diversam ab ea quam in superioribus editionibus repereram. Haud tamen operae pretium visum est bonam chartam consumere in hujusmodi mutationibus indicandis, quae nihil certi habebant. Sane totus hic locus ea obscuritate involutus est, quam vereor ut unquam penitus dispellere possint rei metricae vel peritissimi.

Quod ad alteram quaestionem attinet, id in primis cavendum videtur, ne dum operam damus ut strophe cum antistropho sua conveniat, alterutram falsis aut nimis incertis conjecturis corrumpamus. A quo vitio cum minime immunis esset Brunckius, multo majorem sibi licentiam permisit Erfurdtius, adeo ut multis vicibus a Bothii amentia haud longe abesse videretur. Minuit tamen in eo, ut in aliis, hanc emendandi libidinem tempus et major artis suae peritia. Quo factum est, ut fabularum ab eo editarum recentissima quaeque choricos cantus cum vulgatis libris maxime consentientes exhibeat. Cum diffiderem, meum in hac relaborem Sophocli multum prodesse posse, curam adhibui ut saltem non multum noceret.

De annotationibus meis facile pro se quisque iudicium feret. Multa ad hanc fabulam spectantia, quae inter legendum observaram, et in adversaria mea retuleram,

omittere coactus sum, cum semel pro justo volumine, quod meditabar, parvum libellum edere decrevi.

Postremo monendi sunt lectores nullos in editione mea esse versus his numeris notatos: 205—215. 664—668. 693—697. 909. 910. 1355—1368. Contra his adhibentur 1223. 1224. 1225. Eo consilio numerorum seriem in melicis turbavi, ut extra melica Brunckii numeros retinerem.

Haec fere habui quae de mea recensione dicerem. Quam si Graecarum literarum studiosis non displicuisse videro, operam fortasse dabo ut ceterae Sophoclis fabulae simili cultu donatae ex officina Academiae nostrae singulae in lucem prodeant.

P R A E F A T I O

EDITIONIS LIPSIENSIS.

Quum librarius, qui suis sumptibus Elmsleii Oedipum *), perrarum in Germania librum, Lipsiensibus typis repeti curavit, ab me peteret ut novam editionem iis rebus augerem, quas lectorum usus postularent, feci quod in tanta, qua nunc premor, otii penuria facere potui. Indices, meos in usus dudum confectos, paginis editionis Lipsiensis accommodavi. Quae autem nuperis virorum doctorum studiis tum emendatio huius fabulae tum interpretatio est lucrata, de his breviter hoc loco referre placuit. Sunt ea haec potissimum.

1. Lectiones trium codicum Parisiensium, 2794. (A.), 2787. (B.), 2820. (C.) in Faehsii Sylloge lectionum Graecarum p. 187. sqq.

2. Lectiones duorum librorum (*p.* et *v.*) Livineii, editae in diarii classici vol. XIV. p. 432. Quorum auctoritatem exiguam esse monuit Hermannus praefatione ad Electram p. VI.

3. Varietas scripturae ex margine libri Victoriani ad v. 11. — 101. edita a Thierschio in Actis philol. Monac. I. 3. p. 352.

*) Prodiit Oxonii MDCCCXI.

4. Brunnkii annotationes quaedam MSS. ex eius schedis editae a Faehsio l. l. p. 242. sqq.

5. Ricardi Porsoni annotationes, partim in eius Adversariis p. 162. 163 partim in Miscellaneis a Kiddio publicè iuris factis (*Tracts and miscellaneous Criticisms*) p. 216.

Praeterea usus sum duobus libris MSS. Lipsiensibus, quos ex bibliotheca senatoria liberaliter suppeditavit vir illustris Henricus Blümnerus. Dictum est de his codicibus ab Hermanno praefatione ad Aiacem p. VII. VIII. Eius exemplum secutus antiquiorem dixi a: recentiorem b. Omnem ex his libris daturus eram scripturae varietatem: sed consilium irritum fecit temporis brevis.

3. Elmslei. ad Euripid. Heraclid. 125.

4. 5. Scholastes Platonis p. 10. ed. Ruhnken.

11. ἡ στέρξαντες Victor. στέρξαντες Lips. a. b. ἡ οὐ στέρξαντες (*ποῖς ἀσφύσcentes tali rerum statu*) vir doctus in diario classico XII. p. 342.

12. δυσανάλητος Suid. v. ἀνάλητος, lectionibus, ut videtur, duabus in unum conflatis. Porson.

13. κατοικτεῖρας Victor.

14. Οιδίπου Victor.

16. οὐδέπου Victor.

18. Legendum οἱ δ' εἴ' ἡδέων λευτοί. Elmslei. ad Eurip. Bacch. 693. p. 99.

19. ἄλλον Victor. Lips. b.

οἱ

20. διπλῆς Victor.

21. μαντείας, suprascr. μαντεία, Par. B.

27. 28. Tzet. Exeges. in Iliad. p. 53, 7.

29. ἀφ' οὗ et Καδμείων Victor. Καδμείων Lips. a.

b

b. Idem δ' initio sequentis versus.

30. Ἰδὲ γρ. Ἰδὲ. Par. B.

31. μὲν οὖν γρ. οὖν. Par. B.

33. ἀνδρῶν τε Victor.

35. Καθμῆος Victor. Eandem scripturam ex Victorii V. L. XXX. 9. enotavit Porsonus. ὅς γ' Lips. a. h. comina post. ἐξελύσας abest ab Lips. b. qui deinde μολῶν.

36. ὃν παρτίχομεν Victor. ἐν παρτίχομέν. γρ. ὅτι παρτίχομεν. Par. B.

38. οὐτ' Victor.

39. ἡμῶν Victor.

40. τῶν τὸ κράτιστον Victor.

41. ἰσπεύομεν σὺ Lips. a. b.

43. του pro του, superscripto τινός Victor.

48. κλύζει Victor.

50. Ad τ' notat Victor. non est in S. (i. d. scripto cod.) στάντες ε' ἐς Lips. a. b.

55. Pro ὧ παῖδες αἰετοὶ, ὧ φίλ. Οἰδίουσας satis corrupte Suid. v. γνωτός. Porson. γνωστά κ' οὖν ἄγνωστα Par. B. suprascr. vulg.

62. εἰς ἐν ἔρχεται Lips. a. b.

66. ἴσθες Victor.

67. πλάνω Victor. πλάνοις Livin. MS. v. et Lips. a. b.

68. ἡῦρισκον Brunck. ap. Faehsium.

74. δράσει Victor. — Leg. περᾶ et dele v. 75. quod ex Suida v. τοῦ καθήκοντος glössema esse liquet. Porson. ap. Kidd. Idem visum Bentleio.

77. ἄσα pro ὅς αὖ Victor.

78. σοῦ τ' pro σὺ τ' Victor. Scrib. σοῦ τοῦπος. Voci οἶδα suprascr. νέοι. Thiersch.

81. *βαῖνοι* Victor. — *ῥμμασι* suprascr. *ῥμματι*
Par. B.
84. *εἰσαμέθα* vitiose liber Victorii.
90. *οὐτ' αὖ* Victor.
93. *εἰς πάντας αὐδα* Par. B.
98. *ἐν τῇδ' γρ. ἐν τῇδ'* Par. B. *ἐκ τῇδ' ἐλαύνειν*
Victor.
101. *χειμάζει* Victor. Vid. Elmslei. ad Eurip. He-
rachid. 693. p. 115. ed. Lips.
105. *πρ. γρ. πον.* Par. B.
118. MS. Trin. inserit *πάντες* post *γάρ*. Porson. Ad-
versar. p. 150.
129. *ταῦτ' ἡρ. τοῦτ'* in gloss. Par. B.
134. *πρὸ* et gl. *ὑπὲρ* Liv. MS. v.
135. *ἐρύμαχον* Lips. a. b. —
138. *ἀντιοῦ* Lips. a. b.
152. *ἔβας* suprascr. *ῆ* Par. A. Sed *ς* videtur era-
sum. *Faehse*.
153. *ἐκτέταμαι*. Vid. Valckenar. Phalarid. p. XVII.
159. *κεκλόμενος γρ. κεκλομένω* Par. B. *κεκλόμενος*
gentinum esse putat Seidler. ad Eurip. Troad. 117. p. 16.
160. *γαιήοχόν τ'* Lips. a. *γαιήχόν τ'* Lips. b.
161. Legé ob metrum, *εὐκλεᾶ*. Confer Nicaenetus
Athenaei XV. p. 673. Porson. *εὐκλεᾶ* Lips. a. b.
162. *ἰὼ ἰὼ* Par. A. Lips. a. b. *ὦ ὦ* Liv. MS. p.
167. *ὦ πῶποι* Par. A.
168. *νοῦσαι δ'* Liv. MS. p.
171. *ἐκγονα κλυτὰ χθονός* Par. A.
172. *ἰήων καμάτων* Etymol. M. p. 463. *οὐκ ἀνέχρουσι*
τῶν πόγων Suidas v. *ἀνέχει*. *Ἰήων καμάτων*. Porson. *ἰήων* Par.
A. *Neque sospitales sustinent vel experiuntur partus*. Ita
haec interpretatur Maltby ad Morelli Lex. Prosod. p. 91.

177. *δ' ἂν γενέθλα?* Par. A. *ηλίου δ' ἂν γενέθλα* Forte
δ' ἂν γρ. δέ. Par. B. *Faehse. δ' ἂν γενέθλα* Lips. a. b.
180. *ἀκτὰν παραβώμιον* Par. A.
181. *ἰκετῆρες ἐπιστοναχοῦσαι* Par. A.
182. *Παῖδ' ἄν* Brunck. ap. *Faehsium*.
184. *εὐῶπα. εὐρηται καὶ εὐὼ παῖ* Gl. Par. B. *εὐῶπα*
 pro accusativo habet etiam Elmslei, ad Eurip. Bacch. 553.
 p. 81.
188. *πάτρας ἄπουρον, εἴτ' ἐς γρ. εἰς* Par. C.
191. *εἴτι νῦν ἀγῇ* Par. A. B. Lips. a. b. Quod resti-
 tutum esse speramus Elmsleium. Vid. ad Eurip. Bacch.
 203. p. 43. et 858. p. 119. Conf. infra ad 874.
193. *πυρφόρ* et *νωμῶν* Liv. MS. p. *ἰστραπῶν* Lips.
 a. b.
195. *ἐπ' ἀγκυλῶν — θέλοιμ' ἄν* Par. A.
196. *βέλη* Liv. MS. v. Conf. Elmsl. ad Eurip. Bacch.
 1168. p. 154.
201. *εὐῖον. γρ. εὐῖων.* Par. B.
202. *Μαινάδων μονόστολον* Par. A. Sed glossa τὸν
συνόμιλον, τὸν συνρδοιπόρον vulgatam lectionem ὁμό-
στολον explicat. *Faehse. Μαινάδων ὁμόστολον.* Ita quo-
 que citat Valckenaerius Epist. ad Roever. p. 80. *Porson.*
Ad μονόστολον gl. συνόμιλον Liv. MSS. p. v. Lips. a. b.
203. *πένκα, πι* Liv. MS. p.
218. *κατακούφισιν* Liv. MS. v.
221. *ἰχνηνον αὐτὸ, μὴ οὐκ —* Par. B.
222. *ἀστός. γρ. αὐτός.* Par. B. *αὐτός* Elmsl. ad Eurip.
 Bacch. 820. p. 115.
230. *εἰ δ' αὖ τις. γρ. αὐδης* Par. B.
245. *τῷ τ' ἀνδρὶ — πέλω. γρ. τελω.* Par. B.
248. *κακῶς νιν ἄμοιρον]* *κακῶς ἄμοιρον* Liv. MS. v.
νιν ante *ἄμοιρον* delevit Brunck. apud *Faehsium*.

253. τῆςδε γῆς ὡς ἀδελφὸς διεφθαρμένης Phrynichus
in Bekkeri Anecd. I. p. 14, 1.

256. ἀνάθαρτον ὑμῶς. supraser. ἡμῶς Pat. B.

257. τ' abest ab Liv. MS. v. ἀνδρὸς γ' ἀριστεροῦ βασι-
λέως ὁλωλότος Lips. a. b.

263. νῦν δ' ἐς τὰ κείνου προῖτ' supraser. περὶ αὐτὴν.
κάρτ'. λιαν. Par. B.

269. — 171. Vid. Valckenar. ad Herodot. III. 65.
p. 67. ed. Schweigh.

270. μήτ' ἀροτοῖ. ἀροτόν, προτρασμένην γῆν. γρ.
ἀροτόν. Par. B.

279. Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασται τὰ δεῖ. γρ.
φαίνεται. περιστοδ. Par. A.

281. ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδεὶς. γρ. οὐδὲ εἰς. Par. B.

284. ταῦτ' Brunck. ap. Faehsium.

294. εἰς γρ. αὐτῶν. Par. B.

297. ὁδεύοντων. Liv. MS. v. Lips. a. b.

315. ἔχοιτε καὶ — πόνον γρ. πόνοσ. Par. B. Inter-
pretes εἰς προνομίαν ὀμίσσιν esse consentes mirantur Do-
braeus ad Aristoph. Plut. 505 p. 62. — Ceterum κάλ-
λιστος πόνοσ scriptum est in utroque cod. Lipsianis, ad-
dito gl. κάλλιστον ἔργον.

326. 327. Oedipo tribuit Lips. a. Nam quod in eo
codice verbi πάντες abest. Tiresiae nomen praefigitur,
librarii lapsus est ab sequente versu ad hunc aberrans.

329. τῶν δὲ ἐν εἰποιμ', ἢ τὸ σ' ἐπαρὰ κακὰ Brunck.
apud Faehsium.

349. καὶ τοῦργον ἂν σὺ Lips. a. b.

353. καὶ πᾶς Person. Adversar. p. 283.

360. οὐκ ἐπειρᾷ (quod percontaris ut dicam) v. d. in
diario classico XII. p. 342.

361. γνωτὸν Liv. MS. v.

369. ἄρα τὸ χ — κρᾶτος, σῶτος Par. B.
370. ἀλλ' ἔστι — σοὶ δὲ τὰ αὐτὰ, καὶ τὰ αὐτὰ Par. B.
374. μὴς πτέρω ἤνουν σπινάδι Liv. MS. v.
375. θλάσαι Liv. MS. v.
380. τυραννίς Stob. p. 338. Porson.
400. κροοντίς Liv. MS. v.
401. Κρέων. γρ. κλαίων. Par. B.
425. αὐτῶν αὐτοῦ Porsonus apud Maltby ad Morrell. Lex. Prosod. p. 159. Librorum omnium scriptura αὐτῶν αὐτοῦ est sanissima.
434. σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς αὐτοῦ λαμβάνει Porson.
436. μῶροι γονεῦσι δ' — αὐτοῦ γονεῦσι, καὶ αὐτοῦ γονεῦσι Par. B.
437. ποίοισι αἰήματι Par. A. videtur esse, etque ex interpretatione irrepsit γὰρ αὐτῶν μῶροι. Blass.
456. αἰήματι προδεδίχας καὶ αὐτοῦ προδεδίχας cod. Arch. Herodoti IV. 10. Porson.
468. Post αὐτοῦ αὐτοῦ non interpretantur Lips. a. b.
471. πύρι καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ sine Par. A.
473. Seiplex de verss. dochm. p. 25.
478. ὑπ' ἑοῖαν Par. A.
483. αὐτοῦ αὐτοῦ Liv. MS. p.
485. — 498. Hermann. Elem. doct. metr. p. 486.
495. αὐτοῦ αὐτοῦ Liv. MS. p.
489. Vid. Valckenarius Phalarides p. XXVII.
492. ἐκείτο. Lips. a. b.
493. ἐγὼν ἴνυ MSB. p. v.
494. οὔτε τῶν νῦν αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ sine κρηναίμενος Par. A. οὔτε νῦν Lips. a. οὔτε τῶν Lips. b.
511. τὸ ἀπ' ἐμᾶς φρονός. γρ. τῶ. Par. B.
518. μακραίωνος Liv. MS. v.

525. τοῦ πρὸς δ Par. B.

537. ἐν μοι Reisig. Coniect. in Aristoph. I. p. 56.

538. ἢ πᾶσι γὰρ οὐ γὰρ ὅσοι Par. B. ἀνὸς? Forster.

541. ἀνεν πᾶσι πᾶσι non fuisse solicitandum, intellexit Elmaleius, ad Heracidas 622. p. 108. ed. Lips.

549. εἰ τοι νομίζεις χρῆμα γὰρ πτῆμα. Par. B.

555. ἐπὶ τοῦ ἢ οὐκ — χρῆμα ἢ μὲν ἐπὶ γὰρ αὐτοῦ χρῆμα ἀντὶ τοῦ χρῆμα. Par. B. ὡς χρῆμα μὲν ἐπὶ ὡς χρῆμα ἢ μὲν χρῆμα πᾶσι ἢ ἀντὶ τοῦ ἢ. Liv. MS. γὰρ ὡς χρῆμα ἢ μὲν Lips. a. b. cum gl. ὅτι χρῆμα.

557. Elmalei. ad Bæch. 4265. p. 163.

570. τόσον τασαῦτον pro τὸ σὸν δὲ γὰρ οἶσθα, καὶ φρονῶν. Par. B. τὸ σὸν δὲ γὰρ οἶσθα Lips. a. τὸ σὸν δὲ γὰρ οἶσθα Lips. b.

577. Interpunctio post τί δὲ? abest ab Lips. a. b.

578. ἔρησαν οὐκ ἔρεσαν ὡς ἂν ἰστορεῖ. γὰρ ἀνιστορεῖ. Par. B.

581. οὐκ οὐκ ἰσαῖμαι σφῶν γὰρ σφῶν. Par. B. σφῶν Liv. MS. γὰρ σφῶν Lips. πρὸς σφῶν Lips. b.

585. ξὺν φόβοισι] ξυμφόβοισι Liv. MS. v.

591. ἤρχων] ἤρχων Liv. MSS. p. v. ἤρχων Lips. a. b.

604. πύθου γὰρ πύθα. Par. B. Post. οὐκ distinguunt Lips. a. b.

605. τοῦτ' ἀλλ' Lips. a. b. cum gl. τοῦτ' ἀλλ' ἀντι-σμος ἀντὶ σιδήριον.

616. καλῶς ἔλεξεν ἐνλαβουμένη σοι περὶ Par. A.

621. πεπραχμέν' ἔστι γὰρ ἔσται. Par. A.

628. ἀρκτέον. Schaefer. ad Hemsterhusii Plutum p. 525. Buttmann. gr. Gr. vol. I. p. 460. σαστέον in Aristoph. Lysistr. 501. passive intellexit Brunckius.

630. Corrigendus:

καμοὶ πόλεως μέτεσται, οὐχ' ἐπὶ μόνῳ. *Βεγκποφ. ap. Faehsium.*

631. καύσαθ' ἀναγτες· καίριαν· ἐγκατακρήσθ' ἐγ-
καίριαν vel rectius ἐγκαιρον. γρ. κυρίαν. Par. B. *Faehs.*

634. Phrynich. in Bekkeri Anecd. I. p. 48.

637. οὐκ εἰ σὺ τ' ἐς οἴκους, σὺ τε, Κρέων, στέγας·
γρ. κατὰ στέγας. Par. B.

640. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 53. τῶν δυοῖν
πρίνας κακοῖν tacite Reisig. Coniect. I. p. 70.

644. μὴ νῦν ἐναίμην — εἰ δέ σι γὰρ εἰς σέ τι.
Par. B.

648. ἐπεὶτα πάμε — οἱ παρείσι μοι. γρ. σοι. Par.
B.

651. οὔτε πρὶν Liv. MS. v. Lips. a. b.

655. σὸν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐμβαλεῖν. Par. B. ἄτι-
μον βαλεῖν Liv. MS. p.

657. πῆσδε γῆς Liv. MSS. p. v. Lips. a. b.

658. — 660. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 269.

284. Reisig. Coniect. I. p. 77. 78.

658. σὺ μὰ τὸν πάντων θεῶν Par. A. θεῶν θεὸν πρό-
μον Liv. MS. v.

659. ὁ τοι πέματόν δλοῖμαν Par. A.

673. στογνός μιν — βραδὺς δ. γρ. βαρύς. Par. A.

682. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν. γρ. ὑπ'. Par. B. πύχι Lips.
a. b. Buttman. gr. Gr. vol. I. p. 52. τίς ἦν λόγος Liv.
MSS. p. v. Vid. Seidler. de verss. dochm. p. 384.

684. φαίνει Lips. a. b.

691. αὐρισας Liv. MS. p. οὐρισας Par. B. Lips. a. b.
Vid. Seidler. de verss. dochm. p. 131.

708. ἐμοῦ πάγορσον — οὐνεκ ἐστὶ σοι. γρ. μοι. Par. B.

713. ἤθερ. Elmslei. ad Euripid. Bacch. 648. p. 93.

716. ἐν δριπλαῖς Liv. MS. v.

718. τραῖ καὶ παρ. Par. B.
 719. ἄβατον εἰς ὄρος cum Musgrægio Porsonus apud
 Kiddum et Seidlerus de verss. dochm. p. 389.
 723. φῆματι φοῖβη Liv. MS. v.
 727. κήρυκίητος Liv. MS. v.
 730. ἐν τριπλαῖς ἐν διπλαῖς Liv. MS. v.
 734. ἐς τὸν γό. Δελφῶν κήρυξ Δαυλ. γρ κήρυ. Par. B.
 737. τοῦτ' Par. B. Lips. a. b.
 740. 741. Elmsl. ad Bacch. 480. p. 74.
 749. καὶ μὴν ἐννέμεν (ἐννοῦμεν? Faehse). φόβον
 ἔχομεν διὰ τοῦς σφῆς λόγους. Par. B. ἃ δ' ἀνέρον. γρ. ἃ δ'
 ἐν ἔργ.
 751. ἀνδρας — οἷον ἀνὴρ ἀρχ. Par. B.
 753. κήρυξ Lips. a. b.
 761. ὡς ποῦς ἀπὸ κέρματι καὶ ποικυλίων νομᾶς. σφ'
 ἐκπλέμψαι Suidas γ. ἀπεκτον. sed loann. om. MS. Porson.
 762. ἄστεως membranae Laurentianae apud Elms-
 leian ad Bacch. 338. p. 117.
 763. γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ Liv. MS. v. γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ
 Lips. a. b.
 786. ἀρι Lips. a. b.
 792. δηλώσοιμ' Liv. MS. v. δηλώσοιμ' cum gl. δείξει-
 με Lips. a. b.
 797. χρησιμῶν ὀνειδῆ Lips. a. b.
 800. τριπλῆς Schol. Liv. [πῶς] ἀπὸ (vid. v. l. ad
 716. 730.) διπλαῖς εἰ πᾶν, ἐνταῦθα τριπλαῖς λέγει; ἢ τρι-
 πλαῖς μὲν διὰ τὴν ἀφ' ἧς ἐσχίσθησαν ὁδὸν, καὶ τὰ τοῦ
 σχίσματος κέρατα, διπλαῖς δὲ [διὰ] μόνον τὰ κέρατα. αἰ-
 σχύλος, [τρο]χῆλατον σχιστῆς κελεύθου [τρι]οδου, ἐνθα
 συμβολαὶς τριῶν [κε]λεύθων φασὶ ποταμιάδων.
 802. κήρυξ τε καὶ πᾶν Lips. a. κήρυξ καὶ πᾶν Lips. b.

815. τίς τοῦδε γ' ἀνδρός ἐστὶν αἰχμησας γὰρ τοῦδ' ἀνδρός οὐκ ἔστι. αἰ. Par. B.
824. καὶ μὴ φυχόντι μὴ ἔκκ. γρ. ἀφ' αἰ. Par. B.
825. ἡ γάμοις Brunck. ap. Faehse.
839. εἰ γὰρ εὐρεθῇ λέγων. Par. A. Alia autem ibi stetit vox, forte ἦν. Faehse.
845. Brunckii scripturam tinetur Reisig. Conjectan. I. p. 34.
865. πρόκεινδ' Liv. MS. p.
871. κατακοιμίσαι Liv. MS. v.
873. Wesseling. ad Herodot. III, 80.
874. Ἰβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλ. Par. A. ὕβρις. αἰ. πολλῶν ὑπερπλήθῃ grammaticus in Bekkeri Anecd. I. p. 144. ubi de constructione particulae εἰ cum coniunctivo disputat.
875. αἰ μὴ συμπίρροντα. γρ. ἀμφόρροντα. Par. B.
876. ἀπότομον ἀφουσαι ἀπότομον ἀφ' αἰ. φρουσαι. Liv. MS. p. gloss. ἐκείθεν ἐφρίψαν.
880. πόλει in textu omissum in margine adscriptum in Par. A.
891. ἡ τῶν ἀδίκτων — ματαζών. γρ. ματαιάζων. Par. B.
895. Post verba τί δεῖ με χορεύειν multi codices et ipsae membranæ Laurentianæ addunt ποτεῖν ἢ τοῖς θεοῖς. Elmslei. ad Eurip. Bacchas 151. p. 37.
898. Ἀβαιοῖν ἦν Par. A.
903. μὴ λάδοι Lips. a. b. Liv. MS. v.
905. φθίκαντο γὰρ παλαιὰ Λαῖον ἀόφρα Par. A.
921. ὅπως ἴσται — πόροις. παρὰ φραῖς Par. B.
924. ἄρ' οὐκ παρ' — ἄρ' ἄν παρ' Par. B.
926. ἀτοισά Lips. a. b.
933. ὥς τί. Liv. MS. v.
935. πρὸς αἰνός Liv. MS. v. Lips. a. b.

936. Reising. commentat. de cæ particula p. 108.
 942. ἔχοι Liv. MS. v.
 948. πένοντα Liv. MS. v. et membranæ Laurentianæ apud Elmsleij. ad Eurip. Bacchas. 1114. p. 146. κατά-
 τη Par. B. in textu, suptraser. πένοντα.
 963. καὶ μακρῶ Lips. b.
 966. κλάθοντα — ὑψηλῶν δ' ἐγώ. Par. A.
 968. κτάσκει κατὰ — δὲ ἀνδράς. γρ. αὐτὸς ἐπ' αὐτοῖς.
 Par. B.
 969. ἔψαντες Phrynich. in Bekker. Anecd. I.
 p. 18.
 972. αἶψ' αὐθενός Liv. MS. v. Lips. a. b.
 989. πρὸς δὲ — ἐκφοβισθὶ γρ. αὐτοβυσθ. Par. B.
 993. ἡ δὲ δαίμων ante Brunokium Porsonis.
 998. μακρὸν ἀπὸ καὶ γρ. ἀπὸ καὶ. Par. B.
 1002. ἐγὼ αὐτὸς Liv. MS. p. ἐγὼ αὐτὸς Liv. MS. v.
 Lips. a. b.
 1006. πρὸς αὐτὸν Liv. MS. v. Lips. a. b.
 1011. τὰ βῶ γρ Lips. a. b.
 1019. τῷ μηδένᾳ (sc. φύσας) v. d. in diario clas-
 sico. II. p. 343.
 1023. καὶ αὐτὸς αὐτὸς — μέγα γρ. μέγα. Par. B.
 1036. ἐν τύχῃ αὐτῆς γρ. ταύτης. Par. B.
 1038. οὐκ οἶδ' ὁ δρὺς — λαῶν. γρ. λαῶν. Par. B.
 1051. τῶν ἐξ ἀγῶν Lips. a. b.
 1052. ὃν κῆματεύεις πρὸς αὐτὸν γρ. πρὸς αὐτὸν. Par. B.
 1056. τί δ' ὃν τιν' εἶπε. γρ. τίς δ'. Par. B.
 1067. τὴν ἀρετὰν ταύτην — πάλαι. γρ. πλέον. Par. B.
 1075. ἀναρρήξει cum gl. εἰς φῶς δαίσει Liv. MS. v.
 Conf. Porson. ad Aristoph. Av. 1228. p. 188.
 1088. οὐ τὸν Ὀλυμπον γρ. αὐτὸν τὸν Ὀλ. Par. B.
 1090. οὐκ ἔσθ' αὐτὸν γρ. αὐτὸν ἔσθ'. Par. B.

1096. φοῖβε, σοί ταῦτ' Liv. MS. p. 179. φοῖβε, omisso σοί Par. A.
1097. σοί δὲ τιτὲ ἀρέστ' γρ. ἀρετὴν Par. A.
1101. προσπλάσθεις Liv. MS. p. 179. προσπλάσθεις suprascr. προσπλάσθεις Par. B.
1103. τῷ πλάκῃ γὰρ Liv. MS. p. 179.
1108. Νυμφῶν Εὐκρυίδων Par. A.
1110. ἐνγαλλάξαντα τῷ πρέσβει Blomfield ad Aeschyl. Agam. p. 179.
1111. πρέσβει Liv. MS. v. Lips. a. b. πρέσβεις, σταδμάσθαι γρ. πρέσβυ. Par. B.
1120. εἰσορᾷς suprascr. εἰσορᾷς Par. B.
1123. Schol. in Homeri Odys. p. 384. ed. Butt.
1130. συναλλάξας γρ. συναλλάξας Par. B. συναλλάξας Lips. a. συναλλάξας Lips. b.
1137. ἐμμήνους, ἦτοι μηνιαίους Liv. MS. v. ἐμμήνους Lips. a. b. Demus ἐμμηνον χρόνον in tragico spectamine *mensis* significare posset sed *mensis* sunt à vere ad Arcturum, non tres. Leges MS. Trin. ἐμμήνους. Porson. apud Kiddium.
1145. ὃς πατ' ἦν νέος γρ. τότε ἦν νέος. Par. B.
1157. τῇδ' ἡμέρᾳ Liv. MS. p. cum gl. ἐν τῇ ἡμέρᾳ.
1164. τῶνδε Liv. MS. v. Lips. a. b.
1170. ἀκούει Liv. MSS. p. v.
1174. ἀναλώσαιμι νεν γρ. οὐ. Par. B.
1186. ἐὰν ἴω γενεαὶ Liv. MS. v. Lips. a. b. ἴω ὡ γενεαὶ Liv. MS. p.
1188. ἐναριθρῶ Lips. a. ἐν ἀριθμῷ Lips. b. Gl. in utroque τάντω.
1191. τοσούτων Liv. MS. p.
1194. τλάμων Liv. MS. p.
1195. Οἰδίποδα Lips. b. Οἰδύποδα Lips. a.

1199. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 528. ἀπο-
τησας πάντ Liv. MS. p. τοῦ in οὐ mutat Reisig. Con-
iect. I. p. 279.

1200. ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, κατὰ Liv. MS. p.

1204. καλῶ ἀμὲς Liv. MS. p. V. Seidler. de veras.
dochm. p. 83.

1207. Θήβαίον Liv. MS. p. Lips. a. Θήβαις Lips. b.

1209. πόνοισιν Liv. MS. p.

1211. ὦ κλεινὸν Liv. MS. p. Vid. Reisig. Coniect. I.
p. XXIII.

1212. ἤκουσεν Liv. MSS. p. v. ἤκουσε Lips. a. b.

1218. χρόνος ὃς δικάζει Liv. MS. v. Par. A. Lips. a.
b. Vid. Elmslei. ad Eurip. Bacch. 545. p. 80.

1220. Reisig. I. I.

1221. εἶθε σὲ γ' εἶθε Liv. MS. p. ἰδοίμαν Par. A.

1222. περιαλλ' Liv. MS. p. ἰαχαίων ἐκ στομάτων. γρ.
στομίων. Par. B.

1223. ἐξάγγ. Lips. a. ἄγγ. Lips. b.

1231. ἄν Buttmann. gr. Gr. vol. I. p. 122.

1232. ἤδεμεν. Elmslei. ad Bacchas 1343. p. 173.

1234. 1237. ἐξάγγ. Lips. a. ἄγγ. Lips. b.

1242. Elmslei. I. I. 628. p. 90. ἰετ' Lips. a. b.

1245. Elmslei. ibid. 727. p. 103.

1249. Elmslei. ibid. 1132. p. 149. γοῶν εὐνὰς cum
gl. ἐκώκυνεν Lips. a. b.

1250. Reisig. Coniect. I. p. 58.

1252. εἰσέπαισεν. Eurip. Hecub. 16. 4. Antig. 198.
25. Livin. His editor harum annotationum haec addit:
Prior locus est v. 115. ed. Pors. πολλῆς δ' ἐριδος ἐνέ-
παισε κλύθων. prout editur ex coniectura Musgravii, quam
fecisse liquet et Livineium, nisi e MSS. hausit. Posterior

Antig. 799. ἄμαχος γὰρ ἐμπάσκει θεὸς Ἀφροδίτη ubi gl.
πίπτει. sive ἐμπήπτει.

1260. ὑφηγηταῦ cum gl. ὁδηγοῦ Liv. MS. v. Lips.
a. b.

1261. ἐνῆλαν. Liv. MS. v. Lips. a. b.

1262. κληῖδρα Liv. MS. v.

1264. αἰώραται Liv. MS. v. Vid. Valckenar ad Ado-
nias. p. 243. C.

1267. ἐκείτω ἐλῆμων Lips. a. b. Vid. Elmsl. ad Bacch.
1100. p. 145. — δεινά γ' Liv. MS. v. Lips. a. b. δεινά δ'
non fuisse mutandum, intellexit Elmslei. ad Eurip. Bacch.
180. p. 39. et p. 181.

1271. αὐδῶν τε ταῦθ'· γρ. τοιαῦθ'· Par. B.

1279. αἵματος] glossa est pro αἱμάτων. p. Liv.
χάλαζε δ' αἵματεῦσας Porson. apud Kidd. et Malby ad
Morell. Lex. Prosod. p. 1061.

1280. ἐκ δυοῖν Liv. MS. v. Lips. a. b. — Vid. Val-
ckenar. ad Euripid. Hippolyt. p. 309. Porsonus in Adver-
sar. p. 261. corrigit: τὰδ' ἐκ δυοῖν ἐξήρωςεν, οὐχ ἐνὸς
μόνου.

1283. Hermann. ad Aiac. 743.

1285. ὅς' ἐστὶ πάντων. γρ. ὅς' ἐσθ' ἀπάντων. Par. B.

1287. ἐξάγγ. Lips. a. ἀγγ. Lips. b.

1289. τὸν μητρός. αὐδῶν Lips. a. τὸν μητρός. αὐ-
δῶν Lips. b.

1295. ἐσόψει τάχα. γρ. τάδε. Par. B.

1299. τλάμων Liv. MS. v.

1301. μέλιστα δ. τῶν κακίστων Par. A.

1311. ὦ δαῖμον Liv. MS. p. ὦ δαῖμον, ἢ ἐξήλον.
ὅπου προέβη Par. A.

1312. ἐς δειτὸν, οὐδ' ἀκουστὸν. γρ. οὐκ ἀκουστὸν.
Par. B.

1313. *παρόμωον* Liv. MS. v. Lips. a. b.
1314. 1321. Hermanos Elem. de metr. p. 255.
1319. *φορεῖν* Liv. MS. v. Lips. a. b. *φορεῖν* *καὶ*
γρ. φέρειν. Par. B.
1327. *Ἀνδρῶν τὰδ' ἦν*. Euripid. *Androm.* 168.
οὐ γὰρ ἐστ' Ἐκτωρ τὰδε. ubi Gaisfordus comparat Thu-
 cyd. VI. 77. *οὐκ ἴσθ' ὅτι τὰδε εἶδ' ἔστιν*.
1338. *ὁ κακὸν κακὸν τελεῶν* Liv. MS. v. et Lips. a.
 Sed B. *ὁ κακὰ τελεῶν*. De hoc versu et antistrophice vid.
 Seidler. de verss. dochm. p. 107.
1332. *ἦν τὰ, ὅπως περ — γρ. ἦν ταῦθ'*. Par. B.
1333. *τί δ' ἔστ' ἐμοί* Lips. a. et, ut videtur, b. nam
 litterae evanidae sunt.
1336. *ὀλέθριον μέγα* Liv. MS. v.
1345. *ἄχθος* Liv. MS. v. *οὐκ ἔν φιλῶσιν — τασόνδ'*
ἄχθος. ἄλγος. Par. B.
1352. *ἔλαχεν* Lips. a. b.
1354. Schol. ad Eurip. *Hecub.* 329. p. 76. ed. Matth.
 a Porsono indicatus. — *ἦσθ' ἄν* Porson. *Advers.* p. 174.
1360. Seidler. de verss. dochm. p. 59. Reisig. Con-
 iect. I. p. 191.
1387. *οὐκ ἠνεσχόμην* Par. B.
1389. *ἐν' ἣ τυφλός τε* Lips. a. b.
1446. *ἐπισκήπτω γε* Liv. MS. v.
1458. *ὅποιπερ* Liv. MS. v. Lips. a. b.
1472. *τοῖν' μοῖν φίλοι* Liv. MS. v.
1477. *ἦ σ' εἶχεν* Liv. MS. v.
1479. *ἦ' μὲ* Lips. a. b.
1492. *ἔκ' ἔστ'* Liv. MS. v.
1507. *τοιοῦδε* Liv. MS. v.
1511. *σφῶν* Lips. a. b.

1513. ζῆν. τοῦ βίου Liv. MS. v. Lips. a. b.
 1518. ἀποικον Liv. MSS. p. v. ἀποίκον. γρ. ἀπ' οἴκων.
 Par. B.
 1519. ἐχθιστος Lips. a. b.
 1522. πάντα γ'] ταύτας γ' Liv. MS. v. Lips. a. b.

Haec sunt quae prae ceteris, utpote criticum usum habentia, commemoranda duximus. Prodierunt praeterea novissimis annis alia multa ad Oedipum Regem spectantia, quae facile potuissent colligi, si aut digna omnia viderentur quorum memoria repeteretur, aut hoc egissemus ut omnia undique congesta apponeremus. Quod aliis agendum relinquimus, si qui hoc scribendi genere, mero manuum labore, delectantur. Equidem ne haec quidem dedissem, nisi me codicum Lipsiensium usus, quos de melioribus esse facile intelligent lectores, movisset ut biduum huic operae impenderem.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ

2011.11.17

**ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΜΜΕ-
ΤΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.**

Λιπὼν Κόρινθον Οιδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ἕνος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς,
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.

Σφαγγὸς δὲ δαινῆς θανάσιμον λίσας μέλος,
ῥέχωντε μητρὸς ἀγνωσμένης λέχος.

λοιμὸς δὲ Θήβας εἴλε, καὶ νόσος μακρά.

Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ῥέκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαῖμιον ἐκδικηθῆναι φόνον.

ᾧθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας,

δισσὰς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.

αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

Tit. Ὑπόθεσις Οιδίποδος Τυράν-
νου διὰ στίχων Ἀριστοφάνους
γραμματικοῦ T. Ὑπόθεσις
Οιδίποδος Τυράννου ἑμμετρος
Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
S. Ἀριστοφάνους γραμματι-
κοῦ, ἐπίγραμμα εἰς τὸν Τύ-

ραννον Οιδίπουν B. E.
11. Πύθοιτο B. E.
15. Δισσαῖς τε χερσὶν A. J. Δισ-
σαῖσι χερσὶν T. S. Πόρπαισι
βισσὰς B. E.
16. Ἐξετόφλωσεν κόρας T. S.
16. Αὐτὴ τε μήτηρ L.

Α Α Α Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οιδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ
Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος
γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οιδίποδος, πῆρωςίς τε τῶν ὀφθαλ-
μῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

Haec omittunt A. J.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΨΤΑΙ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατίρον ἐπιγέγραπται. χαρίεντως δὲ τύραννον ἄπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον, ὥς ἔχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησὶ Δικαιάρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραννον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρόν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὅψε ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἐχέτον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον. Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορευθῆναι δὲ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρένων· χαλεπούς γάρ τινάς περὶ ληστρίαν τούτους γενέσθαι, [οἱ δὲ λήγουσιν αὐτὸν γενῆσθαι ἀπὸ Τύρου πύλεως. εἰρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον εἰ τῶν τοὺς λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν.] ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δηλον. οὔτε γὰρ Ὀμηρὸς, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Κυβαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τοπρότερον αἰδυνμητὰς προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερόν γ' ἐκείνο τὸ ὄνομα.

Haec omittit F.	16. Γεννηθῆναι A. J. S.
2. Ἀπέγραφον A. J. S.	16. Τύραν τοὺς λαοὺς A. J. S.
15. Uncinis inclusa omittunt B. E.	20. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης B. E.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΔΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Δαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
 δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὥς γὰρ ἔνευσσεν
 Ζεὺς Κερνίδης Πέλοπος, στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 οὐ φίλον ἤρπασσας υἱόν· ὃ δ' ἠὔξατό σοι τάδε πάντα. 5

1. Αἰτεῖς cum interrogatione 5. "Ὁδ' ἠὔξατό A. "Ὁ δ' ἠὔξατο
 A. J. J.
 3. Παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι B. E.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

"Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὐ μία φωνή,
 καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσα ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετα κινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
 ἀλλ' ὅποταν πλεόνεσσιν ἐρείδόμενον ποσὶ βαίνει,
 ἔνθα τάχος γυνοῖσιν ἀφανυρότατον πέλει αὐτοῦ.

2. Βοήν pro φυὴν A. J. T. S. 5. "Ἐνθα μῖνος γυνοῖσιν ἀφανρό-
 4. Πλεόνεσσιν ἐπειγόμενον οἱ αὐτοῦ περὶ L. αὐτοῦ A. T. S.
 nes. B. αὐτοῦ A. T. S.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλύθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακὸπτερε μοῦσα θανόντων,
 φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρει, πρῶτον
 ξφῶ τετράπους νήπιος ἐν λαγάνων·
 γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάντρον ἐρείδει,
 αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

Ἦος epigramma omittunt A. J. T. S.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΔΕ Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Personae ita vulgo exhibentur: Οιδίπους. Ιερεύς. (Ιερεύς πρεσβύτερος Δός J.) Κρέων. Χορός εκ Θηβαίων γερόντων. (Χορός εκ γερόντων Θηβαίων B. E.) Τίρεσιος. Ιοκάστη. Ἀγγελος. Θεράπων Πολύβου. (Θεράπων T. Θεράπων Λαίου B. E.) Ἐξάγγελος. (Ἐτερος ἄγγελος J.) Προλογίζει δὲ ὁ Οιδίπους. (Haec verba omittunt B. E.)

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Ω ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε,
 ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων χέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 5
 ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ', ὦ γεραίε, φράξ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε; 10
 δέισαντες, ἢ στέρξαντες ὥς θέλοντος ἄν
 ἔμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλητος γὰρ ἄν
 εἶην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτιέρων ἔδραν.
ΙΕ. Ἀλλ', ὦ κρατύνων, Οἰδίπους, χώρας ἐμῆς,
 ὅρας μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσημέδα 15
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν

2. Τίςδ' ἄν μοι Β.

6. Ἀ. γὰρ Α. J. T. S. B. Ἀ' γὰρ
 Β. Ita semper fere in
 similibus.

10. Φωνεῖν J.

16. Notam interrogationis post
 καθέστατε habent B. E.

11. Στέξαντες A. T. E. Notam
 interrogationis addunt
 A. J. B. E.

πτάσθαι σθένοντες· οἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς,
 ἱερῆς ἐγὼ μὲν Ζηνός· οἶδε τ' ἠθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θανεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
 ναοῖς, ἐπ' Ἴσμηνοῦ πε μαντεῖα σποδῶ.
 πόλις γάρ, ὥσπερ καὺτός εἰσορᾷς, ἄγαν
 ἤδη αἰλιεύει, κάγακονφίσαι κάρα
 βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινῖου σάλου
 φθίνουσα μὲν κάλυξεν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνάμοις, τόχρισί τε
 ἀγδῶσις γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν
 ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
 Αἰδῆς στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμενόν σ' ἐγὼ,
 οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐξόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφόραϊς βίον
 κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
 ὅς τ' ἐξέλυσας, ἄστν Καδμεῖων μολῶν, 35
 σκληρᾷς αἰδοῦ δασμόν, ᾧν παρείχομεν
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον,
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει δ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·

17. Πτάσθαι omnes.

18. Ἱερῆς A. J. T. S. Ἱερῆς
B. E.

1b. Οἱ δὲ τ' ἠθέων A. J. T. S.

Οἱ δὲ τ' ἠθέων B.

19. Τὸ δ' ἄλλο φύλον A. J.

29. Δῶμα Καδμεῖων A. T. S.

1b. δ' in sequentem versum
reijciunt omnes praeter
B. Ita passim.

30. Αἰδῆς A. J.

35. "Ος γ' ἐξέλυσας omnes.

1b. Post ἐξέλυσας non inter-
pungunt A. J. T. S.

1b. Ἄστν Καδμεῖων J. B. E.

39. Αἰγῆ, νομίζῃ δ' omnes prae-
ter E.

1b. Ἡμῖν A. J. Ita etiam v. 42.

86. 103. 942. 765. 921.

et ὁμῶν v. 991. 1402. 1484.

Consentit E. v. 42. 103.

1402. 1484.

νῦν τ' ὧ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κᾶρα, 40
 ἰκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθ' ἂν πον.
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμποράς
 ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45

ἴθι, ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
 ἴθι, εὐλαβήθηθ'· ὥς σέ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
 σπάντες γ' ἐς ὄρθον, καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνυθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ πένῃς κρατεῖν. 55
 ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γινώτ' αὖ κοῦκ ἄγνωτ' αὖ μοι 60
 προσήλθεθ' ἡμεῖροντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ
 οὐκ ἐστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ. 60
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἅλγος εἰς ἐν ἔρχεται,
 μόνον καθ' αὐτὸν, κοῦδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε καὶ μέ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὥπνη γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε, 65

48. Προμηθεὺς L. 494. 691. 757. 1208.

49. Μεμνώμεθα E. 62. Εἰς τὴν ἔρχεται omnes.

50. Σπαντες τ' ἐς ὄρθον A.J.B. 64. Καὶ α' ὁμοῦ omnes praeter E.

53. Ταῦν omnes. Ita etiam v.

- ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις
 ἦν δ' εὖ σκοπῶν ἠῦρισκον ἱάσιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενονικέως
 Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρόν, εἰς τὰ Πυθικὰ 70
 ἔπεμψα Φοῖβου δώμαθ', ὡς πόθειδ' ὅτι
 δρῶν, ἥ τί φωνῶν, τήνδε ρυσαίμην πόλιν.
 καί μ' ἤμαρ ἤδη ἐνυμετρούμενον χρόνῳ,
 λυπεῖ, τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
 ἄπιστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ χαχός
 μὴ δρῶν ἂν εἶην, πάνθ' ὅς ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕ. Ἀλλ' εἰς καλὸν σὺ τ' εἶπας, οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσι μοι.
ΟΙ. Ὡναῖ' Ἀπολλων, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῃ 80
 σωτήρι βαίῃ, λαμπρὸς ὥσπερ ὅμματι.
ΙΕ. Ἀλλ' εἰνάσαι μὲν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
 πολυστεφῆς ὧδ' εἶπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙ. Τάχ' εἰσόμεσθα. σύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἀναξ, ἐμὸν κῆδευμα, παῖ Μενονικέως, 85
 τίν' ἡμῖν ἦκαις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
ΚΡ. Ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθάντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙ. Ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς,
 οὔτ' οὖν ἀροδείσας εἰμι τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

67. Πλάναις A. J. T. S.

68. Εῦρισκον omnes.

70. Ἐς τὰ Πυθικὰ omnes.

78. Plenam distinctionem post
 ἄσας habent A. J. Me-
 diam T. B.

Ib. Οἱ δὲ τ' ἀρτίως T. S. Οἶδε γ'

ἀρτίως B.

79. Προστείχοντα E.

80. Ἐν τύχῃ γε τῷ B.

84. Σύμμετρος omnes.

87. Post δύσφορ' interpungunt
 omnes.

88. Ἐξόντ' L.

- ΚΡ. *Ἐὶ τῶνδε χρήσεις πλησιαζόντων κλέειν,*
ἔτομος εἶπειν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. *Εἰς πάντας αὖδα. τῶνδε γὰρ πλεον φέρω*
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. *Λέγοιμι ἂν οἷ ἦκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.* 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φαῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας, ὥς τεδρομμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μὲνδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. *Ποῖω καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς;*
- ΚΡ. *Ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόρῳ φόνον πάλιν* 100
λύοντας ὥς τόδ' αἶμα χερμάζον πάλιν.
- ΟΙ. *Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μὲνδ' αἵ τύχην;*
- ΚΡ. *Ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαίῳ πόθ' ἡγεμῶν*
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπεστέλλειν πόλιν.
- ΟΙ. *Ἐξοῖδ' ἀποῦν' οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε ποῖ.* 105
- ΚΡ. *Τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλαι σαφῶς*
τοὺς αὐτάαντας χερσὶ τιμωρεῖν τινα.
- ΟΙ. *Οἱ δ' εἰσι. ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται*
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- ΚΡ. *Ἐν τῇδ' ἔφασκεν γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον* 110
αἰωτῶν ἐκφεύγει δὲ τάμελόμενον.
- ΟΙ. *Πότερ' ὃ ἐν οἴκοις ἢ ἔν ἀχροῖς ὁ Λαῖος,*
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης, τῶνδε συμπίπτει φόρῳ;
- ΚΡ. *Θεωρὸς, ὥς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν*
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὥς ἀπεστάλη. 115
- ΟΙ. *Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ*
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;

92. Στείχειν. S.

107. Τιμωρεῖν τινάς omnes.

93. Ἐς πάντας αὖδα omnes.

108. Οὐδ' εἰσι A. J. B.

101. Ὡς τήνδ' αἶμα B.

112. Post οἴκοις interpungunt

104. Πρὶν σὲ omnes.

omnes praeter S.

- KP.** Θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φράζω φράζων,
ὦν εἶδε, πλὴν ἐν, οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- OI.** Τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- KP.** Λησταὶς ἔφασκε συντυχόντας, οὐ μὲν
φῶμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερσῶν.
- OI.** Πῶς οὖν ὁ ληστής, εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ,
ἐπράσσει' ἐνθάδ', εἰς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
- KP.** Δοκοῦντα ταῦτ' ἦν Αἰῶνι δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κανοῖς ἐγίγνετο.
- OI.** Κακὸν δὲ ποῖον ἐμπαδῶν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἴρη τοῦτ' ἐξειδέναί;
- KP.** Ἡ ποικιλῶδες Σφιγέ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, 130
μεθύντας ἡμᾶς τὰ φανῆ, προσήγετο.
- OI.** Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπατίως γὰρ Φοῖβος, αἰτίως δὲ σὺ,
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν
ᾧστ' ἀνδίκως ὄψασθε καὶ με σύμμαχον, 135
γῇ τῆδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ δ' ἅμα.
ὕπερ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπιωτέρω φίλων,
εἰλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσχεδῶ μύσας.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανὴν, τάχ' ἂν
καὶ μ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κεῖνον προσαρκεῶν ὅν, ἐμ' αὐτὸν ὠφελῶ.

125. Post ἐπράσσει', non post
ἐνθάδ', interpungit S.
Neutrobique A. J. T.

Ibid. Ἐς τόδ' omnes.

127. Eytiveto A. J. T. S.

129. Elays aspero spiritu A. J.

130. Τὰ πρὸς ποσὶ E. Τὸ πρὸς
ποσὶ L.

130. 131. Post ἡμᾶς, non post
σκοπεῖν et τὰ φανῆ, inter-
pungunt A. J.

134. Πρὸς τοῦ θανόντος A. T. S.

137. Γὰρ omittit J.

138. Αὐτοῦ aspero spiritu om-
nes.

140. Καὶ μ' ἐν τοιαύτῃ χειρὶ L.

ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρῳ
 ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἐκπῆρας κλάδους
 ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζειτω,
 ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντας. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
 ἐν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
 καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται
 Φοῖβος δ', ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
 σωτήρ θ' ἱκοίτο, καὶ νόσου πανοσῆχρος = 150

ΧΟ. ὦ Διὸς ἀδυσπῆς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δαίματα πᾶλλον,
 ἱήϊε, Δάλιε, παῖαν,
 ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἢ νέον, 155
 ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
 ἐξανύσεις χρέος.

εἰπέ μοι, ὦ χρυσείας τέκνον' Ἑλπίδος, ἄμβροτε Φάμα =
 Πρῶτα σὲ κεκλημένῳ, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθήνα,
 γαῖάχον τ' ἀδελφεῶν 160

Ἄρτεμιν, ἣ κυκλῶεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἐκὰ βόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προσάνητέ μοι,
 εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ

144. Ἀθροίζειτω tenui spiritu
 omnes.

145. Ἀράσαντος J.

146. Ἐν τῷ θεῷ A. J. T. S.

152. Minimam distinctionem
 post Θήβας habent A. J.
 T. S.

155. Ἀζόμενος tenui spiritu J.

155. 157. Mediam distinc-
 tionem post ἀζόμενος, mini-
 mam post χρέος habent

T. S.

158. Post φάμα mediam distin-
 ctionem habent T. S.
 Nullam A. J.

159. Πρῶτα σὲ omnes.

Ibid. Κεκλημένος J. T. S.

161. Εὐκλέα A. J. T. S. Εὐκλέα
 L.

162. Ἰὼ bis cum plena distinc-
 ctione A. J. T. S.

- ὀφνυμένας πόλει, 165
 ἀνύσαι· ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν. =
 ὦ πόποι, ἀνὰριθμα γὰρ φέρω
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
 στόλος· οὐδὲ γὰρ φροντίδος ἔγχος,
 ᾧ τις ἀλέζεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα 170
 κλυτὰς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκαισιν
 ἱγῶν καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
 ἄλλον δ' ἂν ἄλλῃ προσίδοις, ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν,
 κρεῖσσον ἀμκιμακίτου πυρὸς ὄρμενον
 ἄκταν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ. = 175
 ὦ πάλις ἀνὰριθμος ὀλλυται.
 θηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
 θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως.
 ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,
 ἄκταν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι 180
 λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσι.
 παιᾶν δὲ λάμπει, στονόεσκά τε γῆρας, ὄμαυλος.
 ὦν ὑπερ, ὦ χρυσέα θυγάτηρ Διός,
 εὐῶπα πέμψαν ἀκῆαν =
 Ἄρη τε νὸν μαλερὸν, ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων. 185

166. Ἐνύσατε A. J. T. S. Ἐ-
 νύσαι B. E. Omnes tenui
 spiritu.

166. 167. Ἐλθετε κατ (καὶ omit-
 tunt T. S.) νῦν, ὃ πόποι
 cum plena distinctione
 A. J. T. S.

168. Νοσεῖ δ' ἐμοί B.

169. Οὐδ' ἐμ φροντίδος ἔγχος
 omnes.

173. Ἄπερ (ἅπερ) A. J. T. B.
 Ibid. Εὐπτερον A. J.

177. Νηλέω δ' ἀγένεθλα (sic) J.

Νηλέα δὲ γένεθλα S.

178. Θανατηφόρῳ L.

180. Ἀντὶν B.

Ibid. Παρὰ βώμιον T. S. E.

181. Ἐπιστενάχουσι A. J. T. S.
 Ἐπιστε-
 νάχουσι E.

182. Παιῶν T. S.

Ibid. Γάρυς L.

183. 184. Post εὐῶπα, non post
 Διός, interpungunt A. T.
 S. B. Utrobique J.

185. Ἄρεά σπινος.

φλέχει με περιβόατος ἀντιάζων,
παλίσσυντον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' εἰς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' εἰς τὸν ἀπόξενον ὄρμον

Θρηῖκιον κλύθωνα.

190

τέλει γὰρ ἦν τι νύξ ἀφῆ,

τοῦτ' ἐπ' ἅμαρ ἔρχεται.

τὸν, ὃ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων, ὃ

Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σφ' φθίσσον κεραυνῷ. =

Λύκει ἄναξ, τὰ τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν 195

βέλη θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι,

ἄρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους

Ἀρτέμιδος αἰγλας, ξὺν αἷς Λύκει ὄρη διάσσει

τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,

τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,

200

οἰνώπα Βάγχον εὖιον,

Μαινάδων ὁμόστολον

πελασθῆναι, φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκα,

ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. =

204

ΟΙ. Αἰτεῖς ἃ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' εἰάν θέλῃς ἔπη

216

κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσφ' θ' ὑπηρετεῖν,

186. Περιβόητος omnes.

188. Ἐπουρον S.

Ibid. Ἐς μέγαν θάλαμον omnes.

Ibid. Ἐμφιτρίτας S.

189. Ἐς τὸν ἀπόξενον omnes.

190. Θρηῖκιον A. J. T. S. Θρηῖ-
κιον E.

191. Ἐκτι νύξ ἀφῆ A. J. T. S.

192. Ἐπ' ἡμᾶρ omnes praeter
E.

193. Πυρφόρ E. qui et ὁ omit-
tit in finē versus.

196. Ἀγκυλῶν A. J. T. S. Ἀγ-

κυλῶν B. E.

196. Βέλεα omnes.

Ibid. Ἀδάμαστ' omnes praeter E.

197. Προσταθέντα, quasi a προσ-
τείνω, A. T. S.

198. Λύκει omnes praeter E.

Ibid. Ὅρεα omnes.

Ibid. Διάσσει A. J. T. S.

201. Οἰνώπα T. S.

202. Μονόστολον A. J. T. S.

203. Πελάσσαι, φλέγοντ' ἐν ἀγλα-
ῶπι πεύκα E.

204. Ἰπ' πτο ἐπὶ E.

ἀλκὴν λάβοις ἄν, κἀνακούφισιν κακῶν.
 ἄγῳ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερω,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἄν μακρὰν 220
 ἵχνην αὐτὸς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ αὐτὸς εἰς ἀστὺς τελεῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τὰδε.
 ὅστις ποδ' ὑμῶν Λαίον τὸν Λαβδάκου 225
 κάτοιιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
 καὶ μὲν φοβεῖται, τοῦ πικλῆμι ὑπεξελών,
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργές οὐδέν· γῆς δ' ἅπεισιν ἀβλαβής,
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλος οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω. τὸ γὰρ
 κέρδος τελεῶ γῶ, χῆ χάρις προσκίσεται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δείσας ἀπώσσει τούπος, ἢ χαύτου, τότε,
 ἂν τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι
 κοινὰν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν 240
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἰκῶν πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος· ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ

218. Κἀνακούφισιν A. J.

222. Ἀστὺς pro αὐτὸς omnes.

Ibid. Post τελεῶ plene distinguunt A. J.

227. Post τοῦ πικλῆμι, non post φοβεῖται, interpungunt A. J. T. S. Distinctionem post ὑπεξελών omittunt

omnes.

230. Ἄλλον pro ἄλλος omnes.

234. Ἀπώσσει A. J. T. S.

236. Post ἐστὶ non interpungunt A. J. T.

239. Μήτε θύμασιν E. Μηδὲ θύμασι L.

μαντεῖον ἐξέφηγεν ἀρτίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι,
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.

245

κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἰς ὧν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μεῖτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον.

ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ ξυνειδότης,

250

παθεῖν, ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἤρασάμην.

ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,

ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδὲ τε
γῆς, ὧδ' ἀκάρπως καθέως ἐφθαρμένης.

οὐδ', εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,

255

ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,

ἀνδρὸς τ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,

ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ

ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκαῖνος εἶχε πρὶν,

ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον·

260

κορινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος

μὴ δυστύχησεν, ἣν ἄν ἐκπεφυκότα·

νῦν δ' εἰς τὰ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη

ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,

248. Nūn pro νιν T.

Ibid. Ἀμοιρον omnes praeter E.

Ibid. Ἐκτρίψαι omnes.

250. Γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης A. J.
T. S. Γένοιτο μὴ οὐ ξυνειδότης B.

253. 254. Τῆς τε γῆς | τῆσδ' L.

257. Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως
τ' ὀλωλότος omnes praeter
E. Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασι-
λέως ὀλωλότος L.

258. Nūn δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ (ἐγὼ

A. J. cum plena distinc-
tione) A. J. T. S. Nūn δὲ
γ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ B. Nūn δ'
ἐτ' ἐπικυρῶ γ' ἐγὼ E.

261. Κοῖν' ἄν, ἐκείνῳ J.

262. Post ἐκπεφυκότα plenam
distinctionem habent om-
nes praeter T.

263. Ἐς τὸ κείνου κρατ' omnes.

Ibid. Post τύχη plene distin-
guunt omnes.

264. Τοῦδ' pro τὰδ' B.

B

- ὑπερμαχοῦμαι, καπὶ πάντ' ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδί, Πολυδάμονα παῖ, καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ παλαιοῦ Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μὴτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τιμῇ, 270
 μὴτ' οὖν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πέμπτῳ
 τῷ νῦν φθереῖσθαι, κατὶ τρυφῇ ἐχθρίῳι.
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ἅσοις
 τάδ' ἔσθ' ἀρέσκονθ', ἣ τε σύμμαχος Δίκη
 χοὶ πάντες εὐ ξυνεῖεν εἰς αἰεὶ θεοί. 275
 XO. Ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ', ἄναξ, ἐρῶ.
 οὐτ' ἔκτανον γὰρ, οὐτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοῖβον τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.
 OI. Δίκαί ἔλδεας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
 ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνῆρ.
 XO. Τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ.
 OI. Εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
 XO. Ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
 μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν· παρ' οὐ τις ἂν 285
 σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
 OI. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
 ἐπεμψα γὰρ, Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμύζονται.
 XO. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290

265. Τὴν μαχοῦμαι J.

270. Γῆς E.

273. Ἡμῖν A. J. T. S.

275. Εἰσαὶ omnes. Ita etiam
v. 1013.

278. Post ζήτημα interpungunt.

omnes praeter E.

281. Ἄν μὴ θέλωσιν A. J. T. S.

Ibid. Οὐδὲ εἰς A. J. T. S.

282. Ἀμοὶ δοκεῖ L.

284. Ταῦθ' ὀρῶντ' A. J. S.

- ΟΙ. Τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων.
- ΟΙ. Ἦκουσα καὶ γὰρ τὸν δ' ἰδόντ' αὐδαίς ὀργῇ.
- ΧΟ. Ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. Ωἷ μὴ ᾗσι δρωῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. Ἀλλ' οὐξελέγμων αὐτόν ἐστιν. οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄχουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνον.
- ΟΙ. Ὡ πάντα νομῶν, Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὁμῶς
οἷα νόσφ' ἔχυνεστιν. ἧς σὲ προστάτην
σωτήρ' αὖτ', ὦναξ, μῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γὰρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις κῶν ἀγγέλων, 305
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον, μαθόντες εὖ,
κτείναιμεν, ἧ γῆς φηγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ' οὖν, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, 310
μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μῖασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν. ἀνδρῶδ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος. 315
- ΤΕ. Φεῦ, φεῦ· φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη

292. Πρὸς τινον ὁδοιπόρων J.

293. Τονδ' ἰδόντ' A. J. S.

294. Δειματός τ' ἔχει A. J.

297. Οὐξελέγμων A. J. T. S.

303. Σύνεστιν A. J. T. S.

Ibid. Ἢς σε προστάτην omnes.

306. Εἰ καὶ μὴ κλύεις B.

Ibid. Τῶνδ' ἀγγέλων B. E.

310. Σὺ δ' οὐ φθονήσας T. S.

315. Ἔχοι γε L.

Ibid. Κάλλιστος πόνων omnes.

- λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμεν.
- ΟΙ. Τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. Ἄφες μὲ ἐς οἶκους. ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ, 320
καὶ γὰρ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. Οὐτ' ἔννομ' εἰπας, οὔτε προσφιλες πόλει
τῇδ', ἣ σ' ἐθρεψε, τῇδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. Ὅρῳ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημι' ἰὸν
πρὸς καιρόν. ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
- ΟΙ. Μῆ, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστραφῆς· ἐπεὶ
πάντας σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
- ΤΕ. Πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
τάμ' ὥς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
- ΟΙ. Τί φῆς; ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
ἡμᾶς προδοῦναι, καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
- ΤΕ. Ἐγὼ οὐτ' ἐμαντὸν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- ΟΙ. Οἶκ, ὦ κακῶν κἀκίστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σὺ γ' ὀργήνειας, ἐξερεῖς ποτε; 335
ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ;
- ΤΕ. Ὅργην ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμέ ψέγεις.
- ΟΙ. Τίς χάρ τριαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340

321. Πιθῇ A. J.

322. Εἶπες T. S.

324. Οὐδέ σοι T. S.

326. Chori personam prae-
gunt omnes.327. Πάντες τε J. Πάντες σὲ T.
S. B. E.

329. Τάμ', ὥς ἂν εἴπω A. J. T.

S. Τάμ' ἐξενείπω B. Τάμ',
ἴσθ' ἂν, εἴπω E.Ibid. Μὴ τὰ σά' ἐκφῆνω κακά B.
Καὶ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά L.

332. Ἐγὼ τ' ἐμαντὸν A. J. T. S.

335. Ὅργάνειας omnes.

336. Φανῇ A. J. T. S.

- ΤΕ. Ἦξει γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. Οὐκ οὐν ἂν ἦξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί;
- ΤΕ. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δὲ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
- ΟΙ. Καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
ἅπερ ξυνίημι. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεύσαι τοῦργον, εἰργάσθαι δ', ὅσων
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μάναυ.
- ΤΕ. Ἀληθεῖς; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι, 350
ᾧπερ προεῖπας, ἐμμένειν, καὶ ἡμέρας
τῆς κῦν προσανθᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίφ' μιᾶστορι.
- ΟΙ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ πᾶν τοῦτο φεύγεσθαι δοκεῖς; 355
- ΤΕ. Πέφηνγα. ταλῆθές γὰρ ἰσχύον τρέφα.
- ΟΙ. Πρὸς τοῦ διδάχθεις; σὺ γὰρ ἐκ γὰρ τῆς τέχνης.
- ΤΕ. Πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοῦτα προντρέψω λέχει.
- ΟΙ. Ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
- ΤΕ. Οὐχὶ ξυνήκας πρόσθεν; ἢ κπειρᾷ λέγειν; 360
- ΟΙ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτὴν· ἀλλ' αὐθις φράσον.
- ΤΕ. Φονέα σε φημι τῶνδ' ἄνδρες, σὺ ζητεῖς, κυρεῖν.
- ΟΙ. Ἀλλ' οὔτι χαίρων δις γὰρ πημονὰς ἔρεῖς.
- ΤΕ. Εἶπω τι θῆτα καὶ ἄλλ', ἢ ὀργίζῃ πλέον;

342. Οὐκοῦν omnes, sine inter-
rogatione in fine versus.

349. Καὶ τοῦργον ἂν σου omnes.

350. Ἀληθεῖς (Ἀληθείς S.) sine in-
terrogatione A. J. T. S.

351. Προεῖπας A. J. T. S.

353. Ἀνοσίφ J.

355. Καὶ παν B. E.

356. Πέφηνγα J.

Ibid. Ἰσχύον omnes.

357. Πρὸς του διδάχθεις T.

360. Πρόσθεν; ἢ κπειρᾷ λόγων

B. Πρόσθεν ἢ κπειρᾷ λέγειν

E.

361. Γνωστόν omnes.

362. Post ζητεῖς solus interpun-
git T.

364. Ti interrogativum T. B.

- ΟΙ. Ὅσον γε χρήσεις ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
- ΤΕ. Δεληθῆναι σε φημί σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὄραν ἴν' εἰ καποῖ.
- ΟΙ. Ἡ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' αἰεὶ λέξειν δορεῖς;
- ΤΕ. Εἵπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
- ΟΙ. Ἀλλ' ἐστὶ, πλήν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ'. ἐπεὶ 370
τυφλὸς τὰ τ' ὤτα, τὸν τε νοῦν, τὰ τ' ὄμματα εἰ.
- ΤΕ. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδέτις ὅς οὐχὶ τῶαδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
- ΟΙ. Μίᾳς τρέφαι πρὸς νυκτός, ὥστε μὴτ' ἐμεῖ,
μὴτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρᾳ, βλάψαι ποτ' ἔν. 375
- ΤΕ. Οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὃ τὰδ' ἐκπράξει μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἧ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;
- ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐθέν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
- ΟΙ. Ὡ πλουτε, καὶ τυράννι, καὶ τέχνῃ τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,
ὅτος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτήτῳ, εἰσεχείρισε,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385
λάθρ' αὖ μ' ὑπελθὼν ἐβαλεῖν ἰμείρεται,
ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορῥάφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφνυ τυφλός.

370. Πλήν σοι T. S. B. E.

372. Ἄ σοι T. S. B. E.

374. Τρέφῃ omnes praeter E.

375. Βλέψαι A. T. S.

376. Οὐ γάρ με μοῖρα πρὸς γ' ἐσθ' (πρὸς γέ σου T. S.) A. J. T. S.

378. Κρέοντος, ἧ σου T. S.

379. Κρέων γε σοί B.

380. Τυράννοι S.

384. Εἰσεχείρισεν A. J. E.

385. Οὐξ ἀρχῆς A. J.

388. Δόλιον, ἀγύρτην omnes. Ibid. Κέρδεσιν E.

ἐπεὶ, φέρον εἴπῃ, ποῦ σὺ μάντις· εἰ σαφής; 390

πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ φαιφροδὸς ἐνθάδ' ἦν κύνων,
 ἡῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

καίτοι τό γ' αἶνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς δειπσεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.

ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προουφάνης ἔχων, 395

οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,

ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπανσά νιν,

γνώμη κυρήσας, σὺδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν.

ὦν δὴ σὺ πειράς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις

παραστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400

κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χῶ ξυνθείς τάδε,

ἀγηλατήσῃν. εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρον

εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἰάπερ φρονεῖς.

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη 405

ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.

ἀλλ' ὅθ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ

μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. Εἰ καὶ τυράννεις, ἐξισωτέον τό γ' οὖν 410

ἰσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ.

οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δαυλος, ἀλλὰ Λοξία 410

ὥστ' οὐ Κρέοντες προστάτου γεγράφομαι.

λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνειδίσας,

σὺ καὶ δέδορκας, ποῦ βλέπεις ἔν' εἰ κακοῦ,

οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.

ἄρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἰ; καὶ λελήθας ἐχθρὰς ὧν 415

401. Κλαίων omnes.

Ibid. Συνθείς A. J. T. S.

402. Ἀγηλατήσῃν tenui spiritu

A. J. T. S.

405. Οἰδίου omnes.

408. Τὸ γόνυ omnes.

418. Σὺ, καὶ δέδορκως, οὐ βλέπεις
 B. E.

415. Minimam distinctionem
 post εἰ habent A. J.

- τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, καπὶ γῆς ἄνω.
καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς.
ἐλὰ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους Ἀρά,
· βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκόταν.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, 420
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
· ἃ γ' ἐξιώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
- ΟΙ. Ἡ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄσπορρος οἶκον τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἅπει;
ΤΕ. Οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.
- ΟΙ. |Οὐ γάρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται· ἐπεὶ
σχολῇ γ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμούς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. Ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφρμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι γοεῦσι δ', οἳ σ' ἔφρσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. Ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐφύει βροτῶν;
ΤΕ. Ἡδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. Ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.

416. Notam interrogationis post ἄνω habent A. J. T. S.
420. Λιμὴν cum nota interrogationis omnes.
424. Ἐπαισθάνη omnes praeter E.
425. Ὅς ἐξιώσει B. Ἀ σ' ἐξιώσει reliqui omnes.
427. Οὐκ ἔστι omnes praeter E.
433. Ἡδεῖν A. J. T. S.
434. Σχολῇ σ' ἄν omnes praeter E.
435. Ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ T. S. B.
436. Ἐμφρονες T. S.
437. Τίς δ' ἐμ' ἐφύει B.
439. Ἀγαν γ' αἰνικτὰ T. S.

ΤΕ. Οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἀριστος εὐρίσκειν ἔφης; 440

ΟΙ. Τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.

ΤΕ. Αὐτὴ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

ΟΙ. Ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.

ΤΕ. Ἀπειμι τοίνυν καὶ σὺ, παῖ, κόμισέ με.

ΟΙ. Κομιζέτω δ' ἡδ' ὥς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν, 445

ὀχλεῖς· συθείς τ' αὖν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.

ΤΕ. Εἰπὼν ἄπειμ', ὧν οὐνεκ' ἦλθον, αὐτὸ σὺν

δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἐστ' ἄπου μ' ὀλεῖς.

λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλα

ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσων φόρον 450

τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,

ξένος, λόγῳ μέτοικος· εἴτα δ' ἐγγενὴς

φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἡσθήσεται

τῇ συμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,

καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπει, 455

σκήπτρῳ προδεικνύς, γαῖαν ἐμπορεύσεται.

φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν

ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, καὶ ἥς ἔφην,

γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

ὁμόσπορος τε καὶ φονεὺς. καὶ ταῦτ', ἰὼν 460

εἴσω, λογίζου· κἂν λάβῃς μὲ ἐψευσμένον,

φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν. =

ΧΟ. Τίς, ὄντιν' ἂ θεσπιέπεια

Δελφίς εἶπε πέτρα

440. Οὐκοῦν A. J. T. S. sine interrogatione in fine versus. Οὐκοῦν B. E.

444. Κόμιζ' ἐμέ B.

445. Ὡς παρῶν τὰ γ' ἐμποδῶν S. B. E.

446. Συθείς ἄν omnes. Minimam distinctionem prae-

ponunt B. E.

Ibid. Ἀλγύνους L.

458. Ἀδελφὸς αὐτὸς E.

458. 459. Post γυναικὸς, non post ἔφην, interpungunt omnes.

461. Ἔσω B. E.

Ibid. Κἂν λάβῃς ἐψευσμένον L.

- ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα 465
 φοινίαισι χερσίν;
 ὦρα νιν ἀελλάσαν
 ἵππων σθεναρώτερων
 φυγᾶ πόδα τωμάει.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπανδράσκει 470
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὃ Διὸς γενέτας
 δειναὶ δ' αἰὲς ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκῃτοι. =
 Ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
 ἀρτίως φανείσα 475
 φάμα Παρνασοῦ, τὸν ἄδηνον
 ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὕλαν, ἀνέ τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας, ὡς ταῦρας, 480
 μέλεος μέλεφ ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ὀπὸ νοσοφίῳ
 μαντεῖα. τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται. =
 Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασ- 485
 σει σοφὸς οἰωνοθέτας,
 οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφά-
 σκονθ'. ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ.
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ'
 ἐνθάδ' ὄρων, οὔτ' ὀπίσθαι. 490

467. Nūn pro νιν S.

Ibid. Ἀελλοπάσαν A. J. T. S.

468. Post σθεναρώτερον interpungunt A. J. T.

471. Στεροπαῖσι Διὸς T. S.

472. Ἀναπλάκῃτοι A. J. Ἀπλά-

κῃτοι B.

478. Ἐπὶ ἀγρίαν T. S.

480. Πέτρας, ἄτε ταῦρος L.

488. Τὰ δ' αἰεὶ A. J. Τὰ δ' αἰεὶ
T. S. B. E.

τί γὰρ ἦ Λαβδακίδαις,
 ἢ τῷ Πολύβου Νεῖκος ἔκειτ',
 οὔτε πάροιθεν καὶ ἔγωγ',
 οὔτε τὰ νῦν πῶ ἔμαθον,
 πρὸς ὅτου δὴ βασιάνω * * * *,
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶπ'
 Οἰδιπόδα, Λαβδακίδαις
 ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.==

495

Ἄλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὅτ' Ἀπόλ-
 λων ξυνετοί, καὶ τὰ βροτῶν
 εἰδότες ἀνδρῶν ὅτι μάν-
 τις πλέον ἢ γὰ φέρεται,
 κήϊσις οὐκ ἔστιν ἀλη-
 θής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειν ἀνὴρ.

500

505

ἀλλ' οὐ ποτ' ἔγωγ' ἔην, πρὶν ἰδοίμ'
 ὄρθον ἔπος, μεμφομένων
 ἂν καταφαιήν. φανερὰ
 γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόδασσ' ἦλθε κόρα
 ποτὲ, καὶ σφοδρὸς ἔφθθη, βασιάνω δ'
 ἀδύπολις τῷ ἀπ' ἐμᾶς
 φρενὸς οὐ ποτ' ὀφλήσει κακίαν.==

510

ΚΡ. Ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπνυμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρειμι ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν παῖς συμφοραῖς

515

492. 493. Νεῖκος ἔκει, ε' οὔτε J.

493. Ἐγώγε A. J. Ἐγὼ T. S.

494. Ἐραθὸν τι προῖμαθον T. S.

495. Πρὸς ὅτου χρησιμοποιεῖται δὴ βα-
 σιάνω B. Πρὸς ὅτου * * * δὴ
 βασιάνω E. Nullam defe-
 ctus notam exhibent A.

J. T. S.

497. Οἰδιπόδα T.

509. Ἐπ' αὐτῷ omittunt T. S.

511. Ἡδύπολις omnes praeter
 E.

Ibid. Τῷ δ' ἀπ' ἐμᾶς T. S. Τῷ
 πρὸς ἐμᾶς L.

ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἐργοῖσιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακροῖαντος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
 ἀλλ' εἰς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πάλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

520

ΧΟ. Ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο πούναδος τάχ' αἰ
 ὀργῇ βιασθὲν μάλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμας ὅτι 525
 πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους φειδὲς λέγει;

ΧΟ. Ἡὐδατο μὲν τὰδ' οἶδε δ' οὐ γνώμῃ σῖνι.

ΚΡ. Ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε, καὶ ὀρθῆς φρενὸς,
 κατηγορεῖτο ταυτίκλημα ταῦτά μιν;

ΧΟ. Οὐκ οἶδ' ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατούντες, οὐχ ὀρθῶ 530
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἡδὴ δωμάτων ἔσω περᾶ.

ΟΙ. Οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθας; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἔκον, φονεὺς ὦν τοῦδε τανδρὸς ἐμφανῶς,
 ληστής τ' ἐναργής τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβουλεύσῃ ποιεῖν;
 ἢ τοῦργον ὥς σὺ γνωριοῖμί σου τόδε
 δόλῳ προσέειπας, κούκ ἀλεξάμεν μαθῶν;
 ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540

516. Πρὸς τ' ἐμοῦ A. J.

521. Ἀλλ' ἐς μέγιστον omnes.

523. Τάχα sine αἰ L.

525. Πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη A. Τοῦ
 πρὸς δ' ἐφάνθη J.

526. Λέγει T. S. B. E.

528. Ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν δι om-
 nes praeter E.

529. Τοῦτ' ἐμοῦ B.

531. Ἐξω omittit J.

532. Ἡ τοσόνδ' ἔχεις omnes.

537. Ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοί A. J. T.
 S.

Ibid. Ποεῖν J.

538. Γνωριοῖμί σου omnes.

ἄνευ γε πλήθους καὶ φίλων, ὁ τυραννίδα
θηρᾷν, ὃ πλήθει χρήμασιν δ' ἀλίσκεται;

ΚΡ. Οἷσθ' ὡς ποιήσων; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἰσ' ἀντάκουσον, κῆτα κριν' αὐτὸς μαθών.

ΟΙ. Λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
σοῦ. δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν' ὁ ἡῤῥηκ' ἐμοί.

ΚΡ. Τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἀκουσον ὡς ἐρῶ.

ΟΙ. Τοῦτ' αὐτὸ μὴ μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.

ΚΡ. Εἴ τει νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν 550
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.

ΟΙ. Εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
δρῶν, οὐκ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.

ΚΡ. Ἐύφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρησθαι τὸ δὲ
πάθημι, ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.

ΟΙ. Ἐπειθες, ἢ οὐκ ἐπειθες, ὡς χρεῖή μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαρτιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;

ΚΡ. Καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.

ΟΙ. Πόσον τίν' ἤδη δῆδ' ὁ Αἰῖος χρόνον—

ΚΡ. Δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΟΙ. Ἄφαντος ἔρρεα θανασίμῳ χειρῶματι; 560

ΚΡ. Μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.

ΟΙ. Τότ' οὖν ὁ ρένωντος ὄντος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;

ΚΡ. Σοφός δ' ὁμοίως, καὶ ἴσου τιμώμενος.

ΟΙ. Ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;

541. Ἄνευ τε πλήθους omnes.

542. Ἀ πλήθει L.

543. Ποιήσων A. T. S. Ποήσων
J.

546. Ἐῤῥηκ' omnes.

547. Τοῦτ' αὐτὸ νῦν omnes.

554. Διδασκ' ἐμέ B.

555. Χρεῖα μ' A. J. Χρεῖ' ἢ μ'
T. Χρεῖ. ἢ μ' S.

556. Πέμψασθαι τινα L.

557. Ἐτ' αὐτός A. J. T. S. Ἐθ'
αὐτός B. E.

558. Post χρόνον notam inter-
rogationis habent A. J.
S.

563. Σοφός γ' ὁμοίως omnes.

Ibid. Κάξισον A. J.

- KP.** Οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἄσκατος ἀνδραυὺς πέλας. 565
OI. Ἀλλ' οἷν ἐρευναν τοῦ θανόντος ἔσχεται;
KP. Παρέσχομεν πῶς δ' οὐκί; κτείνῃ καύσαμεν.
OI. Πῶς οὖν τόδ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ᾔστα τάδε;
KP. Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγῶν φιλῶ.
OI. Τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγαις ἂν εὐφρονῶν— 570
KP. Ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
OI. "Οδ' οὐνεκ, εἰ μὴ σοὶ ἐννηλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖαν διαφθοράς.
KP. Εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαίῳ ταύθ', ἅπερ καμοῦ σὺ νῦν. 575
OI. Ἐκμάνθαν' σὺ γὰρ δὴ φορτικὸς αἰλώσομαι.
KP. Τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχεις;
OI. Ἀρνησίς οὐκ ἐνεσθιν ὧν ἀμιστορεῖς.
KP. Ἀρχεις δ' ἐκείνη ταυτὰ, γῆς ἴσον νέμων;
OI. Ἄν ἧ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
KP. Οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
OI. Ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
KP. Οὐκ, εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγὼ, σπαντῶ λέγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τι ἀνδοθεὶς
ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φάβοισι μᾶλλον, ἢ 585
ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τά γ' αὐθόρμηται κρᾶτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αἰσὸς ἱμεῖρων ἔφην

565. Οὐκ οὖν, ἐμοῦ γ' A. J. T. S.
Οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' B. E.

570. Τὸ σὺν δὲ γ' οἶσθα T. S. B.
Ibid. Post φρονῶν plene di-
stinguunt omnes.

572. Εἰ μὴ σοὶ B. E.

573. Διαφθοράς S.

574. Ἐγὼ δὲ σοῦ omnes.

575. Μαθεῖν δικαίῳ ταύθ' A. J.
T. S.

577. Post τί δῆτ' non distin-
guunt T. S.

581. Οὐκ οὖν A. J. T. S. sine
interrogatione in fine
versus. Οὐκ οὖν B. E.

Ibid. Σφῶν A. J.

582. Φαίνει omnes praeter E.

583. Post σπαντῶ, non post ἐγὼ,
interpungunt T. S. Neu-
trohique A.

τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δοῦν,
 οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω· 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, παλλὰ κἄν ἄκων ἰδρῶ.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
 ὥστ' ἄλλα χρῆζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀσπάζεται
 τῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες ἐκκαλοῦσί με.
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν ἂν λάβοιμι, ἀφείς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφν,
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην πότε.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν, Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου, τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι.
 τοῦτ' ἀλλ', εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλευσάντα, μὴ μ' ἀπλῇ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
 γνώμη δ' ἀδήλω μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς, κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τὰδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ

589. Σωφρονεῖν γ' ἐπίσταται E.

591. Ἥρχων A. Ἥρχον (sic) J.

603. Πυθῶδ' T. Πυθῶά reliqui omnes.

604. Post σοι non distinguunt

A. J. T. S.

605. Ταῦτ' ἀλλ' εἰάν με A. T. S.

Τρῆς ἀλλ' εἰάν με B. E.

612. Παρ' αὐτοῦ T. S.

613. Γνώσῃ A. J. T. S.

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος
κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνοιῆς μῦθ.

615

ΧΟ. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἀναξ. φρονεῖν γὰρ σὶ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. Ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ καὶ με βουλεύειν πάλιν.

εἰ δ' ἡσυχάζων πρᾶσμενῳ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.

620

ΚΡ. Τί δῆτα χρήσεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΟΙ. Ἥμιστα. θνήσκειν, οὐ φρεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. Ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. Ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδ' ἀπιστεύσων λέγεις;

625

ΚΡ. Οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὐβλέπω. **ΟΙ.** Τὸ γ' οὐν ἐμόν.

ΚΡ. Ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ καμόν. **ΟΙ.** Ἀλλ' ἐφ' οὗ κακός.

ΚΡ. Εἰ δὲ ξυνῆς μηδέν; **ΟΙ.** Ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. Οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. **ΟΙ.** Ὡ πόλις, πόλις.

ΚΡ. Καμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

630

ΧΟ. Πάυσασθ' ἀνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τῇνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεδ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.

ΙΟ. Τί τῇν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν

γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς

635

οὔτω νοσοῦσης, ἴδια κινοῦντες κακὰ;

οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,

618. Ὀυπιβουλεύσων T.

622. Χρήσεις, ἢ με A. J. T. S.

624. Post προδείξῃς plenam distinctionem habent A. J. Minimam T. B. E.

626. Τὸ γοῦν ἐμόν omnes.

628. Ἰονίεις A. J. Δυνίεις B.

629. Ἀρχοντος. . . . B.

630. Μέτεστι τῇσδ', οὐ σοὶ μόνῳ omnes praeter E.

631. Ἡμῖν S.

635. Ἐπήρασθ' L.

637. Κρέων omnes. Versum ita repraesentant T. S. Οὐκ εἰ σύ τ' εἰς οἴκους, σύ τε Κρέων στέγας;

- καὶ μὴ τὸ μῆλον ἄλλος εἰς μὴν γίγαστε;
ΚΡ. Ὅμαιμε, δευρά μ' Οἰδίπους, ὁ σὺς πόσις
 δρᾶσαι δικαίῃ, τρίτῳ ἀποκρίνας κακοῖν, 640
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτελεῖν λαβῶν.
ΟΙ. Συμφημι· ἀρῶντα γὰρ νιν, ὦ γυναι, κακῶς
 εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ. 641
ΚΡ. Μὴ νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραιῶς, εἴ σε τι
 δέδρακ', ἰδοίμην, ὅν ἐπαιτῶ με δρῶν. 645
ΙΟ. ὦ παρ', ὅσῳ πῆχυνσον, Οἰδίπου, τάδε,
 μάλιστα μὲν πόντ' ὄρκον κίδεσθεις θεῶν,
 ἔπειτα καὶ με, τόνδε δ', οἱ πάρεσσι σοι = 647
ΧΟ. Πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι.
ΟΙ. Τί σοι θέλεις δητ' εἰκάθω; 650
ΧΟ. Τὸν οὔτε πρὶν νῦπιον,
 νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταίδεσαι.
ΟΙ. Οἶσθ' οὖν ἀχρεῖς; **ΧΟ.** Οἶδα. **ΟΙ.** Φράζε δητ' ἤθε.
ΧΟ. Τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
 ζῆν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν. 655
ΟΙ. Εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
 ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΧΟ. Οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
 ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος, ἄφιλος, ὅτι πύματον
 ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω. 660
 ἀλλὰ μοι δυσμῶρῳ γὰρ φθίναντα τρέχει
 ψυχάν, καὶ τὰδ' εἰ κακοῖς κακῇ

640. Διοὶν πρὸ τοῦδ' οἶσθες.

644. Μὴ νυν ὀναίμην οἶσθες.

651. Τὸν οὔποτε πρὶν A. J.

654. Μηδέποτ' αἰτία L.

655. Σύν. (εἰς γ' T. S.) ἀφανεῖ
 λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν (ἐμβα-
 λῶν A. J.) οἶσθες. Εὖ.ἀφάνει λόγῳ ἄτιμον βα-
 λεῖν L.

656. Εὖ νυν ἐπίστω οἶσθες.

657. Εκ τῆσδε τῆς γῆς A. J.

658. Θεὸν οἰκιστὴν A. J.

662. Καθ' ἃς τὰδ' εἰ E.

I. A. ὅσῳ πῆχυνσον.

- προσάψει τοῖς παλαιοῖς τὰ πρὸς ὑμῶν. 663
- ΟΙ. Ὁ δ' οὖν ῥῶς, κεί χρη με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἢ γῆς ἀτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
 τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτεῖσθαι στόμα
 ἐλειπρόν· ὁδὸς δ', ἐνθ' ἂν ἦ, στυγῆσθαι.
- ΚΡ. Στυγνὸς μὲν εἶκον δῆλος εἰ βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς· αἱ δὲ τοιαῦτά φέρεται
 αὐταῖς δικαίως εἶδ' ἄλγιστα φέρειν. 676
- ΟΙ. Οὐκ οὖν μ' ἑάσεις, κακτὸς εἰ; ΚΡ. Περὲύσομαι;
 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσους.
- ΧΟ. Γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόρπον τόνδ' ἔσω;
- ΙΟ. Μαθοῦσά γ' ἦ τις ἢ τύχη.
- ΚΟ. Δόκησις ἀγνώως λόγων 680
 ἦλθε· δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ὀδικόν.
- ΙΟ. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. Ναίχι. ΙΟ. Καί τις ἦν λόγος;
- ΧΟ. Ἥλις ἔμοιγ', ἄκις, γὰς προπονομένης,
 φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μέλειν.
- Οἶ. Ὅρῳς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνῆρ, 685
 τοῦ μὲν παρῖς καὶ καταμβλύνων πέαρ;
- ΧΟ. Ἀναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπασι μόνον,
 ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπορον ἐπὶ φρόνημα,
 πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι
 ὅς τ' ἐμὴν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις ἀλύουσαν 690
 κατ' ἐρθρὸν οὐρίσας τὰ νῦν τ'

663. Προσάπτει T. S.

Ibid. Σφῶν A. J.

669. Ὁδ' (ὁδ' J.) οὖν ῥῶς omnes.

672. Ἐλειπρόν omnes praeter E.

676. Οὐκ οὖν omnes.

682. Ναίχι T. S. B. E.

Ibid. Καί τις ἦν ὁ λόγος A. J.

Καί τις ὁ λόγος ἦν B.

684. φαίνα B.

687. Ὡς γὰρ E.

690. Ὅς γ' ἐμὴν T. S.

Ibid. ἀλύουσαν tenui spiritu omnes.

691. Οὐρίσας A. J. T. S.

- εὐπομπας, εἰ δύναται, γίγναι. 692
 IO. Πρὸς θεῶν δίδαζον καὶ, ἀνάξ, ὅτου ποτὲ 698
 μῆνιν τοσῆδε πράγματος ἀήσας ἔχεις.
 OI. Ἐρῶ, σὲ γὰρ τῶνδ' εἰς πλῆθος, γύναι, σάβω, 700
 Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.
 IO. Λέγ', εἰ σαφὴ, τὸ ναῖκος ἐγκυλῶν, ἐρεῖς. 700
 OI. Φονέα μὲ φησὶ Λαῖον καθιστάναι.
 IO. Αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 701
 OI. Μάντιν μένουν κακοῦρορον εἰσατέμψας· ἐπεὶ, 703
 τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
 IO. Σὺ νῦν ἄφεις σεαυτὸν, ὦν λέγεις πέρι,
 ἐμοῦ πάκουσον, καὶ μάθ', οὔτις ἐστὶ σοὶ
 βρότειον οὐδέ τι μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
 χρησμός γάρ ἤλθε Λαῖω ποτ', οὐκ ἐρῶ
 Φοῖβον γ' ἐπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἅπα,
 ὡς αὐτὸν ἔπει μοῖρα πρὸς παῖδας θανέειν,
 ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε ἀκπεινὸν πύρα.
 καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάντις, ἔδνοι ποτὲ 715
 λησται φρονέουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς
 παῖδος δὲ βλαστὰς, οὐ διεσχοῦν ἡμέραι
 τρεῖς, καὶ νῦν ἄφρα κείνος ἐνζεύδας ποδοῖν,
 ἐρρύψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
 πάνταυθ' Ἀπόλλων εὐτ' ἐκείνον ἦρνε 720

691. 692. Τανῶν δ' εὐπομπας T.

S. Τανῶν τε πομπὸς B.

692. Γενοῦ A. J. Γίνου T. S.

700. Ἐξ πλῆθος omnes.

702. Σαφῶς omnes.

707. Σὺ νῦν ἄφεις omnes.

711. Οὐ κερῶ A. Οὐκ ἐρῶ J. cum
plena disjunctiva.

713. "Ἐξοι L.

Ibid. Παίδων L.

714. Ἐρῶ γ' L.

719. Ἐπαρὸν εἰς ὄρος E.

720. Ἐρρύψεν A. J. E. "Hruse T.

S. B. Omnes tenui spi-
ritu.

- φονεῖα γενέσθαι πατρός, οὔτε Λαίον,
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν. 701
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς 702
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ραδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
 ΟΙ. Οἷόν μ' ἀκούσασθ' ἄρτίως ἔχει, χόναι,
 ψυχῆς πλάνημα, ἀετακίνησις φρεσίν. 703
 ΙΟ. Ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστροφεῖς λέγεις;
 ΟΙ. Ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὡς οὐ Λαῖας 704
 κατασφαγεῖν πρὸς τριπλαῖς ἀμαρτίοις. 730
 ΙΟ. Ἡὐδ' αὖτο γὰρ ταῦτ' οὐδέπω λήξαντ' ἔχει.
 ΟΙ. Καὶ ποῦσθ' ὃ χώρος οὗτος, οὐ τόδ' ἦν πάθος;
 ΙΟ. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κληῖται· σμικρὴ δ' οὗτος
 εἰς ταυτὸ Λελαφῶν καὶ πόλις Δαυλίας ἄγει.
 ΟΙ. Καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὕτερ λεληθώς; 735
 ΙΟ. Σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ αὐτῇσδ' ἔχων χρόνος
 ἀρχὴν ἐφαινον, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
 ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μαν δρᾶσαι βαρύνεισαι πέρι;
 ΙΟ. Τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπου, ἐνδύμιον;
 ΟΙ. Μῆπως μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαῖον, φόνον 740
 τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμήν ἦβης ἔχων.
 ΙΟ. Μέγα, χροῶσθ' ἄρτι, λευκανθὲς κῆρα
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπιστάτω πολὺ.
 ΟΙ. Οἶμοι τάλας· εἰσὶν ἐμαυτὸν εἰς ἀφάς
 δεινὰς προβάλλων ἄρτίως οὐκ εἰδέναι. 745

721. 722. Distinctionem post
 Λαῖον omittunt omnes.
 Post παιδὸς interpungunt
 A. J. Post οὐφοβεῖτο T.
 Neutrobique S. B. E.

722. Πρὸς παιδὸς παθεῖν B. E.

732. Χωρὸς A.

734. Ἐς ταυτὸ omnes. Εἰς ταυ-
 τὰ L.

737. Ταῦτ' ἐκηρύχθη omnes.

738. Τί μοι δρᾶσαι L.

741. Τί μοι δρᾶσαι B.

- ΙΟ. Πῶς ἦν; ὅπως τοι πρὸς ὃ ἀποσκοπεῖς, ἄναξ.
 ΟΙ. Δεινὸς ἔδυμ' ἂν μὴ βλέπων, ὃ μάντιρ ἦ
 δείξεις δὲ μάλλον, ἢ ἐν δεξιῇς ἔτα.
 ΙΟ. Καὶ μὴν ὅπως μὲν ἂν ἔρη, μαθοῦς ἔρῃ.
 ΟΙ. Πότερον ἐρώρει βίαιος, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίας, οἳ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
 ΙΟ. Πῦρ ἤσαν οἱ ἑύμπαντες ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦ
 κήρυξ ἀπήνη, ὃ ἦγε Λαῖον μία.
 ΟΙ. Αἱ αἰ' τὰδ' ἤδη διαφανῆς τίς ἦν ποτε;
 ὃ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους θυῖν, γύναι, 755
 ΟΙ. Οἴκεός τις, ὅσπερ ἐκεῖ ἐπωθεῖς μόνος.
 ΟΙ. Ἢ κὰν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρώς;
 ΙΟ. Οὐ δῆτ'· ἄψ' σὺ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κρήνη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαῖον τ' ὀλοότα,
 ἐκένευσσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς διγὰρ, 760
 ἀγροῦν σφ' ἐπέμφαι, καὶ ποιμνίων νόμιμα,
 ὡς πλείστον εἴη τοῦδ' ἀποπτες ἀγέλης,
 καὶ πεμψ' ἐγὼ νιν. ἄσπετος γὰρ, οἳ ἀνὴρ
 δούλος, φέρον ἦν τῆσδε καὶ μείζω χόρον.
 ΟΙ. Πῶς ἂν μόλον δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
 ΙΟ. Πάρεσται, ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐρίσθαι;
 ΟΙ. Δέδοικ' ἑαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πάλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι, δι' ἃ κτεῖσι δαίνεθ' ὄλω.
 ΙΟ. Ἀλλ' ἔξεται μὲν ἄξιον δέ που μαθεῖν
 καὶ γὰρ τὰ νῦν σοὶ δυσφόρος ἔχοντ'. ἄναξ, 770
 ΟΙ. Κού μὴ στερηθῇς γ', εἰς τοσούτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονα

745. Πρὸς ἀποσκοπεῖς A. Πρὸς
 ὃ ἀποσκοπεῖς reliquiom-
 nes.

749. Ἄς δ' ἔρη L.

753. Κήρυξ A. J. B.

762. Ἄσπερ omnes praeter J.

763. Ὄδ' ἀνὴρ A. T. S. Ὁ γ' ἀνὴρ
 J. Ὁδ' γ' ἀνὴρ B. H.

770. Τὰδ' ἐν σοὶ T. S.

771. Ἐς τοσούτον omnes.

λέξαιρ' αὐτῇ σοί, διὰ τύχης τοιαύτῃς ἰδὼς
 ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυτος ἦν Κορινθίος, 774
 μήτηρ δὲ Μαρσίη Δωρὶς, ἡγάμην δ' ἀνὴρ 775
 ὡστῶν μέγιστος τῶν ἐκεί, πρὶν μοι τυχεῖν 776
 τοιαύτῃ ἐπέστη, θανύσασαι μὲν αἶψα, 777
 σπουδῆς γὰρ μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ αἶψα 778
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃς 779
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὥς εἴην παπρὶς 780
 καὶ γὰρ βαρυπυθεὶς, τὴν μὲν αἴσαν ἡμέραν 781
 μόλις κατέαχον· θανάτῳ δ' ἰὼν πέλας 782
 μητρός πατρός τ', ἠλέγχον· οἱ δὲ δυσσώφως 783
 τοῦνειδος ἤγον τῷ μεθέοντι τὸν λόγον 784
 κηρύττοντά μιν καί τιν' ἑτεροπόμην· ἤμω δ' 785
 ἐκνιζέ μ' εἰ τοῦτ'· ὑφείριπε γὰρ πολὺ 786
 λάθρα δὲ μητρός καὶ πατρός πορεύεμαι 787
 Πυθιάδης· καὶ μὲν ὁ Φοῖβος μὲν μὲν ἐνόμαζεν 788
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἀλλὰ δ' ἄθλια 789
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προσηγάγε' λέγων, 790
 ὡς μητρὶ μὲν χρεὶή με μεχθῆσαν, γένος δ' 791
 ἀτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ'· ἐρᾶν, 792
 φονεὺς δ' ἐσοίμην καὶ φυτεύσας τις πατρός. 793
 καὶ γὰρ πακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν 794
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐμπατρούμενος χόσκα, 795
 ἐφευγον, ἐνθα μῆποτ' ὀψοίμην κακῶν 796
 χρησμίην γ' ὄντιδ' ἑμῶν τελοῦμεναι 797

773. Λέξοιμ' ἂν J.

Ibid. "H σοί T. S.

783. Ὁ ἡττορ (sic) J.

786. Αἶψα omnes.

788. Πυθιάδης omnes.

791. Χρεὶ ἢ A. J. T. Χρεὶ ἢ S.

Ibid. Γένος ἢ L.

792. Ἀηλίσσιν A.

794. 795. Post Κορινθίαν ἐμπα-
 τρούμενος, non post χόσ-
 κα, interpungit E.

795. Τολοιπὸν A. J.

797. Χρησμίην ὄντιδ' T. S. B.
 E.

στείχων δ' ἰκνούμαι τρύσας τοὺς χόρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τυράννον παύσαι ἄλλυομαι λέγεις.

καὶ σοί, γύναι, ταλῆδες εἴρω. τρικλῆς 800

ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ἀδοιμαρῶν πάλαι,
ἐνταῦθα μοι κῆρ' ἔτε, καὶ πρὸς πολικῆς

ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῆς, σὺν αὖ φῆς,
ἐυνηντίαζον· καὶ ὁδοῦ μ' ὅθ' ἤγαγον

αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην. 805

καὶ γὰρ τὰν ἐντρέποντα, τὸν τροχλάστην,
παῖω δὲ ὀργῆς καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὀρᾷ

ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας· μέσον
ἄρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

οὐ μὴν ἴσην χ' ἔτισαν· ἀλλὰ συντάμως 810

σκήπτρον αὐτεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὑπτίως
μέσης ἀπήνης ἐνθὺς ἐκκυλίνδεται·

πτεινὰ δὲ τοὺς ἐμπαντας· εἰ δὲ σὺ ξένον
τούτῳ προσήκει· αἰὲρ τι συγγένες

τίς ταῦτα παῖδάς ἐστιν ἀδελιώτης; 815

τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;
οὐ μὴ ξένων ἔδρασι μηδ' αἰσῶν τινα

δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' αἵων· καὶ ταῦθ' ὅστις ἄλλος ἦν

ἢ γὰρ π' ἐβαντῷ τέσθ' ἄρας ὁ προσιπτεῖς. 820

λέχη δὲ τῶν θανόντων ἐν χαροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δὲ ὥππαρ ὠλεσ· ἄρ' ἔφην κακός;

801. "Οἱ ἦν κελεύθου omnes.

802. "Ενταῦθ' ἐμοί B.

Ibid. "Ἐφ' ἔτε A. J. B.

804. Συννηντίαζον. A. J. T. S.

806. Τὸν ἐντρέποντα τῷ τροχλάστη E.

808. 809. Post. ἄρας, non post τηρήσας, interpungunt A.

J. T. S.

815. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς γυνὴν ἔσθ' ἀδελιώτης J. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀδελιώτης reliqui omnes.

817. "Οἱ μὴ ξένων E. Ὁ μὴ ξένων reliqui omnes.

Ibid. Μήτ' ἄρας B. E.

- αὐρ' οὐχὶ καὶ ἀναγνος; εἰ μὴ καὶ φύγειν;
 καὶ μοι φησὶν μήτε τοὺς ἑμάτους ἰδεῖν,
 825 μὴτ' ἐμβαλεῖν πατρίδος ἢ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ἐν γῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφρυσε καὶ ἐξέφρυσέ με.
 αὐρ' οὐκ ἀπ' ὤρου ταῦτα δαίμονός τις ἄν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τοῦδ' ἄν ὀρθοίη λόγον;
 830 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ'; αἰ θεῶν ἄγρον σέβας,
 ἰδοιμ' αὐτὴν ἡμέραν ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίηκ' ἀπάντος πρᾶσθαι ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμὰν τῶν συμφορᾶς ἀφιγμένην.
 ΧΟ. Ἡμῖν μὲν, ἄναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' αὖ οὖν
 835 πρὸς τοῦ παρόντος ἐνμάθῃς, ἐξ ἑλπίδα.
 ΟΙ. Καὶ μὴν τοσαύτην γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βροτῆρα προσμείναι μέσεν.
 ΙΟ. Πιπασμένον δέ, τίς ποδ' ἢ προσθμία;
 ΟΙ. Ἐγὼ διδάξω σ'. ἤν γὰρ εὐρεθῇ λόγων
 840 σοὶ ταῦτ', ἔργῳ ἂν ἐκπαρευγέσθῃς πάθος.
 ΙΟ. Ποῖον δέ μιν κερτασσὸν ἤκουσας λόγον;
 ΟΙ. Ληστὰς ἐφάσκες αὐτὸν ἄνδρας ἐνέπειν,
 ὥς νῦν κατακτείνεται. εἰ μὲν οὖν ἐπὶ
 λέξει τὸν αὐτὸν ὑπιδμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον
 845 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
 εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόωνον αὐδήσαι, σαφὲς
 τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τρυγόν· εἰς ἐμὲ ῥέπον.

824. Μή' σι προ μήτε B. E.

827. Ὅς ἐξέφρυσε καὶ ἐξέφρυσέ με E.

829. Ἀνορθοίη conjunction omnes praeter E.

833. Συμφορᾶς A. J. T. S.

840. Σοὶ ταῦτ' J. S.

841. Ποῖον δέ μοι T. Ποῖον δ'

ἐμοῦ B.

843. Κατακτείνεται A. J. T. S.

844. Οὐκ ἐγὼ ἔκτανον A. J.

845. Εἰς γε πολλοῖς ἴσος J. Εἰς
γέ τις πολλοῖς ἴσος B.

847. Εἰς ἡμᾶς ῥέπον T. S.

- IO.** Ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο.
 κούκ ἐστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐμβαλεῖν καλόν.
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἔγω μόνη, τίθετο. 850
 εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 οὔτοι ποτ', ὦναξ, τὸν γε λαὸν φέρον.
 φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε λίσσας
 διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἑμοῦ θανεῖν.
 καίτοι· νιν αὖ κεινός γ' ὁ θύστηνός ποτε 855
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισεν ἄλυστο.
 ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἔγω
 βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστεραν.
- OI.** Καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
 πέμπωσιν τινὰ στελοῦντα, μῆδ' ἐτοῦτ' ἀφῆς. 860
- IO.** Πέμπω ταχύνασ'. ἀλλ' ἔωμεν εἰς δόμους.
 οὐδὲν γὰρ ἀκρόσσομαι ἂν, ὅν οὐ σοὶ φίλον.
- XO.** Εἴ μοι ξυνεῖη φέροντι μοῖρα
 τὰν εὐσεπτον ἀγνεῖάν λόγων.
 ἔργων τε πάντων, αἷν νόμοι πρόπινται 865
 ὑψίποδες, οὐρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧδ' Ὀλυμπος
 πατὴρ μόνος, οὐδὲ τιν'
 θνατὰ φύσις ἀνέρων
 ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε 870
 λάθα κατακοιμάσιν·
 μέγας ἐν, τοῦτοισι θεός, οὐδὲ γηρέσκει.
- Ἰβρις φησὶν εἶναι τύραννον· ὕβρις,
 ἣν πολλὰν ὑπερπλησθῆ μάταν,

861. Ἐς δόμους omnes.

866. Ὑψίποδες γ' οὐρανίαν T. S.

867. Λίσσας, omisso δι', L.

869. Θνατὴ T.

870. 871. Οὐδὲ μὴν ποτε λάθα

κατακοιμάσιν omnes praeter E. Οὐδὲ μὴ ποτε λάθα κατακοιμάσιν L.

874. Εἰ πολλὰν ὑπερπλησθῆ A, J.

- α μη' πικρῶν μηδ' συμφέροντα, 875
 ακροτάτων εισαγωγῶν
 απότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκην,
 ἐνθ' αὖ ποδὶ χρησίμῳ
 χρῆται, τὸ καλῶς δ' ἔχον
 πόλει πάλαισμε μῆπατε 880
 λῦσαι θεῶν αἰτοῦμαι.
 888 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴστων
 Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν
 ἧ λόγῳ πορνεύεται,
 δίκας ἀφόβητας, οὐδὲ 885
 δαιμόνων ἰδὼν αἴθρων,
 893 κακὰ νιν ἔλροτο μοῖρα,
 δυσπότμου χάριν χλιδῶν,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίας,
 καὶ τῶν ἀσέπτων εἰρξεται, 890
 ἧ τῶν ἀδίκτων ἔξεται ματῶν.
 τίς ἐτι ποτ' ἐκ τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλλῃ
 εἰρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις
 τίμιαί, τί δαῖ με χορεύειν; 895
 Οὐκέτι τὸν ἀδίκτον εἰμι.
 898 γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβωκ,

875. Συμφέροντι A. J.

876. Ἀκροτάτων εισαγωγῶν E.
cum minima distinctione.

877. Απότομον, ὥρουσεν A. J.
Απότομον, ἀνῶρουσεν T. S.
Απότομον ὥρουσεν νιν B.

878. "Οὐδ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ T. S.

890. "Ερξεται A. S. B. E. "Ερξεται T.
ξεται (νιο) J. "Ερξεται T.

892. Εἰ τοιαῖδε πράξεις T. S.

893. "Ερξεται A. J. S. "Ερξεται T. "Εξαι B. Αἰσεται E.

894. Αἱ τοιαῖδε πράξεις J.

895. Post hunc versum addit J. Πονεῖν καὶ ἡ τοῖς θεοῖς.

178. 073

- οὐδ' εἰς τὸν Ἀβαῖαν ναῦν,
οὐδὲ τὸν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειροθέσται·
πᾶσιν ἀρμάσιν ἡρώεσσιν,
ἀλλ' ὧ κρατύνω, εἴπερ ὅρ' ἀκούσῃ.
Ζεῦ, πάντ' ἀνίσσῃ, μὴ λυθῇ
σέ, τὸν τε σὺν ἑθάναντοσιν αἶψ' ἀρχάν,
φθίνοντα καὶ Λαίαν παλαιά·
θέσφατ' ἐξαιρουῖσιν ἦδη,
κούδαρ' αὖ τιμαῖς Ἀπόλλων
ἐμφανής· ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. =
IO. Χώρας ἅντας, δόξα μοι παρεστάθῃ,
ναυὲς ἐκείσθαι δακμώνων, τὰ δ' ἐν χειροῖν
στήθῃ λαβούσῃ καπιθυμώματα.
ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίσεος ἄχαν·
λύπαισι παντοίαισιν οὐδ', ὅποι' ἀχρὸς
ἔνθους, τὰ καὶ νῦν τοῖς παλαί τευμαίρεται·
ἀλλ' ἔσσι τοῦ λέγοντος, ἣν φόβους λέγῃ.
ὅν οὖν παραινοῖς, οὐδὲν εἰς πλέον ποιῶ,
πρὸς δ' ὧ Λύκῃ Ἀπολλοκ, ἄγχιςτας γὰρ εἰ,
ἐκείτις ἀφίγμαι τῷδε σὺν κατεύγχεσιν,
ὅπως λύσιν τί' ἡμῖν ἐν γῇ πόρος·
ὡς νῦν οἰνουῖμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
AI. Ἀπ' αὐτῶν ἡμῶν, ὧ ἔενοι, δαδοῦμι ὅπου.

898. Ἐς τὸν Ἀβαῖαν A. J. Ἐς
τὸν Ἀβαῖαν B. E.

903. Μὴ λυθῇ J.

906. Φθίνοντα καὶ Λαίαν, omisso
παλαιά, J. Φθίνοντα δ', ὅς
ἐκείσθαι, τὰ Λαίαν, etiam
omisso παλαιά, T. S. Φθί-

νοντα καὶ Λαίαν παλαιά
σοι E.

906. Ἐξαιρουσιν omnes prae-
ter E.

917. Εἰ φόβους λέγοι T. S.

918. Ἐς πλέον omnes.

921. Πόρος J. T. S.

καίται παρ' Αἰθ' Πόλυβος, ἀπ' οὐδενός.

10. Οὐκ οὖν ἐγώ σοι ταῦτα προέλεγον πάλαι,

ΟΙ. Ὡς δὲ τῷ φόβῳ παρηγάμη.

10. Μὴ νῦν ἐπ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλης.

978

ΟΙ. Καὶ πᾶς τὸ μητρὸς λείτρον οὐκ ὀνειν με δεῖ,

10. Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ὃ τὰ τῆς τύχης

κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;

εἰκὴ κράτιστον ἦν, ὅπως θύναίτο τις.

σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ συμφύματα.

980

πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ἐνειράσιν βροτῶν

μητρὶ ἐννηνύσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτε

παρ' οὐδέν ἐστι, ὅσα τὸν βίον φέρει.

ΟΙ. Καλῶς ἀπάντα ταῦτ' ἂν ἐξελητό σοι,

εἰ μὴ κῆρυξ ἦν ἢ τεκούσα νῦν δ', ἐκεῖ

983

ἦν, πᾶς ἀνάγκη, καὶ καλῶς λόγους ὀνειν.

10. Καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμοῖς δι' πατρὸς τάφος.

ΟΙ. Μέγας, ἐνθάδε. ἀλλὰ τῆς ζωῆς φόβος.

ΑΓ. Ποῖος δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;

ΘΙ. Μερόπης, γέρας, Πόλυβος ἥτις ἔσται μετὰ.

990

ΑΓ. Τί δ' ἐστ' ἐκείνης ἱμῖν εἰς φόβον φέρον;

ΟΙ. Θεήλατον μάντευμα δεινὸν, ὃ ξέει.

ΑΓ. Ἡ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστόν ἄλλον εἶδέναι;

ΟΙ. Μάλιστα γ'. εἶπε γὰρ με Λαερτιάδῃ

979 χοῖναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαυτοῦ, τό τε

995

972. Ἄριστος οὐδενός Α.

973. Οὐκ οὖν omnes Α.

975. Μὴ νῦν omnes. Α.

Ibid. Ἐς θυμὸν omnes.

980. Ἐς τὰ μητρὸς Β. Ε.

981. Καὶ ἐνειράσιν omnes prae-
ter Ε.

982. Ἐννηνύσθησαν omnes Α.

987. Μέγας ὀφθαλμοῖς omnes

prae-ter Ε.

991. Εκείνοισι Τ.

Ibid. Ἐς φόβον omnes.

993. Ἡ τοῦ θεμιστοῦ Α. Ι. Τ. (Σ.)

Ἡ οὐκ θεμιστοῦ Β. Ε.

995. Τῇ μαντικῇ omnes.

πατρὸς ἀφ' ἧς χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἔλειν. 1003

ὦν οὐνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι 1004

μακρὰν ἀπέφκειτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως 1005

τὰ τῶν τεκόντων ὁμμαθ' ἡδαιστον βλέπειν.

ΑΓ. Ἡ γὰρ τὰδ' ὀνύων, κείθεν ἤσθ' ἀπόπτολις; 1006

ΟΙ. Πατρός γε χερίων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.

Γ. Τί δ' ἦτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἀναξ,

ἐκείπερ εὐνεὺς ἦλθον, ἐξελευσάμην;

Γ. Καὶ μὴν γέρον γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμαθ'.

Γ. Καὶ μὴν μάλοτα τοῦτ' ἀφικόμεην, ὅπως, 1007

σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμι τι.

Γ. Ἄλλ' οὐποτ' εἰμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.

Γ. Ὡ παῖ, καλῶς εἰ δηλὸς οὐκ εἰδὼς τί δρῶς.

Γ. Πῶς, ὦ γεραίε; πρὸς θεῶν, διδάσκέ με.

Γ. Εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010

Γ. Ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.

Γ. Ἡ μὴ μίαισμα τῶν φυτευσάντων λάβης;

Γ. Τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰς αἰεὶ φοβεῖ.

Γ. Ἀρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

Γ. Πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφην; 1015

Γ. Ὅθ' οὐνέκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.

Γ. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;

Γ. Οὐ μάλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσον.

Γ. Καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηθενί;

Γ. Ἄλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνοι, οὔτ' ἐγώ. 1020

Γ. Ἄλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παιδὰ μ' ὠνομάζετο;

ΑΓ. Δωρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

1001. Πατρός τε χερίων omnes. 1009. Δίδασκέ με B.

1002. Ἐγὼ γ' οὐχί A. J. Ἐγὼ γ' 1011. Ταρβῶ γε J. T. S. B.

οὐ T. S. B. E. 1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς E.

1006. Εὖ πράξαιμι τρε A. J.

- ΟΙ. Καὶ δ' ὦδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἑστέρεϊν μέγα;
- ΑΓ. Ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαρτία.
- ΟΙ. Σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεμὼν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
- ΑΓ. Εὐρὼν καταΐασι ἐν Κιθαιρώωνος πτερυγαῖς.
- ΟΙ. Ὤδοιπόροις δὲ πρὸς τί τρύσας παρὰ τέπανος;
- ΑΓ. Ἐνταῦθ' ὀρεῖοις ποιμνίοις ἐπεστάτην.
- ΟΙ. Ποιμὴν γὰρ ἦσθα; καὶ τί θητεία πλάνης;
- ΑΓ. Σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τῶτ' ἐνχρόνῳ; 1030
- ΟΙ. Τί δ' ἄλλος ἰσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
- ΑΓ. Ποδῶν ἂν ἄφθρα μαρτυρήσαιεν τὰ πά.
- ΟΙ. Οἶμοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖαν ἐννέπεις κακόν;
- ΑΓ. Λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμᾶς.
- ΟΙ. Δεινὸν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνελόμην. 1035
- ΑΓ. Ὡστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς εἰ.
- ΟΙ. Ὡς πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός, φράσον.
- ΑΓ. Οὐκ οἶδ'· ὁ δαὲς δέ, ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
- ΟΙ. Ἡ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;
- ΑΓ. Οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
- ΟΙ. Τίς οὗτος; ἢ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ;
- ΑΓ. Τῶν Λαῖου δῆπου τις ὠνομάζετο.
- ΟΙ. Ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
- ΑΓ. Μάλιστα. πούτεν τάνδρὸς αὐτῆς ἦν βοτήρ.
- ΟΙ. Ἡ καὶ σὶ ἐν ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
- ΑΓ. Τρεῖς γ' ἄριστ' αἰδαῖτ' ἂν σὺ πιχώριον.
- ΟΙ. Ἔστιν τις ὑμῶν, πῶς παρυστάτων πέλας,
ὅστις κἀντιδεῖ τον βοτήρ, ὃν ἐννέπει,
εἰτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;

1030. Σοῦ γ', ὦ τέκνον omnes.

1031. Ἐν καιροῖς J.

1037. Post πατρός notam interrogationis habent B. E.

1038. Post ταῦτ', non post εἰ, 1046. Ἐκπ' ἂν A. J. T. S.

interpungunt A. J. T.

S. Neutrobrigue B. E.

1044. Post μέλιστα non distinguunt A. J.

- σημήκαδ'· ὡς ὁ παιρὸς πρὸρῆσθαι τάδε. 1050
- ΧΟ. Οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κατέπευες πρόσθεν εἰσιδεῖν ἄταρ.
ἧδ' ἂν τὰδ' οὐχ' ἦμιστ' ἂν Ἰονάστη λέγοι.
- ΟΙ. Γύναι, ποῖς ἐσείνον, ὅτιν' ἀπτίως
μολεῖν ἐφίμεσθα, τὸν δ' αὐτὸς λέγει; 1055
- ΙΟ. Τί δ' ἄτιν' εἶπα; μηδὲν ἐντραπῆς. τὰ δὲ
φηθέντα, βούλου μηδὲ μεμνησθαι, μάτην.
- ΟΙ. Οὐκ ἂν γέγρατο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τριαντ', οὐ φανῶ τοῦμόν γενοσ.
- ΙΟ. Μῆ, πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου 1060
κῆδει, ματεύσης τοῦθ', ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
- ΟΙ. Θάρσει. σὺ μὲν γάρ, οὐδ' ἂν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τριδουλος, ἐκφανεῖ κακῇ.
- ΙΟ. Ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
- ΟΙ. Οὐκ ἂν πιδοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
- ΙΟ. Καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῶστα σοι λέγω.
- ΟΙ. Τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. Ὡς δύσποτμ', εἶθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἰ.
- ΟΙ. Ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' εἴτα πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. Ἰοῦ, ἰοῦ, δύστηνε. τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
μόνον προσεῖπειν, ἄλλο δ' αὖ ποθ' ὕστερον.
- ΧΟ. Τί ποτε βέβηκαν, Οἰδίπους, ὑπὲρ ἀγρίας

1050. Εὐρῆσθαι omnes.

1051. Ἡ τῶν ἐξ ἀγρῶν A.

1052. Καὶ μάτερες A. J. T. S.

Καὶ ματεύεις L.

1056. Τίς δ' ὅτιν' εἶπε omnes.

1061. Κῆδη omnes praeter E.

Ibid. Ἄλις νοσοῦσ' ἔχω A. J. T.

S.

1062. Θάρσει A. J. T. S.

Ibid. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ omnes praeter E.

1068. Ἐκφανῇ A. J. T. S.

1064. Λίσσομαι μὴ δρᾶ τάδε B. E.

1069. Τίς interrogativum T.

- ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοικ' ὅπως
 μὴ * τῆς σιωπῆς τῇσδ' ἀναρρήξει κακὰ. 1075
- ΟΙ. Ὅποια χρήζει ῥηγνύτω· τοῦμόν δ' ἐγώ,
 καὶ μικρὸν ἐστὶ, σπέριμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνηται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμω 1080
 τῆς αὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιοῦσδε δ' ἐκφύς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ κμαθεῖν τοῦμόν γένος. = 1085
- ΧΟ. Εἵπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ
 καὶ κατὰ γνώμαν
 ἴδρις, οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀπείρων,
 ὦ Κιθαιρῶν, οὐκ
 ἔσει τὰν αὔριον 1090
 πανσέλανον, μὴ οὐ
 σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν, καὶ
 χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς
 ἐπήρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις. 1095
 ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ
 ταῦτ' ἀρέσθ' εἴη. =
 Τίς σε, τέκνον, τίς δ' ἔτικτε

1074. Ἀξασα A. J. Αἰξασα (αἰ-
 ξασα) T. S.

1075. Ἀναρρήξει A. J. T. S.

1076. Ὅποια A. J. T. S.

1078. Αὕτη omnes.

1087. Γνώμην omnes praeter
 E.

1089. Ὡ omittunt T. S. E.

1090. Ἐση A. J. T. S.

1091. Πανσέληνον omnes.

1093. Μητέρ' omnes praeter E.

1095. Τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις T. S.

Τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις B.

1096. Ἰήϊε σοὶ Φοῖβε B.

1098. Τίς ἐτικτε J. Τίς δ' ἐτι-
 κτεν E.

τῶν μακραιώνων;

ἄρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα *

1100

προσπελασθεῖσα,

ἢ σέ τις θυγάτηρ,

Λοξία; τῷ γὰρ

πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι

εἶθ' ὁ Κυλλήντας ἀνάσσει, εἶθ'

1105

ὁ Βακχεῖος θεὸς καίων

ἐπ' αἶρων ὄρεων, εὖρημα δέξαιτ' ἐκ του

νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς

πλεῖστα συμπαίξει. =

ΟΙ. Εἰ χρή τι κάμει, μὴ συναλλάξαντά πο

1110

πρέσβυν σταθμαῖσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,

ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ

γῆρα ξυνάδει πῶδε τὰνδρὶ σύμμετρος

ἄλλως τὰ τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας

ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου

1115

προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. Ἐγνώκα γὰρ, σάφ' ἴσθι. Λαῖου γὰρ ἦν,

εἴπερ τις ἄλλος, πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνῆρ.

ΟΙ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,

1100. *Αρα priore brevi B. E.

Ibid. Ὀρεσιβάτα A. T. S. Ὀρεσιβάτα που B. Ὀρεσιβάτα τις L.

1101. Προσπελασθεῖσ' B. E.

1103. Λοξίου omnes.

1107. 1108. Εὖρημα δέξαιτο νυμφᾶν I. S.

1108. Ἑλικωνιάδων omnes praeter E.

Ibid. Αἷσι T. S. B.

1110. Post κάμει et πω interpungunt S. B. E. Neutrobique A. T. Plenam

distinctionem post πο, nullam post κάμει, habet J.

Ibid. Συναλλάξαντά T. S.

1111. Πρέσβεις A. J. T. S.

Πρέσβυ B. E.

1113. Τῷδ' ἑ' ἀνδρὶ σύμμετρος omnes praeter E. Plenam distinctionem praeponunt A. J. Mediam T. S. Minimam B. E.

1116. Post προύχοις, non post που, interpungunt omnes praeter E.

- ἢ τόνδε φράξεις; ΑΓ. Τοῦτον, ὃν περ εἰσφράξῃς 1120
- ΟΙ. Οὗτος σὺ πρέσβυ, δευρό μοι φάνει βλέπων
ὅς ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σὺ;
- ΘΕ. Ἡ δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. Ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
- ΘΕ. Ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμεν. 1125
- ΟΙ. Χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὦν;
- ΘΕ. Ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἣν δὲ πρόσχωρος τόπος.
- ΟΙ. Τὸν ἄνδρα τόνδ' οὐν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν—
- ΘΕ. Τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
- ΟΙ. Τόνδ', ὃς πάρεστιν ἢ ξυναλλάξας τί πω; 1130
- ΘΕ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο.
- ΑΓ. κούδεν γε θαῦμα, θέσκοτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἥμδ' τὸν Κιθαιρῶνος τόπον,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί, 1135
ἐπλησίαζον τῷδ' ἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἡρὸς εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους
χειμῶνι δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἑπὰνλ' ἐγὼ
ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαῖου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. Λέγεις ἀληθῆ; καί περ ἐκ μακροῦ χρόνου.
- ΑΓ. Φέρε' εἰπέ νυν, τίς οἶσθα παῖδά μοι τινα
δοῦς, ὡς ἐμαντῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
- ΘΕ. Τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τεύχος ἱστορεῖς;

1125. Ἦν δοῦλος omnes.

1126. Πρὸς τίσιν E.

1128. Post μαθῶν notam interrogacionis habent om-

1180. Ἡ συναλλάξας (ξυναλλάξας S.) τί πω A. J. T. S.

1185. Post ἐνί non interpun-

gunt A. J. T. S.

1136. Ἐπλησίαζεν B.

1137. Ἐξ ἡρὸς amnes.

Ibid. Ἐμμόνους A. Ἐκμήνους reliqui omnes.

1139. Ἐς τὰ Λαῖου B. E.

1140. Τί interrogativum T.

1142. Φέρε' εἰπέ νυν omnes.

- ΑΓ. Ὅδ' ἔστιν, ὃ νῦν, κείνος, ὅς τούτ' ἦν νέος. 1145
 ΘΕ. Οὐκ εἰς ὀλεθραν, οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙ. Ἀ, μὴ κόλαζε, πρόσβν, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σα
 δεῖται κόλαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
 ΘΕ. Τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;
 ΟΙ. Οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν πῦτος ἱστορεῖ. 1150
 ΘΕ. Χέρει γὰρ, εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως ποιεῖ.
 ΟΥ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕ. Μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰνίσσῃ.
 ΟΙ. Οὐχ ὡς τάχως τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. Δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχερῆζων μαθεῖν; 1155
 ΟΙ. Τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὐκ ἱστορεῖ;
 ΘΕ. Ἐδωκ' ἐλάσθαι δ' ὠφέλων τῷδ' ἡμέρα.
 ΟΙ. Ἀλλ' εἰς τόδ' ᾗσεις, μὴ λόγων γε τοῦνδ' ἀκού.
 ΘΕ. Πολλὸν γε μᾶλλον, ἢ φράσαι, δεόλλυμαι.
 ΟΙ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τρεῖς ἀλά.
 ΘΕ. Οὐδ' ἔγωγ' εἰπον, ὡς δοίην, πάλαι.
 ΟΙ. Πόθεν λαβὼν; οἰκείον, ἢ ἔἄλλον τιχός;
 ΘΕ. Ἐμὲν μὲν οὐκ ἔγωγ' ἐδέξαμην δέ του.
 ΟΙ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, καὶ παῖδας στέγης;
 ΘΕ. Μὴ, πρὸς θεῶν, μὴ, δεῦποδ', ἱστέρεαι πλέον. 1165
 ΟΙ. Ὀλώλας, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. Τῶν Λαῖου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. Ἡ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἀγνακὴς γεγώς.

1145. Ὁ τῶν B. E.	gunt A. J. T. S.
1146. Ἐσθ A. J. T. S.	1163. Post εἶν, non post ἔγωγ',
1152. Κλαίων omnes.	interpungunt A. J.
1157. Τῷδ' ἐν ἡμέρᾳ A. J.	1164. Τίνας πολιτῶν τόνδε A.
1158. Post τοῦνδ' ἀκού notam in-	1166. Εἰρήσομαι S.
terrogationis habent A.	Ibid. Post πάλιν notam inter-
J. T.	rogationis habent A. J.
1160. Ἐς τρεῖς omnes.	1167. Γεννημάτων J.
1161. Post δοίην non interpun-	1168. Ἡ κείνου B.

- ΘΕ. Οἶμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἶμι τῷ δευτέρῳ λέγειν.
- ΟΙ. Κάγω' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
- ΘΕ. Κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήξω· ἡ δ' ἔσσι
καλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
- ΟΙ. Ἡ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. Μάλιστα, ἀναξ.
- ΟΙ. Ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. Ὡς ἀναλώσασθαι νιν.
- ΟΙ. Τεκούσα τλήμων; ΘΕ. Θεσφάτων γ' ὄνην κακῶν.
- ΟΙ. Ποίων; ΘΕ. Κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος. 1176
- ΟΙ. Πῶς δὴ τ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
- ΘΕ. Κατεκτίσας, ὦ δέσποδ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν· εἰ γὰρ αὐτὸς εἴ, 1180
ὄν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτος γαῖος.
- ΟΙ. Ἴσθι, ἰού· τὰ πάντα ἂν ἐξήκοι ἀφῶ.
ὦ φῶς, τελευταίων σε προσβλέψασθαι γυν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' αὐτοῦ χρῆν, ἐν ὅλ' τ'
οὐ χρῆν μὲ ὁμιλῶν, οὐτε μὲ οὐκ εἰδεντανῶν. 1186
- ΧΘ. Ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μέθ-
εν ζώσας ἀναριθμῶ.
τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, 1190
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν,
καὶ δόξαν ἀποκλίνει;

1170. Ἀκούων A. T. S.

1171. Ἦδ' ἔσω A. Ὀνδ' (sic) Ἰσθι J.

1175. Θεσφάτων ὄνην κακῶν T.
S. Θεσφάτων κακῶν ὄνην B. E.

1176. Ἦν δ' λόγος J.

1178. Ὡς δέσποδ', εἰς ἄλλην χθόνα T. S.

1182. Ἐξήκοι διάνες.

1185. Οὐ χρῆν ὁμιλῶν L.

Ibid. Οὐς τ' ἐμ' οὐκ ἴδει B. Οὐς
δέ μ' οὐκ ἴδει L.

1186. Ἰὼ γενεαὶ T. S.

1187. Ἠμέες T. S.

1188. Ἐν ἀριθμῷ A.

1189. Τί γὰρ τίς ἀνὴρ L.

τὸν σὸν τει παράδειγμ' ἔχων,

τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ

τλάμων Οἰδιπόδα, βροτῶν

1195

οὐδένα μακαρίζω. =

Ὅστις καθ' ὑπερβολὰν

τοξεύσας, ἐκράτησας τοῦ

πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

1200

τὰν γαμψώνυχα παρθένον

χρησμοφδὸν, θανάτων δ' ἐμᾶ

χώρα πύργος ἀναστὰς

ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτι-

1205

μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάσσειν =

Τὰ νῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;

τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις

ἐνερκεῖς ἀλλὰ βίον;

1210

ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κῆρα,

ὃ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἄρκεσεν

1193. Τὸ σὸν τοι omnes.

1195. Τλάμων, Οἰδιπόδα A. J.

Τλάμων Οἰδιπόδα T. S. B.

E.

Ibid. Post βροτῶν, non post

Οἰδιπόδα, interpungit E.

1196. Οὐδέν μακαρίζω E.

1198. Ἐκράτησε E.

1200. Φεῦ πρό ὦ Ζεῦ T. S.

1202. Plenam distinctionem

post χρησμοφδὸν habent

A. J. Mediam T. S. B.

E.

1203. Ἀνέστας omnes.

1204. Καλῇ omnes praeter E.

Καλεῖ L.

1205. 1206. Ἐτιμάθη L.

1207. Θήβαις omnes praeter E.

1209. Τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν

πόνοις E.

1211. Ὁ κλεινὸν T. S.

1212. Αὐτὸς A. J. T. S. Αὐτὸς

B. E.

Ibid. Ἦρκεσεν A. Ἦρκεσεν J.

E. Ἦρκεσε T. S. B.

παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμήπολιν πεσεῖν,
 πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατρῶ-
 αἱ δ' ἄλλοις φέρειν, τάλας,
 σὶγ' ἐδυνάσθησαν εἰς τοσόνδε; =
 Ἐφευγέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρων χρόνος,
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνοῦμενον.

1215

ἰὼ Λαίριον τέκνον,

1220

εἶθε σ' εἶδε μηπόποι εἰδόμαν.

θύρομαι γὰρ ὡς περὶ ἀλλ' ἰαχέων

ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰ-

πεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν,

καὶ κατεκοίμασα τοῦμόν ὄμμα. =

1225*

ΑΓ. Ὡ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰεὶ τιμώμενοι,

1223

οἳ ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷά τ' εἰσόψεσθ' ὅσον δ'

ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενὼς ἔτι

1225

τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δομάτων.

οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν

νίψαι καθαρμοῦ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα,

1216. Ἐδυνάσθησαν A. J. T. S.

Ibid. Ἐς τοσόνδε omnes.

1217. Ἐφευγέ σ' omnes.

1218. Δικάζει τ' ἄγαμον E.

1220. Ὡ Λαίριον τέκνον T. S.

ἰὼ, Λαίριον ὦ τέκνον E.

1221. Εἶθε σ' εἶδ' ἐγὼ μήποι εἰδό-

μαν E. Εἶθε σ' εἶδε μήποι

ἰδόμαν reliqui omnes.

1222. Ὀθύρομαι omnes praeter

E.

Ibid. Περίαλλα omnes praeter

E.

Ibid. Ἰαχέων B. Ἰαχέων E.

1223*. Τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν A. J.

1225*. Κατεκοίμασα B. Κατε-

κοίμησα reliqui omnes.

1223. Ἐξαγγέλου personam

praefigunt omnes.

1224. Plenam distinctionem

post ἀκούσεσθ' et εἰσό-

ψεσθ' habent A. J. Me-

diam post ἀκούσεσθ', ple-

nam post εἰσόψεσθ' T.

Minimam post ἀκούσεσθ',

nullam post εἰσόψεσθ' S.

Minimam utrobique B.

E.

Ibid. Οἷα δ' εἰσόψεσθ' omnes.

κεύθει, τὸ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεί, καὶ
ἐκόντα, κοῦν ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΘ. Λεῖπει μὲν οὐδ' αὖ πρόσθεν ἤδεμεν, τὸ μὴ οὐ
βαρύστον εἶναι πρὸς δ' ἐκείναισιν τὴ φῆς;

ΑΓ. Ὁ μὲν τάχιςτος τῶν λόγων εἰπεῖν καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰακίστης κάρα. 1235

ΧΘ. Ὡς δυστάλαινα πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΑΓ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεισιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα
ὅμως θ', ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
παύσει τὰ καίτης ὀθλίας παθήματα. 1240

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρώνας, ἰετ' οὐδὲ πρὸς τὰ τυμφοῦ
λέχη, νόμην σπῶς ἀμφιδέξοις ἀκραῖς
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξας ἔσω,
καλεῖ τὰν ἡδὴ Λαίον πάλαι νεκρὸν, 1245

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὡς ὅς
θάνοι μὲν αὐτοῖς, τὴν δὲ τίπτουσιν λίποι
τοῖς οἰσιν αὐτῶν δῆστικτον παιδοργίαν.

1229. Mediam (plenam A. J.)
distinctionem post κεύ-
θει, nullam post φανεί,
habent omnes.

Ibid. Τὰ δ' αὐτίκ' A. J. T. S.
Τὰ δ' αὐτίκ' B. E.

Ibid. Ἐς τὸ φῶς B. E.

1231. Αὖ πρόσθεν omnes prae-
ter E.

1232. Ἡἴδεμεν omnes.

1234. 1237. Ἐξαγγέλου perso-
nam praefigunt B. E.

1239. Κἄν ἐμοὶ A. J. T. S.

1240. Ἡένση A. J. T. S.

1242. Ἰετ' A. T. S. Ἰετ' tenui
spirita B. E.

1244. Post ἔσω interpungunt
A. J. T. Post εἰσῆλθ' et
ἔσω S. Post πύλας δ', εἰσ-
ῆλθ', ἐπιρρήξας et ἔσω B.
Post εἰσῆλθ' E.

1245. Κάλει A. J. T. S. Κάλει
B.

Ibid. Post πάλαι, non post νε-
κρὸν, interpungunt A. J.

- ἔμαρτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 (1251) ἔξ ἀνδρὸς ἀνδρα, καὶ τέκν' ἐν τέκνων τέκνοι., 1250
 χῶπως μὲν ἐν τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
 βῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕψ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κρίνης ἐκδεύσασθαι κακόν
 ἀλλ' εἰς ἐκείνῃ περιπολοῦντ' ἐλπίσσομεν.
 (1252) φοιτᾷ γὰρ, ἡμῖς ἔγχος ἄστατον πορεῖν. 1255
 γυναῖκα τ' αὐτὴν γυναῖκα, μητρῶαν δ' ὅπου
 πλοῖα διπλῆν ἄρουραν, αὐτὰ καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δαιμόναί τις
 σῦδεις γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἔγγυθεν.
 (1253) δεινὸν δ' αἶσας, ὅς ἐν φηγητοῦ κινος, 1260
 πύλαις διπλῆς ἐκάλει· ἐν δὲ περικύκλων
 ἐκλινε κόλπα κλῆθρα, καμπύλας στέγη,
 οὐ δὴ προμασχήν τῆς γυναῖκ' ἀπαιδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην, ὃ δὲ
 (1254) ὅπως ὄρα κεν, δεινὰ βραχὺθις τέλας, 1265
 χαλᾷ προμεροστέην ἀρσάνην. ἐπεὶ δὲ κῆ
 ἐκείτο τέλημων, δεινὰ γ' ἦν τῶνθένδ' ὄραν.
 ἀποσπᾶσας γὰρ αἱμάτων χρυσήλατους

1249. Γοῶτο δ' εὐνάς A. J. T. S. Εὐνάς δ' ἐκάνυ E.
Ibid. Post διπλοῦς interpungunt B. E.
 1250. Ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας A. J. T. S.
 1252. Εἰσέπαισεν J.
 1255. Mediam (plenam A. J.) distinctionem post πορεῖν habent omnes praeter E.
 1260. Τῷ ἡγητοῦ divisum A. J. T. S.
 1261. Ἐνήλει A.
 1262. Κλειθρα A. J. T. S.
 1263. Εἰσείδομεν A. J. B. E.
 1264. Δώραις T.
 1266. Ἐπὶ δὲ γῇ J. sine praevia distinctione. Ἐπεὶ δὲ γ' ἢ B.
 1267. Ἐρεῖθ' ὁ τέλημων A. J. Τέλημων ἐκείτο B.
Ibid. Δεινὰ δ' ἦν τῶνθένδ' ὄραν A. J. T. S. Δεινὰ τῶνθένδ' ἦν ὄραν B.

ὡς ἐκ χθονὸς ῥίπων ἑαυτὸν, οὐδ' ἐν
 μενῶν δόμοις ἀραίος, ὥς ἤραιετο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προσηγητοῦ τιος
 δαίται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
 δείξει δὲ καὶ σοί. κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσώφει τάχα 1295
 τοιοῦτον, οἶδν καὶ στεγροῦντ' ἐπακτίσαι·

ΧΘ. Ὡς δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων, ὅς ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη. τίς δ', ὦ τλήμων,
 προσέβη μανίᾳ; τίς δ' ἠδησας 1300
 μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 φεῦ, φεῦ· δύστην'. ἀλλ' οὐδ' ἐστδέν
 δύναμαι σ', ἰδοῦν πύλλ' ἀνέρεσθαι,
 πολλὰ πύθεσθαι, πολλὰ δ' ἀλκῆσαι 1305
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι·

ΟΙ. Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
 φεῦ, φεῦ· δύστηνος ἐγὼ.
 ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων;
 πᾶ μοι φθογγὰ διαπέτεται φοραδὴν; 1310
 ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξάλω.

ΧΘ. Εἰς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον·

1301. Δαίμων μείζονα T. S.
Ibid. Τῶν μακίστων J. Τῶν μη-
 κίστων T. S.

1302. Πρὸς τῇ σῇ T. S.

1303. Δύστηνος A. J. Δύστην
 T. S. B. E.

1304. Δύναμαι σε, θέλων A. J.
 T. S.

1307. Αἰ ter A. J.

1310. Πέτεται B. Διαπέτεται re-
 liqui omnes.

1311. Ὡς δαῖμον T. Ὡς δαίμων S.
 Ἰὼ δαίμων E.

Ibid. Ἰν' ἐξήλω E. Ἰν' ἐξήλου
 reliqui omnes. Notam
 interrogationis addunt
 B. E.

1312. Ἐς δεινὸν omnes.

- ΟΙ. Ἰὼ σκόλον νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον,
ἄφατον, ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.
οἶμοι. 1315
οἶμοι μάλ' αὐθις οἶον εἰσέδου μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἰστρον, καὶ μνήμη κακῶν.
- ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασι
διπλᾷ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾷ φορεῖν κακὰ.==
- ΟΙ. Ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίκολος ἐτι μόνιμος, 1320
ἐτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ, φεῦ.
οὐ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινὸς, τήν γε σὴν αὐτὴν ἄμω.
- ΧΟ. Ὡ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς 1325
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;==
- ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθη.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ
τλάμων. τί γὰρ ἔδει μ' ὀρᾶν, 1330
ὅτφ γ' ὀρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
ΧΟ. Ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

1313. Post ἐπότροπον, non post
ἐπιπλόμενον, interpun-
gunt A. J. B. E.

Ibid. Ἐπιπλόμενον A. J.

1314. Ἀδάμαστον omnes prae-
ter E.

1318. Ἐν τοσοῖσδε T. S.

Ibid. Πῆμασιν E. 1315, 1319

1319. Φερεῖν A. T. S. Φορεῖν
J.

1321. Σὺ γὰρ ὑπομένεις τὸν γε
τυφλὸν κηδεύων T. S. "Ετι
γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυ-
φλὸν κηδεύων E. "Ετι γὰρ
ὑπομένεις τυφλὸν με (vel

γε) κηδεύων L.

1322. Φεῦ semel B. E.

1323. Γινώσκω A. J. T. S.

1325. Post τοιαῦτα interpun-
git T.

1327. Ἀπόλλων, ὦ φίλοι A. J.
B.

1328. Ὁ κακὰ τελῶν, ἐμὰ τάδ'
ἐμὰ πάθη A. J. Ὁ κακὰ
τελῶν τάδ' ἐμὰ πάθη T.
S. Ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ, κα-
κὰ τάδ' ἐμὰ πάθη B. Ὁ
κακὰ τάδ' ἐμὰ τελῶν, κακὰ
τάδ' ἐμὰ πάθη E.

- ΟΙ. Τί δ' ἔτι ἐμοὶ βλέπτον, ἢ στασάντων, ἢ προσάγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἄδοντ', φίλοις;
 ἀπάγει' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1336
 ἀπάγει', ὦ φίλοι, τὸν ὀλεθρὸν μέγαν,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
 ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. Λεῖλαις τοῦ νόυ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὡς σ' ἠθέλησ' ἂν μὴδ' ἀναγνῶναι ποτε. 1340
- ΟΙ. "Ολοιδ' ὅστις ἦν, ὅς ἀγρίας πέδας
 νομάδ' ἐπιποδίας-ἔλαβ', ἀπὸ τε φόνου
 ἔφροντο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
 πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανόν,
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1345
- ΧΟ. Θέλονται καμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
- ΟΙ. Οὐκ οὖν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἀπο.
 νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίῳν τε παῖς,
 ὁμογενὴς δ' ἀπ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας. 1350
 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,

1333. Τί δ' ἔτι μοι E. Τί δ' ἔποι'
 ἐμαὶ reliqui omnes.

Ibid. Προσήγορον omnes prae-
 ter E.

1334. Ἦδοντ' omnes praeter E.

1335. "Ἐκτοπον E.

1336. Τὸν ὀλέθριον μέγαν A. J.
 Τὸν ὀλεθρὸν μέγα T. Τὸν
 μέγ' ὀλέθριον E.

1337. "Ἐτι δέ γε καὶ θεοῖς T. S.

1340. "Ὡς σ' ἠθέλησα μὴδ' ἀνα-
 γνῶναι ποτε A. J. "Ὡς σ'
 ἠθέλησα μὴδ' ἀναγνῶναι
 ποτ' ἂν T. S. B. E.

1341. "Ὡς ἀπ' ἀγρίας πέδας A.
 J. B.

1342. Νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβεν
 A. J. "Ἐπιποδίας μ' T. S.
 ceteris omissis. Νομάδος
 ἐπιποδίας ἔλαβ' ἐμ' B. No-
 μάδος ἐπιποδίας μ' ἔλαβ'
 E.

1347. Οὐκ οὖν omnes.

1349. "Ἀδίκος pro ἄθεος E. "Α-
 θλιός reliqui omnes.

Ibid. "Ἀνοσίῳν δὲ παῖς omnes.

1350. Αὐτός γ' ἔφυν T. S.

1351. Πρεσβύτερον κακὸν ἔφυν κα-
 κοῦ E. Πρεσβύτερον ἔφυν
 κακοῦ κακόν reliqui om-
 nes.

τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

ΧΟ. Οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλευσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν, ἢ ξῶν τυφλός. 1354

ΟΙ. Ως μὲν τάδ' οὐχ ᾧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, 1369
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.

ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Αἴδου μολῶν,
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἢ τέκνων θῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375

βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε
οὐδ' αἴστῃ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαυμόνων
ἀγάμμαθ' ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ,
πάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς, 1380

ἀπεστέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
ᾠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἀναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαίου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν,

ὀρθοῖς ἐμελλον ὅμμασιν τούτους ὄρᾱν; 1385

ἥκιστα γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλείσαι τοῦμόν' αἰθλιον δέμας,
ἔν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ
τὴν φροντιδ' ἔξω τῶν κακῶν οἴκειν, γλυκύν. 1390

ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν

1352. Τοῦτ' omittunt T. S.

1373. Οἶον ἐμοὶ δυοῖν J.

1375. Ἐφίμερος S.

1383. Φαίνεται ἀναγνον J.

1385. Ὀρθῆς εἰ τούτοις T.

1387. Οὐκ ἀνεσχόμεν A. J. Οὐκ
ἠνεσχόμεν T. S.

1388. Τὸ μὴ ποικεῖσαι T. S. B.
E. Τὸ μὴ ἀποκλῆσαι L.

1389. Ἐν ἢ τυφλός τε omnes.

ἔπεινας εὐθὺς, ὡς ἴδαιξα μήποτε
 ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πατρία
 λόγῳ παλαιᾷ δώμαθ', οἷον ἀρά με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ὦν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη,
 δορυμᾶς τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἱ τοῦ μὲν αἵμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο, 1400
 ἐπίετε πατρός, ἀρά μου μέμνησθέ τι,
 οἳ ἔργα δράσας ὑμῖν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποι' ἐφρασσεν αὐτίς; ὦ γάμοι, γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, καπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλλον,
 νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ', οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω μέ που 1410
 καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
 ἔτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
 πίδεσθε, μὴ δείσητε. τὰ μὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415

ΧΟ. Ἄλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν ἐπεὶ
 χώρας λείλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

1893. "Ενθεν ἦν γεγώς omnes.

1395. Οἷον ἀρ' ἐμ. B.

1401. Ἄρ' ἐμοῦ B.

Ibid. Μίμνησθ', ὅτι. A. J. E.

Μίμνησθ' ἐτι T. S. B.

1403. Γάμοι semel J.

1408. Γίνεται A. T. S.

1414. Πείθεσθε omnes.

1415. Πλὴν γ' ἐμοῦ B. E.

1416. Ἐς δέον omnes.

ΘΙ. Οἶμαι· τί δὴ τα λέξομεν πρὸς τοῦτο ἔπας;
τίς μοι φανήσεται πίστις ἔνθαρος; τὰ γὰρ
πάρας πρὸς αὐτὸν πάντα ἐφηύρημαι κακός. 1420

ΚΡ. Οὐχ' ὡς γελαστόης, Οἰδίκτου, ἐλήλυθα,
ἥνδ' ὡς οὐνειδιῶν τα τῶν πέρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνηται ἐτι
γένεθαι, τὴν γ' οὖν πάντα βόσκουον φλόγα 1425
αἰδέσθαι ἀνακτος Ἥλιου, τοιοῦτόν ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύσθαι, τὸ μήτε γῆ,
μήτ' ὄμβρος ἑρὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' εἰς οἶκον εἰσφομίζετα.

τοῖς δὲ γένει γὰρ αἰγγεῖν ἡλῆσθ' ὄραν, 1430
μόνος τ' ἀκούειν εὐσεβῆς ἔχει κακά.

ΘΙ. Πρὸς θεῶν, ἐπέπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἄλθων πρὸς κείνιστον ἄνδρ' ἐμὲ,
πιδοῦ τί μοι πρὸς σὺ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.

ΚΡ. Καὶ τοῦ με χρείας ὡς ἀπαρτίζετο ταχύν; 1435

ΘΙ. Ρίπον με γῆρ δὲ τῆσδ' ὕπου τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανούμαι μηδενὸς προσήγητος.

ΚΡ. Ἐδράσθ' ἔν, ἐδ' τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἐχρήζον ἐμαθεῖν τί πρακτέον.

ΘΙ. Ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναν.

ΚΡ. Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἴν' ἔσταιμεν
χρείας, ἄμεινον ἐμαθεῖν τί δραστέον.

ΘΙ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;

2. T. I.

1421. Εφεύρημα Α. Εφεύρημαι
reliqui omnes.

1422. Οὐδ' ὡς γελαστόης T.

1423. Οὐδ' ὡς οὐνειδιῶν T. S.

1425. Τὴν γοῦν omnes.

1426. Ἄγος tenui spiritu om-
nes.

1429. Ἐς οἶκον εἰσφομίζετα om-
nes.

1443. Ti sine accentu A. J.

- ΚΡ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τῶν τῶ θεῶν πίπτειν φέροις. 1445
- ΟΙ. Καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέφωμαι, 1446
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφου
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σὼν τέλεις ὑπάρ-
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε 1450
 πατρῶον ἄστυ, ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν·
 ἀλλ' ἔα με καίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεσθαι
 οὐμός· Κιθάρων οὖτος, ὃν μήτηρ τῶ μαι-
 πατήρ τι ἐφάσθη· ζῶντα κίριον σάφην,
 εἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλύτην, θάνατον
 καίτοι τοσοῦτάν γ' οἶδα, μήτε μ' ἄν πρόσθην 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν παρὰ
 θνήσκων ἐσώθην, μή τι ἐνδεύκω· καὶ γὰρ
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπως περ εἶδ', ἔτ' ὅ
 παίδων δέ, τῶν μὲν ἀσπένων μὴ μάλ'· Κρέον,
 προθῆ μερίμναν· ἄνδρες εἰσιν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἂν ὦα, τῶν βού-
 ταῖν δ' ἀδελφαὶ οἰκτραῖν τε παρθένοις ἐμαῖν,
 αἶν οὐποδ' ἡμῇ χάρις ἐπαύθη βορᾶς
 δαίμων· ἄνευ ποῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύομαι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετειχέτην. 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσὶν
 ψαῦσαι μ' ἔασαν, καὶ ποταλὸν σασθαι κακὰ.
 ἴδ' ὦναε,

1445. Σὺ νῦν τ' ἂν omnes.

1452. Μήτηρ τ' ἐμοὶ B.

1453. Ζῶντε, κίριον τάφον A. J. T. S.

1455. Μήτ' ἢ μ' ἂν νόσον B.

1457. Θνήσκειν ἐσώθην E.

1458. Ὅπως περ omnes.

1459. Ἀφένων A. J. T. S.

Ibid. Κρέων T. S. B. E.

1460. Πρόσθην omnes.

1465. Minimam distinctionem post μετειχέτην habent A. J. T. Mediam B. E.

1466. Ταῖς μοι μέλεσθαι B. E.

ἴδ', ὃ γονὴ γενναίῃ. χερσὶ τῶν θυγῶν
δοκοῦμι ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐβλεπον. 1470

τί φημί;
οὐ δὴ κλέω που, πρὸς θεῶν, τοῖν μοι φίλοι
δακρυρρόσοιόντιν; καὶ μὲ ἐπικτείρας Κρότων
ἐπεμψέ μου τα φίλτατ' ἐγγόνων ἑμοῖν;
λέγω τι; 1475

ΚΡ. Λέγεις. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ πορσύννας τάδε,
γνούς τὴν παρούσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν παλαί.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχούς, καὶ σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρουράσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δαδρ' ἴτ', ἐλθετε 1480

ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμαῖς χέρας,
αἱ τοῦ φυτοθροῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄραν
τὰ πρόσδε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα
ὡς ὑμῖν; ὦ τέκν', οὐδ' ὄρωι, οὐδ' ἰστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθη ἐνθεν αὐτοῦ ἡρόδην. 1485

ΟΙΔΙ καὶ σφᾶ φακρῶ, προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένει;
μοσόμενος τὰ λσπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
σίον βιώναι σφᾶ πρὸς ἀνδροφῶντων χρεῶν.
ποίας γὰρ αὐτῶν ἤξει εἰς ὀμιλίας,
ποίας ἀφορτάς; ἐνθεν οὐ κεκλευμένα 1490
πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμᾶς,

1469. Χερσὶ τ' ἂν A. J. E. Χερ-
σι δ' ἂν Π. S. B.

1474. "Επεμψ' ἑμοῖ B.

Ibid. "Εγγόνων A. J. T. S.

1477. "Εν εἰχας A. J. "Ες εἰχας
B. T. S.

1478. Καὶ σὲ omnes.

1479. "Η' με (sic) A. J. T.

1481. Εἰς τὰς ἀδελφὰς L.

1482. "Υμῖν E. "Υμῖν reliqui
omnes.

1484. "Ω τέκνα S.

1489. "Ἰστ' T. S.

Ibid. Notam. interrogationis
post ὀμιλίας habent
omnes.

1490. Ποίας ἐφορτάς L.

1492. "Πατ' S.

τίς οὗτος ἔσται; τίς παραρρίψει; τέκνα,
 τοιαῦτ' ἐνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν δ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
 τί γάρ κακῶν ἀπερξαί; τὸν πατέρα πάντηρ
 ὑμῶν ἔπεφθε; τὴν τέκνουσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἑσπάρη, καὶ τῶν ἰσχυρῶν
 ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ὥν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ἐνείδη λείψαν' κατὰ τίς χάμῃ; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐθεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσουσ φθάρηται καὶ γάμοις ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μεδοκίω, ἀλλ' ἐπαί μάνας πάντηρ
 ταῦτα ἰν' ἐλθέμεθα, πῶ γάρ, ὡς φυντεύσαμεν,
 ὑλώλαμεν δὲ ὄντε, μὴ σφε περιδῆ; 1505
 πτωχάς, ἀνύμφοις, ἐγγενεῖς ἀλωμέναις,
 μὴδ' ἐξισώσῃς παρθε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
 ἀλλ' οἰκτισομένης, ὥδε τηλικαύτῃ ὄντῃ,
 πάντων ἐρῆμοις, πλην ὅσον τὸ σὸν χέρος εἴ
 εὐχρησῶν, ὦ χερμαῖς, σὴ ψαύσας χερσὶν 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέρην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήκατο; καὶν δὲ καὶ εὐχεσθε μοι
 οὐ καιρὸς αἶψ', τοῦ βίου δὲ λείονος,
 ὑμᾶς κυρῆσαι ταῦ φυντεύσαντος πατρός.

1493. Post παραρρίψει nbn in-
 terpungunt A. J. T. S.

1495. Γονεῦσιν ἔσται, σφῶν δ'
 ὁμοῦ T. S. Ἐστίν, γο-
 νεῦσιν σφῶν δ' ὁμοῦ B.

1504. Ὡς φυντεύσαμεν A. J. T.
 S. sive nota elisionis.

1505. Μὴ σφε περιδῆ B. M.

1493. παραρρίψει nbn in-
 terpungunt A. J. T. S.

1506. Ἐγγενεῖς γ', ἀλωμέναις B.

1511. Σφῶν δ' A. J. T. S.

Ibid. Εἰ μὲν εἰχέρην γ' ἤδη B. E.

1513. Οὐ καιρὸς αἶψ' (αἶψ' T. S.

B. E.) εἴην, βίου δὲ λείονος

vos omnes. A. J. T. S.

ΚΡ. Ἄλεις ἰν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515

ΟΙ. Πιστέον, καὶ μηδὲν ἥδυν. ΚΡ. Πάντα γὰρ καιρῷ καλά.

ΟΙ. Οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἰμι; ΚΡ. Λέξεις, καὶ τότε εἰσομαι κλύων.

ΟΙ. Τῆς μ' ὅπως πέμπεις ἀποικον. ΚΡ. Τοῦ θάσου μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκα. ΚΡ. Τοιγὰρ οὐκ τεύξει τάχα.

ΟΙ. Φῆς τὰδ' οὖν; ΚΡ. Ἀμὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην. 1520

ΟΙ. Ἀπαχέ νυν μ' ἐντεύθεν ἦδη. ΚΡ. Στείχε νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.

ΟΙ. Μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. Πάντα μὴ βούλου κρασεῖν.

καὶ γὰρ ἀκράτηςας, οὐ σοι τῷ βίῳ ἐνέσπετο.

ΣΟ. Ὡ πατέρας Θήβης ἐνοικοι, λήσασθ' Οἰδίπδους ὁδὸν, ὅς τα κλείν' αἰνίγματ' ἦδη, καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ, 1525 ὅστις οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπαβλέπων,

εἰς ὅσον κλυδωνὰ δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.

ὥστε ἀνητὸν ὄντ', ἐκείνην πῆν τελευταίαν ἰδεῖν,

ἡμέραν ἐπισκόπουντα, μηδὲν ὀλίγισιν, πρὶν αὖ

τέρμα τοῦ βίου περᾶσθαι, μὴδ' ἀλγεῖνον παθεῖν. 1530

1515. Ita interpungunt B. E. A. J. T. S.

Ἄλεις. ἰν' ἐξήκεις δακρύων; 1522. Πάντας pro παντός A.

1517. Εἰμι B. E. Ibid. Ἐλπε μὲ L.

1518. Ἀπ' οἴκων A. J. 1525. Ibid. A. J. T. S.

1519. Ἀχθιστος A. J. 1526. Post haec unius versiculi defectum asteriscis, notat E.

Ibid. Τοιγὰρ οὐκ οὐκ. Ibid. Τεύξει A. J. T. S.

1521. Ἀπαχέ νυν, et στείχε νυν. 1527. Συμφορᾶς A. J. T. S.

INDEX CODICUM.

1. BAR. Baroccianus 66. Bibliothecae Bodleianae, cui desunt versiculi 481—501. et 803—1063.
 2. LAUD. Laudianus C. 89 ejusdem Bibliothecae.
 3. BODL. Bodleianus 2929. ibidem.
 4. TRIN. Collegii SS. Trinitatis apud Cantabrigienses. Hunc et superiores satis indiligenter usurpavit Burtonus. Oxonienses ipse bis cum ed. Aldina contuli. Cantabrigiensem obiter tantum inspexi.
 5. REG. A. seu MEMBRANAE. Regius Parisiensis 2712. omnium optimus, a Brunckio collatus.
 6. 7. 8. REGG. B. C. D. Regii Parisienses 2787. 2794. 2820. a Brunckio collati. Desinit C. in v. 1458.
 9. REG. E. Regius Parisiensis 2884. a Schweighausero in usum Brunckii collatus.
 10. REG. T. Regius Parisiensis 2711. a Brunckio collatus. Triclinianam recensioem exhibet, et a Turnebo in editione sua adornanda adhibitus esse videtur.
 11. AUG. B. Liberae civitatis Augustae Vindelicorum, a Schweighausero in usum Brunckii, denuo autem ab Hermanno collatus, qui diversitates ejus cum Erfurdio communicavit.
 12. AUG. C. Ex eadem Bibliotheca. Hujus etiam varias lectiones cum Erfurdio communicavit Hermannus, qui utrumque Augustanum descripsit in Praefat. ad Hecubam p. 6. Desunt in Aug. C. versiculi 546—789.
 13. DRESD. A. Bibliothecae Regiae Dresdensis, signatus D. 188. ab Erfurdio collatus. Triclinianam recensioem exhibet.
 14. DRESD. B. Ejusdem Bibliothecae, signatus D. 181. ab Erfurdio collatus. Desinit in v. 1345. Plerumque cum Regio D. consentit.
 15. MOSQ. S. Synodi Mosquensis, signatus 357. Collatio a C. F. Matthaei ad ed. Lond. a. 1758. facta, in Bibliotheca Regia Dresdensi servatur.
- Codices Regii A. T. omnes Nostri fabulas superstites continent: Reg. B. utrumque Oedipum, Trachinias et Philoctetam: Reg. E. Aug. B. Dresd. A. Ajacem, Electram, Oedipum Tyrannum et Antigonam: reliqui omnes Ajacem, Electram et Oedipum Tyrannum.

ANNOTATIONES

IN OEDIPUM TYRANNUM.

- P. 3. Argumenti metrici v. 11. *δυνας πύθεται*, quod soloecum esse putat Brunckius, defendi potest ex ipsius fabulae v. 948. Quod si secus esset, quis nescit temporum modorumque rationes a recentioribus scriptoribus parum accurate servari? Pro v. 15. duos habet unus cod. apud Brunckium: *Κόρας πατησβόλωσεν αὐτὸς θυμῶν Πόραξι δαυὲς ὑστερηθεὶς τοῦ φάου.* Unde suam scripturam fecit. Dedi de meo *δυσσας* τὰ. V. 16. Cum praecedat τὲ, malim *αὐτῇ* τὰ.
- P. 4. Uncinis inclusa ad fidem codicum omisit Brunckius. Pro *γεννηθῆναι* dedi *γεννηθῆναι* quod senioris aevi scriptoribus *γενέσθαι* valet. Nihili vocem *τυρῶν* mutavi in *νέκρω*.
- P. 5. Oraculum et Aenigma fere ad mentem Valckenarii praesentavi. Quem vide ad Phoen. p. xxii. Solutio legitur apud Scholiast. ad Phoen. 50.
- P. 6. Laici famulum inter Personas reponendam monuit Heath.
- V. 2. *Θαάστε* per *θαάgers* explicat praeter alios Plutarchus de Audiend. Poet. p. 22. E. a Musgravio allatus. Aesch. Suppl. 603. de Jove: *Παράσας δ' οὐτινος θαάσαν, τὸ μείον κριτικῶνός κριτικῶν.* Οὐτινος ἀνάσθεν ἡμέρον σέβει κράτος. Plenam distinctionem post *ἐξοστειμέναι* habet Turnebus. Quod suo loco monere oblitus sum. Is scilicet notam interrogationis apud Nostrum nusquam adhibet post particulas interrogativas, *τίς, πῶς, πόσος, πῆλινος, πῶς, ποῦ, ποῦτι, ποῦτι, ποῖ, πῇ, πότε, πῆλινά*, et si quae aliae apud tragicos occurrunt. Quod semel monitum sufficiat.

7. Ἄλλων redundare monet Erfurdcius, appositis Platonis verbis e Gorgia p. 424, 31. Ald. 473. C. Steph. Τὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Aptiora praebet Eurip. Or. 531. τί μαρτύρων Ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα; Cum Platone comparandus Aristoph. Pac. 759. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδειξ'· ἀλλ' ὑπὲρ ὕμῶν πολεμίζων, Ἀντιῆχον αἶε, καὶ τῶν ἄλλων νῆσων.
10. Noster Oed. Col. 811. Ἀπελθ', ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε. Ceteram ed. Juntina, quae ἀποστρέφω (φρονεῖν) habet, ex operarum incuria innumeris prope mendis depravata est, quorum nonnulla cum Lectore communicavi, maximam vero partem consulto omisi.
- Ibid.* Τίτι τρόπον καθέστατε, quare hic sedetis, plerique interpretes. Imo, πῶς ἔχετε.
11. Στρέξαντες Schol. Triclinius, Trin. Dresd. B. Augg. et unus Regius. Opinor, T. Scriptura quidem extra controversiam est. Nam futurum στρέξω et agistius ἔστρεξα nusquam, quod sciam, apud Atticos leguntur. De interpretatione vero adhuc nonnihil haereo. Ita fortasse vertendum: *Metuens percussis, an spem salutis habentes. Cupientes aut desiderantes* Heathius ex Oed. Col. 1094.
12. Μὴ κατοικτείρου Aug. B. Nescio an recte. Nam particulas πῇ οὐ vix coniungunt Tragici, nisi praecedat οὐ vel πῇ in eadem sententia. Ita quinquies in hac fabula, v. 221. 283. 1065. 1091. 1232. Vide etiam Nostrum Aj. 540.
13. Aesch. Prom. 628. Eurip. Tro. 792. Quorum paullo diducenda est ratio, nec tamen ea, unda nostro loco defendi possit πῇ οὐ.
14. Schol. Ὡς γὰρ ἐπὶ θεῶν, πάρεστιν ἐπὶ βασιλεῦς τοὺς πρὸ τῶν βασιλεῶν ἰδουμένους. Ita fortasse legendum. Sed hoc melius Salmoneo quam Oedipo conveniret, quoniam de numero Deorum disertè eximunt ipsa Sacerdotis verba. f. 31. Recte igitur Apollinis Ἀγνιῶς columnam sive obeliscum, aliorumque Deorum Προσπερὶον altaria intelligunt Heathius, Musgravius et Brunckius. Plura dabit Albertus ad Hesychium v. Ἀγνιῶς.
15. Πρέσθαι Schol. et Eustathius octies. Quae forma nusquam apud tragicos occurrit, nisi hoc loco et in Aj. 693. ubi variant libri. Dedi igitur de meo πρέσθαι. Προσέπτετο contra omnes libros reposuit Brunckius in Aj. 282. [Apud Aristoph. Av. 118. ubi ἐπέπτετο pro vulgato ἐπέπτετο reposuit Beckins probante Porsono ad Med. 1. vix dubitem quin legendum sit ἐπέπτετο. Ex Addendis.]
16. Ἰσῆς, non ἰσῆς, scribendum monuit Dawesius p. 122.
- Ibid.* Οἶδέ τ' ἰηθέων Suidas v. Λεπτός. Hesychius: Ἰηθεὺς. ἑρπυς, ἄγανος. Utrumque significat ἡθεὺς, ut Gallicum *Carçon*.

27. Hesychius: *Ἐν δὲ τοῖς τοῖς δὲ, ἐν αὐτοῖς δὲ*. Vide in-
sta v. 179. Oed. Col. 55. Ant. 420. Trach. 207. Aj. 675.
Plura exempla colligesset Vauvillierius.
28. 36. Inter *Καδμείων* et *Καδμείων* fluctuant libri. Priori loco
Καδμείων, altero *Καδμείων* habent Trin. a secunda manu,
Aug. B. Dresd. B. Quibus in re satis incerta obsecutus
sum. *Καδμείων* v. 35. Suidas v. *Σελήνης αὐτοῦ*.
31. *Ἰσούμενον* regitur a *καίοντες* v. 34. monente Heathio.
35. *Ὅς τ' ἐξέλεσθαι* legisse videtur Schol. Respondet *νῦν τ' v.*
40. Confer v. 690. 691. Oed. Col. 765. 772. Ita etiam
Aesch. Pers. 712. 714. ubi legendum, *ὅς δ' ἔως ἡμετέρας*.
40. *Ἦσάν* pro *παντρεῖσι*, monente Musgravio, ut in Oed.
Col. 1446. *Ἀνέξαι γὰρ πᾶν τὸν τότε δοσασθῆναι*.
48. Vide an legendum *κρημαθῆναι*. Passim permutantur hae
voces. Ceterum subauditur *ἐνεα*, monente Musgravio.
49. *Μεμνημένα* optativum Eustathius p. 1305. 48. 1332. 19.
diserteret. Sed optativus est *μεμνημένας*, et subjunctivus
sententiae convenientior est. Optativus *utinam nūquam*
μεμνημένης significat, subjunctivus *ne sinas nos meminisse*.
Vide Oed. Col. 174. Trach. 304. Eurip. Herc. 1399.
50. *Σπάντες γ' ἐς ὄρθον* reposuit Trislinus. *Σπάντες ἐς ὄρθον*
Aug. B. Dresd. B.
57. *Μη ξυνοικούντων πόλιν* Stobaeus XLVI. p. 325. Gesn.
XLVII. p. 100. Grot. *Ἐξ* praeter Suidam v. *Κηδ*
ἀνθρώπων ter Eustathius.
60. *Νοσούντις* Attilae pro *νοσούντων*, monente praeter alios
Boson. Vide Kusterum ad Elut. 277. Valkenarium ad
Phoen. 292. Branchium ad Pers. 120. 121. Exempla
apud tragicos a viris doctis indicata in tironum Gratiam
enotabo. Noster Oed. Tyr. 101. 1344. Oed. Col. 380.
1120. Ant. 259. Aesch. Theb. 571. Pers. 120. Choeph.
618. 1059. (ubi legendum, *ἔσται καθαρὸς*) Elut. 100.
Suppl. 455. Eurip. Phoen. 290. Hippol. 22. Androm. 669.
Iph. Taur. 695. 947. 964. Bacch. 1130. Cyn. 322. Ion.
927. Palamides fragm. 3. [Aesch. Theb. 687. *Ἄνδρες*
ἡρώων θάνατος ad αὐτοκτόνος, *ὅτι ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ*
κακώτερος. An legendum *ὅτι καὶ αὐτοκτόνος* Eurip.
Iph. Taur. 947. *ὅτι καὶ αὐτοκτόνος* v. 947. *ὅτι καὶ αὐτοκτόνος* pro
Μάρτυρας, καὶ *γὰρ* *ἐν τῷ* *ἐν τῷ* *ἐν τῷ*. Vide an legen-
dum *καὶ τὸν ἐγγὺς ἐσθλὸς* *ὅτι* *tanquam si praecedat* *ὅτι*
διεφθόρας passivo sensu. An *Attilae* p. 100. 101.
62. *Εἰς δὲ τὴν* Trin. Mosq. Tales apud Stobaeum KCIII.
p. 516. Gesn. et alii fortasse. Similis locutio, *εἰς ἀπλοὺν*
πέποι, occurrit infra v. 617. *εἰς ἀπλοὺν* *εἰς ἀπλοὺν* *εἰς ἀπλοὺν*.
63. 64. *Δοσασθῆναι* in munus contractos exhibet Tales:
Εὖν δ' ἐμνήσθαι καὶ πάλιν καὶ ἡμετέρας *εἰς ἀπλοὺν* *εἰς ἀπλοὺν* *εἰς ἀπλοὺν*.

67. *Μάριος* Schol. diserte et Regg. B. T. Ang. B. Dresd. A. Vide Oed. Col. 1114. Phil. 758. *Μάριον* habet Aesch. Prom. 578. 587. 623. 783. 787. 819. apud quam nusquam legitur *Μάριος*. Utrumque adhibet Euripides. Vide Pier-sonum ad Moerin p. 315.
70. De vocibus *γαμβρός* et *πενθερός*, quas pro *καθεστώς* promiscue usurpant tragici, instar omnium consulendus Suidas v. *Πενθερός* a Brunckio allegatus.
74. Aj. 794. *Καὶ μὴν ὀφθαλμοί, ὥστε μὴ ὁδῶνεν τι φῆς*.
78. *Οἶδ' ἔ' ἀρετῶς* Schol. et Reg. B. *Μαλοῦν τ' εἰλας* pro *οὐ τοι εἰλας* accipit Brunckius.
80. *Ἐν τύχῃ γε τῶς* Marklandus ad Suppl. 1145. Pessime.
81. Aesch. Agam. 673. *Τύχῃ δὲ σωτήρ, ναῦν στελοῦσά' ἐπέβητο*. *Σωτήρ* femininum habent etiam Noster Phil. 1471. Eurip. Med. 360.
88. *Ἐξίστα* non male Suidas v. *Ἀνάσσειν*. Sed *ἐξελθόντα* servat Stobaeus CVI. p. 570. Gesn. CVIII. p. 457. Grot.
92. Ita interpretare: *Ἐπεὶ καὶ σὺνταξεν ἑαυτοῦ χοῦς, ἑταίρος εἰς αὐτοῦ τοῦτο ὄραν*. Eurip. Ion. 1120. *Πενταμένω γὰρ, εἰ θανείν ἡμᾶς ᾔχεον, ἡδίων ἐνθάδε μέν, ἢ δ' ὅπου πάρος*. Ubi subaudiari monet Heathius, *ἡδίων ἐνθάδε μέν*.
100. Eur. Or. 509. monente Burtono: *Καμπεῖο δ' κελυθὸ γυνέ-μενος πόνο φθόνῳ Ἀνακτοῦ*.
101. *Ὡς τῆρ' αἴμα* Mudgias. Sed vulgatam optime defendit Erfurdiius. *Ea caedes de qua dicaturus sum*. Exemplis ab Erfurdio allatis addo Soph. Oed. Col. 887. *Ἐγὼ γὰρ τοι καὶ τὸν, ὃ πάτερ, μετὰ τῶνδε*. De qua scriptura sua loco dicam.
102. *Καί μιν* Trin. Aug. B. *Καί μιν* diserte Schol.
107. *Ἐπαρῶν τινά* Suidas v. *Ἐπαρῶν*. Ordo est: *Ἐπαρῶν τινά τιμωρεῖν τοὺς αὐτότερας*. Sic *Θηλοῦν τινά* infra v. 1287.
112. *Μαλιν εἴ' ἀγροῖς*. Vide v. 517.
114. Schbl. *Θεωρῶς δὲ, ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς δὲ χρησμοὺν ἐπερχόμενος*. Scilicet *Τὸν ἐκείθεν τὰ παιδὰ μαστεύει παῖδ' αὐτῶν*. *Εἰ μήν* εἴη, monente Eurip. Phoen. 136.
125. Recte interpungunt Bodl. Collaenus in Appendice, et Heathius et Musgravius. Bene Triclinius, quem sequitur Johnsonus in versione Latina. *Εἰ μήν, τῶν πολιτῶν οὐκ ἐπὶ θεῶν αὐτῶν, χρησμοὺν πέλοας*. Tacet Brunckius, Ceterum utrique Augustano *Ἐπεὶ* (sic) tribuit Erfurdiius.
150. *Τὸ πρὸς πῶλ* Schol. Dresd. A. et Suidas v. *Πομπηδός*.
130. 131. Utramque interpungendi rationem agnoscit Schol.
111. *Tragicus* Rhén. 482. *Μὴ γὰρ τὰ πᾶσι, τὰ γὰρ δὲν μετῴς, οὐκ ἐπὶ αὐτῶν*.
132. Hesychius: *Ἐπαρῶς. Ἐπαρῶς*.
134. *Πρὸ τοῦ θανάτου* comba. cum plenisque codd. Gl. *ἐπέο*.
138. *Ἄλ' αὐτὸς αὐτοῦ* Bar. Bodl. Masq. et Suidas v. *Ἀποτίρω*.

- Consentit Trin. cui *κατὰ* male tribuit Burtonus. Itē quoque legisse videtur Schol. *quifύπερ αὐτοῦ ἐμαῖν*, non *ἐπὶ ἐμαυτοῦ*, interpretatur. Hanc scripturam in prima et secunda persona semper adhibendam censeo.
140. *Καὶ ἐν τοιαύτῃ χειρὶ* non male Laud. Sic *ἐν χειρὶ ἐμαῖν* *χαλκῷ* infra v. 821. Adde Ant. 962. 1008. Sed *ἐν* habet Suidas v. *Ἀπαύτω*.
148. Schol. *Ἰστασθε. ἀνίστασθε*. Ita mox *ἐκόμεσθε*. Phil. 898. *Ἔσται τὰδ', ἀλλ' ἴστω τε, καὶ τὸς ἀνέγρου*.
145. *Ἦαν'* uterque Triclinianus.
- Ibid.* *Ἀράσταντος* etiam Trin. Aug. B. Quō libri tum inter sese, tum cum altera Justina, saepissime consentiunt.
148. Mediam formam *ἐπαγγέλλομαι*, quam cum activa confundunt plerique interpretes, habet etiam Eurip. Heracl. 582. Ion. 1604. Simplex *ἀγγέλλομαι* eodem sensu habet Noster Aj. 1376. De significatione consulenda Lexica v. *Ἐπαγγέλλομαι*.
158. *ἀσέβηται πολλῷ* Schol. pro var. lect. Erant scilicet quibus displiceret *πᾶλλαν* pro *πᾶλλόμενος*. Vide Porsonum ad Or. 316.
154. Haec verba *δοῦ μένων* esse monet Schol. Junt. Hesychius: *Ἰήδης; ὁ Ἀπάλαν· δασέως μὲν, ἀπὸ τῆς ἀσέβειας καὶ τῆς τοξείας· φιλέως δὲ, ἀπὸ τῆς ἰσέως· ἰατρός γὰρ ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ θεῖον σημαίνει, ὡς Διοσκρίδης Τρωίλῳ καὶ Ἰων Εὐρυτίδαις ὡς ἄλλινον, ἰάλεμος*.
156. Aristoph. Av. 696. *Ἐξ οὗ περιπαλούμεναις ἄραις ἔβλασται ἕως ὁ παρθένος*.
159. Inter *κεκλιμένῃ* et *κεκλιμένος* fluctuant libri. Suspicio *κεκλιμένος* pro var. lect. exhibitam esse in libro *ἀρχαίῳ*, unde descripti sunt omnes hodierni codd. Saltem Aldina lectione paullo exquisitior videtur. Sequitur enī *προσφώνησέν μοι*. Cuius *ἀρχαίου* exempla dedi ad v. 60.
161. *Εὐκλεία*, quod praebet Schol. pro dactylo accipiendum est. Quod, vereor ut apud Atticos unquam licuerit. Magis igitur placet *Εὐκλεία* vel potius *Εὐκλείη*, quod Scholiasten legisse suspicatus Brunckius, De Diana Eucha consulendus Plutarchus Aristide p. 881, E. a Brunckio laudatus.
162. Alterum *ἐν* detegit Heathius, qui huiusce carminis initium primus recte constituit.
169. *Ὀνόμαρ φρονίδης ἕως* Schol. et Suidas v. *Εὐρος*, mox Heathio. Quae scriptura metro pene necessaria non videtur, nisi v. 178, *θωπευόμενος* legas.
172. Hesychius: *Ἰήους καματόν, τῶν κατὰ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ λαὸς φωνᾷ, διὰ τῶν παθόντων καὶ τῶν ὀδύρων αὐτῶν. τῶν δὲ καὶ θρηνημάτων στίχους, ἀπὸ τοῦ ἰαλίου. Σφόδρῃς Οὐδίοδι Τυράνῳ*.

326. 327. Recte, opinor, haec Oedipo tribuit Bodl.
328. 329. Schol. et omnes codd. cum Aldo consentiunt. Placeat Erfurdii conjectura: *ἐγὼ δ' οὐ μήποτε, Τὰς ὥς ἂν εἶπω καὶ τὰ σ' ἐκρήνω παύα.* Conjeceram *οὐ τὰ σ' ἐκρήνω*, quod deterius est. *Καὶ* pro *μή* dedit Turnebus apud Aesch. Prom. 1015. Barbarum est *ἐκρήνω*, soloecum *τὰς ὥς ἂν*.
329. *Τὰ σὰ κρήνω* tacite Brunckius. Vocalis in *σὰ* eliditur infra v. 450. Phil. 839. El. 1499. Hinc emendandus Eurip. Hel. 85. *Ἀπὸ τίς εἰ; πόθεν; τὰ σ' ἐλευδὲν σε γὰρ.* Ibid. 584. *Στέφαι. τὰ σ' οὐδέ τις ἐστὶ σοῦ σοφώτερος.* Ibid. 586. *Τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' αὐμάτα.*
332. *Ἐγὼ οὐ'* Athenaeus p. 453. E. monente Heppio. Item Bar. unus Brunckianus, et alter a prima manu. *Ἐγ' οὐ'* Aug. C. quod eodem redit. Vulgatam diserte tuentur Schol. et Triclinius.
- Ibid.* Alterum elisionis exemplum, qualis in fine hujus versiculi adhibetur, in tragitorum scriptis nondum animadverti. In Oed. Col. 1164. recte Bothius, *μόνον.*
337. *Τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ* Aug. B. Dresd. B. Quam scripturam agnoscit Triclinius in interpretatione.
341. Schol. *Ἦξει γὰρ οὐτά: ἔργον ἀτόματα.* Vide γ. 725.
342. *Οὐκ οὖν* semper scripsi, servata propria vi utriusque particulae. De qua re alias plura dicturus sum.
- [350. *Ἐνέπω σε* jubeo te, recte Brunckius. Noster Aj. 1047. *Οὗτος, σὲ φωνῶ τύνδε τὸν νεκρὸν χερσὶν, Μὴ συγκομίζην, ἀλλ' εἰάν ὅπως ἔχει.* Phil. 101. *Ἀγὰρ σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκλέην λαβεῖν.* *En Addendis.*]
351. *Προεῖπας* Brunckius.
355. *Καὶ πον* Brunckius. Sed *ποῦ* eodem fere sensu legitur infra v. 890.
359. Vide errorum progressum. *Πέπρυγα* operam vitio dedit Junta: unde *πέπρυγαι* fecit nescio quis in exemplari meo. Apud Eurip. Herc. 1375. edd. nonnullas habent: *Ὡς ἀδύλως πέπραγμα (πέπραγα Aldus) κατέχευντομαι.* *Ibid.* *Ἰσχυρὸν βλέπω* Stobaeus XIII. p. 145. Gesn. 31. Grot. ubi *τέρεω* plures codd. monente Schowio. Vulgatam habet Suidas γ. *Ταλῆδες* et *Τότρω.*
360. Frustra haec sollicitant interpretes. Erfurdius, immutata interpunctione, ita vertit: *Non prius intellexisti, quam me, ut dicam, tentas?* Sed quis unquam *πειράσθαι* tiva pro *tentare aliquem* dixit, aut *πειράν* tiva λέγει pro *impellere aliquem ad dicendum?* Satius erat se loci sententiam nescire fateri.
361. *Γνωτὸν* dedi e. v. 58. 396. Ita scripasisse Atticos e. n. omnibus propriis, Arignoto, Diognoto, Polygnoto, conjicio. Supra v. 58. *ἔγνωκα* habet Aug. C.

362. *Κυρεῖν* pro *εἶναι* recte accipit Hermannus. Male reliqui, οὐ ζητεῖς *κυρεῖν*, *quā*m *reperire cupis*. Sed *κυρεῖν* *τινός*, *reperire aliquem*, vereor ut Graecum sit. Nec bene dicitur, *ποῦτα δὲ φημι*, omissio *εἶναι*. Vide v. 703. Recte Johnsonus: *Peremptorem, te esse dico viri, cuius peremptorem quaeris*.
368. *Δεῖν* uterque Triclinianus.
371. Enniam illud, *O Tite tute Tati tibi tanta, Tyranno, tulisti*, comparat Muretus Var. Lect. I. 15. monente Heathio.
375. *Βλάπτει* Schol. et omnes codd. praeter Bar. Sensus est: *Διὰ τὸ τιμῆδος εἶναι, οὐ δύναται βλάπτειν τοὺς ὑφ' αὐτοῦ*. Est et alia interpretatio, οὐ βούλοντα *εἰ* βλάπτειν οἱ ὑφ' αὐτοῦ, cui favet v. sequentis vulgata scriptura. Sed *κολάζειν* aut *τίσι* verbum potius quam *βλάπτειν* hoc sensu usurpasset Poeta.
376. Cum vulgata scriptura commodam explicationem non admitteret, pronominum sedes cum Brunckio mutavi. [Eurip. Phoen. 440: *Παύσαι πόνον με, καὶ σὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν*. Matim *παύσαι πόνον εἰ καὶ με*. Apud eundem Hec. 858: ubi vulgo legitur *εἰ δὲ σὺ φιλῶς* Od. 13. 1, praefigendo scribendum *εἰ δὲ σὺ φιλῶς*, καὶ οὕτως colligit, ut paulo ante v. 834. Ex Addendis.]
377. Ad *ἐπαρῆσαι* subaudiri credo *τὰ ἐπὶ σήματα*. Eurip. 8. Alc. 298. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν θῶν τις ἐξέπαρσεν, ὥστ' ὀφθαλμοὺς ἔχειν*.
379. *Κρεῖον γὰρ σὺ* tacite Brunckius, *ἀ* agnoscit Suidas v. *Πῆμα*. Consentit Plutarchus Constat: ad Apoll. p. 117. A. monente Persone ad Med. 139. 140. p. 25.
380. *ὑπερφέειν*, *praeferre, excellere*, genitivum requirit. Vide Herod. VIII. 138. IX. 96. Thucyd. I. 81. Xenoph. de Rep. Laced. 9, 8. Aelian. Var. Hist. I. 3. Ita etiam, ut fallor, Aristoph. Eq. 534. modo recte interpungas. *οἱ ὁμοῖα* sunt *ὑπερφέειν* *τινός* apud Eurip. Med. 1092. *ὑπερφέειν* *τινός* apud Aesch. Prom. 922. *προέχειν* *τινός* apud Nostrum Phil. 137. Quis locus huic nostro gemellus est.
385. Schol. *Ὅς ἀρχῆς φίλος. ἐν εἰρωνείᾳ*. Sic etiam Plutarchus Symposiac. II. 1. p. 623. D.
387. *Δόλιον ἀνύσχητον* Bethius, probante Erfurdthio.
391. Hesychius: *Παρωδός. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα. καὶ οὐ καὶ Θυμῶν ἀδόντες πότνηματα δαψυδοὶ καλοῦνται*.
394. Hesychius. *Διαιπεῖν. διηγῆσθαι*. Vocem non valde usitatam habet Noster infra 354. Trach. 22.
402. Schol. *Ἀγνητῆσαι, ἰαν δασῶς, τὸ ἄγος ἀπελάσσειν τὸ περὶ τὸν Δαῖτον. ἰαν δὲ φίλος, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν*. Eustathius p. 1704, 6. a Brunckio allegatus: *Τὸ ἀγνητῆσαι παρὰ Σο-*

- πολλὰ ἐκείνη μύθοι δοκούναι παρὰ τὸ ἄγος. Similia tradit p. 437, 85. et 647, 85. Veteres scilicet ἄγος aspero spiritu notabant, quae vox in hodiernis codd. semper, ni fallor, levigatur. Mansit tamen asper spiritus in derivatis, ἄγος, ἄγιος, καθάγίζω. Infra v. 1426, contra omnes libros ἄγος reposui. Ceterum ἀγῆλατεν, regnare, agnoscit Triclinius: Ἀγῆλατῆσιν καὶ δασύσσειν τῆς χθονός. Gl. in Aug. B. βασιλεύσιν. Sed haec interpretatio Grammaticorum commentum esse videtur. Hesychius: Ἀγῆλατεν, διαίπειν, ὡς ἄγος ἐκαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ, θανάτῃ. Ἀγῆλατεν tanquam piaculo contaminatos relegat. Herodotus V. 72.
405. Vocativus Οἰδῖονος, ante vocalem legitur infra v. 739. 1073. 1422. et apud Eurip. Phoen. 1434. Supra, v. 14. Οἰδῖον Land. et a prima manu Bodl.
406. Τῶ των θεῶν non male Dresd. B. Vide v. 946.
411. Hesychius: Προστάτου. ὡς οὐ Κρόντος προστάτου γεγραμμαι. ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου. ἀνάγει δὲ εἰς τὰς ἡρώεας. ἔνεμα, μὲν προστάτου, εἰ μέτωπος, καὶ οἱ μὴ ἐπιγεγνημένοι τοῦτος, ἀπροστατοῦ διὰ τὴν ὥρετον.
413. Σὺ καὶ δεδορκας καὶ βλέπεις. unus Brunckianus. Citat Brunckius Aj. 85. Ἐγὼ σκοτώσω βλέψας καὶ δεδορκας.
417. Hesychius: Ἀμφιλή. ἐκτείνωνθεν πλήσσειν. Σφοδρῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.
418. Ἀρὰ est Ἐργάνης. Aesch. Eum. 419. Ἐμεῖς μὲν ἱερὸν Νυκτὸς αἰαντὸς εἶπα, Ἀρὰ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κατήμεθα. Πατέρων εὐκταλὸν Ἐργάνῃ. idem Theb. 729.
419. Non male Schol. Iustinus: Καὶνίταρον εἶπεν, βλέποντα σκοτόν, ὥσπερ ἄτις ἀπὲρ, διωκτὴν ἰεράν. Nostrem infra v. 1273. et Eurip. Phoen. 380. Bacch. 510. comparat Musgravius.
420. Recte haec distinguit Musgravius, probante Esfurdio.
425. Ὅς ἐξώσας Marklandus ad Suppl. 594. Dedi ἃ γ' ἐξώσας, quae scriptura paullo propius ad receptam accedit. Εἰςώσει autem activum est. Regitur ab Ἀρὰ v. 418. Διὰ μέσου sunt versus 420 — 423. Ceterum hunc versum et 1408. 1507. ob sigmatismum notant tum alii, tum Fossonus ad Med. 476. Verba Platonis, quae selegias meminerat Persaeus, sunt in Theaet. p. 125, 24. Ald. 203. A. Steph.
430. Cratinus apud Ruhakenium ad Timaeum p. 121. Οὐκ ἀπεδόξεις σὺ θάττον; ἀποτίλῃ σε τήμερόν. Adde Hom. Od. K. 72. Aristoph. Nub. 1253. aliosque.
433. Hδῃ Valckenarius ad Hippol. 792. et unus Brunckianus.
434. Σχολῇ γ' ἂν Suidas v. Σχολῇ γ' ἂν. Poëta nostras: *Pluribus by leisure him that makes me once.* (Titus Andronicus, Act. I. scen. 2.)

435. Nunc video legendum esse, ὥς σοι μὲν δοκέι.
436. Εὐφρονες praeterlibros Triclinianos habet Trin. sed cum gl. φρόνιμοι.
445. Τὰ γ' ἐμποδῶν Reg. B. et pro var. lect. E. Utramque scripturam memorat Triclinius. Mihi quidem praestare videtur αὐ γ'. Ὀχλεις, molestus es, absolute dicitur, ut apud Aesch. Prom. 1060. Ὀχλεις, μάτην με, καὶ ὅπως παρηγορεῖν. Quae verba nullus interpretum, quos quidem ego viderim, recte explicuit.
446. Dedi σοῖς τὰρ de meo. Nullum inter τὰν et τ' αὐ, id est, inter τοι αὐ et τς αὐ, discrimen faciunt codd; Vide v. 1445. 1469.
456. Theocritus Idyll. XX. 102. ab Erfurdio laudatus: Τὸν μὲν ἀνατ' ἐτάραξεν, ἐπὶ σὴν χερσὶν προδεδεικνὸς Παρθένον. Comparat Burtonus Senecam Oedipo 656. repetit incertus vias, Baucio senili triste praesentans iter.
458. Ὡτός Bothius alique. Ἀυτός aliquanto rectius Laud. et Anonymus apud Burgessium. Sed recte se habet vulgatum αὐτός. Vide Phil. 119. 500.
460. Ὁμόδοτος, ejusdem feminae maritus, ut ὁμογενής infra v. 1356. Qua significatione neutram vocem alibi reperi.
461. Μάλιν, καὶ λαβὴς ἐνενομημένον. Vide Aj. 496. ubi pronomen praeter necessitatem inseruit Brunckius. Infra v. 1185. ὁ οὐmittunt duo codices: Apud Eurip. Alc. 1088. Ἰσθ. Aul. 858. metri gratia, ni fallor, delendum μ'.
467. Hesychius: Ἀελλῶδων ἵππων. ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τροάδων. Suidas inter Ἀελλα et Ἀελλόπους: Ἀελλῶδεις ἵπποι, αἱ ταχέϊαι. καὶ τοῦτο ταχέων. Ἀελλῶδες φωνή dicit Noster in Phaedra, monente Brunckio. Vulgata nostri loci scriptura ex Pindari Nem. I. 6. nata est.
473. Ἀντιλέητοι, Heathius. Ἀντιλέητοι Schol. ut ex ordine literarum, Suidam legisse monuit Burneijs in Censura Aeschyli Porsoniani. Quam scripturam in quibusdam veteribus codd. se reperisse testatur Triclinius.
480. Ἀτε ταῦτος Dorvillius ad Charit. p. 435. alique.
490. Ὀπίσω, praeterita, omnes interpretes. Imo, futura. Tragicus apud Stobaeum XXII. p. 188. Gesn. 115. Grot. ὀντήρος πεφνηκός, τῷ πίσω πεφῶ βλέπειν. Vide Nostrum Phil. 1105. Aesch. Suppl. 625. Eurip. Alex. fragm. 8.
493. Ἐγὼ cum elisione Trin. Reg. C.
495. Χρησάμενος metri gratia inserit Brunck. θλιβόμενος Musgr.
497. Οἰδιπόδα etiam Laud. et Colinaeus in Appendice. Genitivum legisse videtur Schol. Tacent Brunckius et Erfurdii.
499. Eurip. El. 399. Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι Χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἔω.

509. Ἐπ' αὐτῷ ἦλθε, in potestatem ejus venit. Verba ἐπ' αὐτῷ metri gratia delevit Triclinius, ipso fatente.
511. Hiatus vires legendo τῷ πρὸς ἐμᾶς.
516. Πρὸς γ' ἐμοῦ Triclinius et Suidas v. Βάξιν.
517. Locutionem εἰς βλαβὴν φέρων illustrat Marklandus ad Suppl. 295. monente Brunckio.
523. Particula ἂν sic supervacanea videtur. An scribendum τὰς οὖν? Vide Oed. Col. 965. Phil. 305. Eurip. Suppl. 184. Iph. Taur. 782.
526. Αἰγὸι codd. opinor, fere omnes. Tacet Brunckius. Vide infra v. 780.
528. Ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε Suidas v. Ὁρθῆς φρενός et Porsonus ad Hec. 958. Schol. vulgatam habet.
531. Similis versus apud Eurip. Iph. Taur. 724. Γυνή γάρ ἦδε πατρὸς ἐξω περᾶ.
532. H pro ἡ omnes interpretes Latini.
537. Ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ Mudgins.
538. Γνωρίσας de meo dedi. Poteram et γνωρίσῃν, quamvis minus numerose. Etymologus: Ἐγρή. ὡς περιπατοῖη. Respexit ad Xenoph. Paed. III. 1, 14. Apud Platōnem Epist. VII. p. 426, 39. Ald. 339. D. Steph. pro διαβαλοῖν reponendum διαβάλοιην. Ceterum γνωρίσουμι σοι habent Dresdd.
541. Ἄνευ γε dedi ex Oed. Col. 826. Ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός. Sed receptam defendere videtur Aesch. Pers. 609. Τολμαρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων, Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν Ἔστειλα. Ἄνευδ' ὀχημάτων ex emendatione Pauwii dedit Porsonus. Sed ἀνευθς apud Atticos non reperi, qui tamen nonnunquam ἀτερθε usurpant.
543. Οἶσθ' ὡς ποιήσον Suidas v. Οἶσθα, ut legendum vidit Canterus. Ita quoque legisse Scholiasten manifestum est, licet ποιήσων in lemmate exhibeat. De hoc Atticismo consulendi Muretus Var. Lect. III. 12. Bentlejus ad Menandrum p. 126. Koenius ad Gregorium p. 7. Porsonus ad Hec. 225. Exempla praebent Eurip. Hec. 225. Iph. Aut. 725. Cycl. 131. Heracl. 452. Hel. 322. 1249. Ion. 1029. Aristoph. Eq. 1158. Pac. 1061. Av. 54. 80. Hermippus apud Athen. p. 476. D. Menander apud Schol. ad Hec. 225. p. 280. Cler. Hinc apud Eurip. Med. 600. scribendum puto: Οἶσθ' ὡς μέτενξαι, καὶ σοφωτέρα φανεῖ. Διὰ μέσον sunt verba, καὶ σοφωτέρα φανεῖ, ut in Tro. 721.
551. Ἄνδρα omittit Stobaeus Ecl. Phys. VII. p. 119. Grot. Vide Porsonum Praefat. p. 59. 60.
555. Χρεῖη Dawesius p. 325. Item v. 791.
555. 556. Malim ὡς χρεῖη μετὰ Τὸν σεμνόμεντον ἄνδρα πέμψα-

ἔδει τινα. Quae verba ita ordinare velim: Ὁμοιωμένη τινα μεταπέμψασθαι τὸν σεμνόμεντον ἄνδρα. Displicet in vulgata scriptura πέμψασθαι pro πέμψαι adhibitum. Apud Eurip. Or. 111. malim πέμψομεν, ut in Iph. Taur. 614. Quod si recte se habet ἢ ἐπὶ, fortasse legendum τινὰς e v. 288. 297. 305.

557. Καὶ νῦν ἴδ' αὐτός εἰμι Valckenarius ad Phoen. 927. Ita Thucyd. III. 88. Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

563. Σοφὸς δ' ὁμοίως δὲ meo dedi. Vide Oed. Col. 417.

570. Τὸ σὸν δὲ γ' membr. alique codd. plerique, improbante Porsono ad Med. 461. Τοσόδ' γ' Aug. B. cum gl. τοσοῦτον.

575. Ταύθ' iterum Brunckius.

578. Ὡς ἂν ἰστορεῖς soloece Laud. Trin. Ὡς ἂν ἰστορεῖς paullo melius Aug. B. Eadem diversitas apud Aesch. Prom. 962.

588. Τύραννα δρᾶν, regia potestate frui, Musgravius alique. Τύραννα pro τυραννικᾷ etiam Aesch. Prom. 760. Πρὸς τοῦ τυραννα σκηπτρα συληθήσεται. Eurip. Tro. 474. Ἡ μὲν τύραννος, κείς τυράνν' ἐγνημάμην. Vulgo, ἦμεν τυράννοι.

589. Ὅστις σαφρονεῖν γ' ἐλίσσεται Valckenarius ad Phoen. 557. Sed eadem verba, ὅστις σαφρονεῖν ἐλίσσεται, habet Eurip. Philoct. fragm. 10.

591. Ἥχον codd. omnes nostri. Tacent Brunck. et Erfurdt.

594. Noster El. 403. Οὐ δὲτα. μήπω τοῦτοσόδ' εἴην κενή. Eurip. Hec. 1278. Μήπω μνησὶν Τυνδαρίς τοσόδ' εἰς παῖς.

598. Paullo numerosior est Bothii scriptura, αὐτοῖσι πάντ'. Αὐτοὺς ἅπαντ' non male Dresd. B.

604. 605. Scripturam adhibui quam dabant membr. Laud. Bodl. et fortasse alii. Gl. ad ἄλλ' in tribus jam memoratis: συνδεσμός ἀντὶ συνδεσμοῦ. Ἀλλὰ scilicet pro διε dictum. Male ἄλλ', i. e. ἄλλο, e Reg. C. praetulit Brunckius.

616. Vertendum fere cum Brunckio: Recte dixit, ἔμφο caveas ne labaris. Εἰ διδοίης σαρτῶ λόγον eodem fere sensu supra v. 583. dixit Creon. Ἐξ ἀβουκίας πεσεῖν legitur in El. 398. ἀβουκία πεσεῖν ibid. 429.

622. Notam interrogationis post χεῖρες, adhibendam monuit Stephanus in Annotationibus. Ἡ pro ἧ omnes interpretes Latini.

624. Recte vertit Brunckius, etsi sententiam postea mutavit: Postquam ostenderis, quid in me sit tanto hac odio tuo dignum.

628. Ἐννίης Regg. D. T. Aug. B. Dresdd. Quam scripturam unice veram esse ostendit Porsonus ad Or. 141.

630. Μέτεστι τῆσδ' οὐχὶ sex minimum codd. Μέτεστι τῆσδ' οὐ reliqui veteres. Quae scriptura sine dubio librariis paullo doctioribus debetur. Quod etiam de ἔργῳ αὐτῷ v.

1002. dictum velim. *Μέτεστιν οὐχί* uterque Triclinianus, probante Brunckio.
635. *Ἐπήρασθ'* Aug. B. et uterque Triclinianus. Nescio an recte. Demosth. de Cor. p. 302. ed. Reisk. *Ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων ἐπαιρόμενος λόγους.*
637. Quod jure mifere, cum libris Triclinianis consentit Aug. B. *Οὐκ εἰ σύ τ' ἐς οἶκους* Bar.
640. *Λυοῖν* Schol. et Suidas v. *Λυοῖν*. Dedi τοῖνδ'. In Phil. 591. pro *ἀνδρες τῶδ'*, cod. Harleianus 5743. *ἀνδρες δὲ* praebet. *Τοῖνδ' ἐν ἀποκρίνας* mavult Hermannus, scilicet ne secunda in *ἀποκρίνας* producat. Exemplis ab Erfurdio allatis adde Nostrum Phil. 30. El. 1193. Aesch. Prom. 25.
651. *Τὸν οὔτε πρὶν* Bodl. Trin. ut tacite citat Camerarius.
654. 655. Manifestum est Schol. cujus verba emendatius apud Suidam v. *Ἐναγῇ* repraesentantur, haec ita legisse: *Τὸν ἐναγῇ φίλων μηδέποτε αἰτία Ἐν ἀφανεί λόγων αἰτιμον βαλεῖν Ἐναγῇ sacramenti religione innexum, ἔνοχον, significat, manente Heathio. Verba ἐν αἰτία βαλεῖν, accusare, exemplis illustrat Musgravius.*
657. *Ἐκ τῆσδε γῆς* omnes nostri codd. Tacent Br. et Erfurd.
658. *Οὐ μὰ τὸν* solenni vitio Trin. Sic etiam Dresd. B. infra v. 1088. Priore loco metri caussa mallet *μὰ τὸν*, omisso *οὐ*, si consentirent libri. Ita Eurip. Iph. Aul. 739. *Πιθοῦ. μὰ τὴν ἄσασσαν, Ἀργεῖον θεῶν.*
- Ibid.* *Θεὸν*, quod in codd. nonnullis se reperisse testatur Brunckius, abest ab omnibus nostris, et, opinor, ab Erfurdianis, praeter Dresdd. quorum B. *θεῶν* omittit.
659. Vide an interpungendum *ἄφιλος ὅτι πύματον*, pro *ἐσχάτως ἀφιλος*. Parum video quid sit *ὅτι πύματον ὀλοῖμαν*.
662. *Καρδίαν, τῶδ' εἰ* Hermannus. Sed recte se habet *καὶ*. Apud Aristoph. Vesp. 612. legendum *καὶ μὴ μὲ ἀγῆσει*, et mox *ἀλλ' ἦν*, cum plena distinctione. post *τονθορῶσας*.
665. *Προσάψει* actum est. Pendet a γὰ v. 661. *Ἀδδῆς* habet recte Anonymus apud Burgessium. Eurip. Herc. 1210. *Ἰὼ παῖ, κατὰ - σχεθε λέντος ἄγριον θυμὸν, ὡς Δρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόςιον, ἐξάγει, Κανά θέλων κακοῖς ξυνάψαι, τέκνον.* Adde Med. 78. Iph. Taur. 487.
672. *Ἐλεωνόν* Bothius. Vide Porsonum Praefat. p. 7.
682. *Καὶ τίς ὁ λόγος* Reg. D. Dresd. B. *Τίς ἦν ὁ λόγος* Trin. Reliqui cum Aldo consentiunt. Vide var. lect. ad v. 1176.
684. *Φαλντ'* metro pessumdato Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B.
691. *Οὐρησας*, ut vulgo, Schol. et Suidas v. *Οὐρησας*. *Οὐ-*

- εἶναι. Enstathius p. 661, 44. f282, 17. Ita quoque Stephanus in Thésauro, monente Heathio.
692. *Πινυ* ex emendatione Triclinii est. Sed nescio an scribendum, εἰ δύναι, γενοῦ μοι, vel, εἰ δύναι, γένοιο. *Δύναι* pro *δύναιο* legendum etiam in Phil. 849.
700. *Σέβω, γύναι* Dresd. A. Aug. B.
701. Subauditur *νεπλ*, ut in Trach. 1124. Phil. 439. El. 317.
702. *Σαφῇ* Schol. Brunckio non improbante. Utrumque probum.
713. *Ἡῶι* non male Trin.
- Ibid.* *Πρὸς παλδων* Aug. B. Quod recepissem, si majori auctoritate niteretur. Vide Oed. Col. 970. Quod ad *δαις* post *παλδων* attinet, conferendus Eurip. Hel. 947. El. 934. Priore loco *παῖσι* praebebat Stobaeus LXXXVH. p. 500. Gesn. LXXXIX. p. 361. Grot. Similia collegit Brunckius ad Aj. 760.
714. Malim *ἐμὸν* γε propter *δαις*. Quod alicubi monuit Porsonus. Vide El. 1506.
716. *Διπλάις* Laud. Bodl. Trin. Dresd. B. Mosq. et pars Brunckianorum. Infra v. 730. *διπλάις* habent Bar. Laud. Bodl. et nonnulli Brunckiani.
717. *Παιδὸς δὲ βλαστὰς*, quod ad puerum attinet, Brunckius. Sic τὰ δὲ *πρὸς πένητων* in El. 1071. et alia passim. *Ἰσχυόν* pro *διήλθον*, sensa apud tragicos parum usitato. [*Αὐτὸν δ' ἐκείνου, εὐτ' ἂν ἄγν' ὀνόματα Πέξη πατρὸς Ζηνὸς τῆς ἀλώσεως, Φρονεῖ νῦν ὡς ἤγοντα.* Apud Eurip. Phoen. 1621. legendum puto: *Νεκρῶν δὲ τῶδε, τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν ἤδη πομπεῖν, τὸν δὲ Πολυνείκους νέκυν Ἐκβάλετ' ἄσπετον τῆσδ' ὄρων ἕξω χθονός.* Vulgo *νεκρῶν δὲ τῶνδε.* Ex Addendis.]
719. *Ἀπατόν εἰς ὅρος* Musgravius aliique. Sed vide Hujus fabulae v. 1496. Ant. 418. Aj. 459. El. 326.
722. *Παθεῖν* membr. pro var. lect. Sed nihil mutandum, modo recte interpungas. *Διὰ μέσου* sunt verba, τὸ δεινὸν οὐ φοβεῖσθαι. Id quod matuebat.
725. Quid sit *χρεῖαν ἐρευνᾶν*, cum ceteris interpretibus juxta, ignoro.
728. *Προσπαρεῖς* Aug. B. et, opinor, Reg. T. Quam scripturam a Turnebo memoratam probat Stephanus, ut sit: *ὕπο ποτασ μετὰ μινὰς προσπαρεῖς*. Sed melior videtur altera scriptura *ὑποσπαρεῖς*. Qua cura commotus vertit Winsemius. Simplex *σπαρεῖν* eodem sensu legitur in Aj. 1117.
732. *Χῶρος* accentu recte posito omnes nostri codd. et Collinaeus in Appendice. Tacent Brunckius et Erfurdtius.
734. *Ταυτὸ* pro *ταυτὸν* non valde frequentant tragici. Legi-

- tur tamen apud Nostrum Trach. 425. Aesch. Choëph.
 208. Eurip. Or. 654. Med. 564. Iph. Taur. 658. Hel.
 764. Τοῦτοτο verò et τοσοῦτο, quod sciam, nusquam
 apud tragicos et veteres comicos occurrunt, nisi in cor-
 ruptis locis. In Rheseo 160. legendum puto: Νῦν δὲ
 τόσῳ τέθεικας εὐκλεστοτερον. Apud Aristoph. Plut. 361.
 scribendum τοῖσιν, φῶ extra versum posito.
 737. Τοῦτ' ἐκηρύχθη codd. opinor, omnes. Tacet Brunckius.
 738. Τί μοι δοῦσαι Schol. qui in interpretatione habet, τί μοι
 ποιήσεις;
 741. Τότε pro ἔγωγ Brunckius audacius quam felicius.
 746. Πρὸς δ' ἀποσκοποῦσ' omnes nostri. Tacet de suis
 Brunckius et Erfurdlius.
 749. Ἄν δ' ἔρη Laud. Ἄν δ' ἔρη Dresd. (opinor, B.) pro-
 bante Hermanno. Sed nihil refert. Vide Nostrum Phil.
 1431. Eurip. Suppl. 916. (ubi legendum μάθῃ) Ion.
 380. Malim in Oed. Col. 13. ἄν δ' ἀκούσωμεν.
 750. Hesychius: Βαῖόν. ὀλίγον, μικρόν. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδί-
 πῳ Τυράννῳ, ἀντί τοῦ ἀφθονοῦ καὶ πολλοῦ. An legen-
 dum, ἀφίλος καὶ μόνος?
 751. Λοχίτας ἀνδρας Suidas v. Βαῖός. Utamque scripturam
 probam esse monet Erfurdlius, homo μετρίκωτατος.
 752. 753. Haec ita accipio, praeter Laium et praekonem
 quinque fuisse satellites. Dixi de ἐν δὲ ad v. 27.
 762. Ἀστῆς ante vocalem habet Eurip. Or. 759. Phoen.
 849. El. 246. Ita ubique scribendum puto, nisi ex li-
 centia poetica, ut πόλσος. Ἀστῆς disyllabon est apud
 Eurip. Bacch. 838. El. 298. Neque enim cum Porsono
 ad Or. 393. ἀστους legere velim.
 763. Ὅδε γ' ἀνῆρ membr. cum plerisque aliis. Ὅδ' ἀνῆρ Regg.
 C. D. Dresd. B. Ὅ γ' ἀνῆρ Schol. Ὅ γ' ἀνῆρ recte Her-
 mannus. Ita Noster Phil. 583. Eurip. Or. 22.
 777. Hesychius: Ἐπιστῖν (scribendum ἐπίσση) ἐπίσση. Eurip.
 Hippol. 818. ὦ τύχη, ὅς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπιστάθης.
 781. Aristoph. Nub. 1363. Κάγω μόλις μὲν, ἀλλ' ἄμωσ ἡνε-
 σόμην τὸ πρῶτον. Quem huc respexisse putat Anony-
 mus apud Burgessium.
 786. Ἀς recte omnes nostri codd. cum utroque Dresd. Ta-
 cet Brunckius.
 791. Malim γένος ἴ. Vide ad v. 220.
 792. Δηλώσειμ' Bodl. cum duobus Brunckianis. Sic etiam
 Mosq. pro var. lect. et Colinasus in Appendice. Gl. in
 Laud. Bodl. δείξοιμι.
 793. Suidas v. Ἀστειονομία a Brunckio allegatus: Καὶ ἀστῆς
 τεκμαίρεται. ἐπὶ τῶν μακρῶν καὶ ἱερῶν ὁδῶν πορευομένων,
 καὶ ἀστροῖς σημειομένων τὰς θέσεις τῶν πατρίδων. Dio-

- gentibus Cent. II. 66. "Αστρος σημειοῦσθαι. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τι ὑπονοούμενων. ἀπὸ πλεῖστον ἢ παραβολή. Plura dabit Teupius, ad Suidam II. p. 387. monente Musgravio. Eodem sensu ἐπλόθεν τὸ Ἴλιον εἰσοῦσθαι dixit Noster Phil. 454. Ceterum haec ad Heathii morem interpunxit Erfurdus, quasi subaudiretur ὁδόν.
797. Χρησμών οὐκ ἔστιν Bar. Bodl. Regg. D. T. Dresdd. et a secunda manu Laud.
804. Ἐννηνίας Suidas v. Παλιῆς. Nescio an rectius.
806. Τὸν ἐκτρέποντα τῷ τροχῶν Hermannus. Vulgatam habet Schol. qui interpretatur, τὸν ἐκτρέποντα τῶν τροχῶν πορευόμενον. Ita etiam legisse videtur Euripides, qui nostrum locum respicit Phoen. 39.
- 808-809. Ordo est, monente Brunckio, παθίκετό μου (κατὰ) μέσον πάρα. Eurip. Cycl. 7. Ἐγκέλαδον, ἵταν μέσῃ θύων δορῇ, Ἐκτεῖνα. Male vulgo, ἵταν εἰς μέσῃ.
- 813-814. Τοῦ ξένου τούτου non male legisse videtur Schol. qui τὴ συγγενεὶς recte εἰς συγγενεία interpretatur. [Erant fortasse qui malint: εἰ δὲ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει αὐτοῦ τι συγγενές. Ita fere Eurip. Iph. Aul. 494. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σὴ μετὰ;
815. Τίς τοῦδε (sic) ἡ ἀνδρός Schol. Dedi τοῦδε τὰνδρός, e v. 534. 1018. Sic etiam Oed. Col. 1618. Trach. 1177.
- Ibid.* Νῦν ἔστ' pro ἔστω etiam Trin. Suspicio Poëtam dedisse: Τίς τοῦδε τὰνδρός ἐγένετ' ἀθλιώτερος; Eurip. Hel. 600. Ὅ γ' ὦ, τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιώτερος;
817. Ὅν μὴ ξένον Schaeferus apud Erfurdium. Mihi quidem praestare videtur οὐ, cum praecedat τοῦδε τὰνδρός. Vide supra v. 148. Qui vulgatam defendunt, ita fere interpretari debent: Cui non licet, ut me quisquam hospitio accipiat. Ceterum insolentiqrem locutionem ἔστι τινα, pro τινι, vel e v. 993. defendi posse putō.
- Ibid.* Μὴ' ἀστὴν τῶν ἀστέων tacite Brunckius. Sed μήτε post μὴ soloeum esse credo. Suspicio scribendum esse, Οὐ μὲν ξένων ἔστι μοι ἀστὴν τινα, distinctione minus plena post προαπιδείξ v. 820 adhibita, ut τῷ μὲν respondeat δὲ v. 821. Ante ξένων autem facile subauditur μήτε. Noster Phil. 770. ἐπίσμαι, Ἐκόντα μὴ' ἄκοντα, μηδὲ τῷ τέχῃ Κελίνοις μεθεῖναι τὰντα. Eurip. Hec. 372. Μήτε, οὐ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένῃ. Ἀγούσα μήτε δοῦσα. Ita recte Porsonus. Aesch. Choeph. 291. Βασιλῶν δ' ἀπειργῶν οὐχ ὁρῶμεν ἡνικατὸς Μήνιν. δάξασθαι δ' οὐτὲ ἐνέλλωεν τινα. Ita scribendum putō. Paullo saliter Erfurdus ad v. 240, huius fabulae) Ζυλλύειν est συγκαταλύειν, μηα de-

824. *Mē* pro *μήτε* Reg. B. Aug. B. et pro *var.* fust. Reg. T. Nolim vulgatam temere mutare. Nihil enim obstat quo minus post *χοή* subaudiatur *ἔξοσι*, ut supra v. 819. post *ἔξοσι* subauditur *χοή*.
827. *Ὅς ἐξέδραψε καὶ ξένους* us Dresd. B. Uterque ordo probus. Vide Eurip. Med. 1349. El. 969.
829. *Ἄν ὀρθοίη* Schaeferus apud Erfurdium.
841. *Ποῖον δέ μοι* uterque Triclinianus. Apud Aesch. Prom. 476. plerique codd. τὰ λοιπὰ μοι κλέοντα habent. In Choeph. 154. κλῆς δέ μοι κλῆς omnes libri.
843. *Κατακτείνων* Trin. Dresd. Reg. T. aliique duo apud Brunckium.
844. Hesychius: *Ολόζων* (sic). *μονόστολον*.
845. *Εἰς γέ τις* non male Brunckius. Vulgatam ita interpretatur Erfurdius: *Multis illis, quos memoras*.
847. *Ἡμᾶς* pro *ἐμὲ* se reposuisse fatetur Triclinius.
853. *Ὅν γε Λοξίας* Dresd. B. non male. Vide v. 148. 817.
862. Noster Phil. 1227. *Ἐκράτης ἔργον ποιεῖν, ἂν οὐ σοὶ πρόπον;*
863. *Εἰ μοι, utinam mihi.* Citat Musgravius Eurip. Hec. 836.
867. Delendum puto δέ. Aesch. Agam. 1209. *Πότον πέρα τραφεῖσαν ἀλλόθρουον πόλιν.* Vertit Stanleius: *Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente.* Subauditur *κατά*.
870. Doricum μὲν habet Noster Oed. Col. 153. 1468. Sed malim, οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσθῃ. Ita Eurip. Hel. 299. *Νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ', οὔτε μὴ σωθῇ ποτα.* Herc. 718. *Ὅ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτὶ.* Plato Philebo p. 214, 49. Ald. 21. E. Steph. *Οὐδέτερος ὁ βίος, ὃ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μήποτε, ὥς ἐγώμαι, φανῇ.* Phaedro p. 282, 47. Ald. 260. E. Steph. *Τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λακων, ἔνυμος τέχνη, ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἡφθαι οὔτ' ἐστίν, οὔτε μήποτε ὑστέροις γένηται.* De Rep. VI. p. 80, 24. Ald. 494. E. Steph. *Οὔτε γὰρ γίγνεται, οὔτε γέγονεν, οὔτε οὖν μὴ γένηται ἄλλοθεν ἡθος πρὸς ἀρετὴν παρὰ τῆς τούτων παιδείας πεπαιδευμένον ἀνθρώπειον, ὃ ἔταίρε.* Ibid. X. p. 129, 80. Ald. 597. C. Steph. *Δύο δὲ τοιαῦται ἡ πᾶσι οὔτε ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, οὔτε μὴ φύσει.* Legg. XII. p. 350, 34. Ald. 942. C. Steph. *Τούτων γὰρ οὔτ' ἐστίν, οὔτε ποτὶ μὴ γένηται κρεῖττον, οὔτε ἄμεινον οὔτε τεχνικώτερον εἰς σωτηρίαν τὴν κατὰ πόλεμον καὶ νίκην.* In sequentibus οὐ μὴ priorē loco, οὐ posteriore collocatur. Noster Oed. Col. 450. *Ἄλλ' οὔτε μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὶ Ὀνησίς ἦξει.* El. 42. *Οὐ γὰρ σε μὴ γήρῃ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ Γυνῶς, οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὡς ἡσθεμένον.*

- Plato Philebo p. 211, 44. Ald. 15. D. Steph. Καὶ τοῦτο οὐτὲ μὴ παύσεται ποτε, οὐτὲ ἤρξεται ὧν. Qui locus nostro simillimus est.
873. Sunt qui interpretentur: *Propter malos civium mores amittitur libertas. Alii: Per scelera ad tyrannidem occupandam viam sibi faciunt homines. Tyrannidem ἄδικον εὐδαίμονα* vocat Eurip. Phoen. 552.
874. *Ἦν πολλῶν* reposuit Triclinius. *Εἰ πολλῶν* Suidas v. *Ἰβρις*. *Ἡ πολλῶν ὑπερεπλήσθη μάταιν* Stobaei ed. Trincavelliana, unde ἡ et κακῶν Gesnerus XLVII. p. 348.
877. *Ἀποτομον* Dresd. B. ut conjecerat Hermannus. *Ἀποτομον ἀνάγκης* λήμα memorat Eurip. Alc. 985. Omnia ut vulgo Suidas v. *Ἰβρις*.
883. *Ἰπέροπτα* pro *ὑπέροπτος*. Gl. καταφρονητικῶς. Sic in Aj. 197. ἀτάρβητα θρῆνται. Λαιψήρα πηδᾷ Eurip. Ion. 717.
890. Hesychius: *Ἀπειτον. ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτῶν.*
891. Repetendum a superioribus ei, monente Heathio, ut sit, ἡ εἰ τῶν ἀδικῶν ἔσται. *ἔσται* pro *διέσται* dictum est.
892. 893. Frustra haec sollicitant viri docti. Sensus est: *Si caedes Laii impunita discesserit, quis jam abstinēbis se, quin a mōnte ἀρῆσαι conscientias stimulos, sceleris scilicet recordationem, metumque vindictae divinae?* Eurip. Or. 623. *Μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς.* Herc. 193. οὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμύναι. Incertus Rhes. 787. *Ἐγὼ δ' ἀμύνων θήρας ἐξεγείρομαι Πάλοισιν.* *ἄρcons bestias ab equis.* Verba ψυχᾶς βέβη ex Ant. 1086. illustrat Erfurdcius, ubi eodem sensu dicitur καρδίας τοξεύματα.
898. Hesychius: *Ἀβαι. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαλον. Σοφοκλῆς.* Accentus incertus est.
903. Λάθοι Schol. Bodl. Trin. Mosq. Sed praestare videtur subjunctivus. Vide Aesch. Prom. 388. Eurip. Hippol. 889 et ea quae dixi supra ad v. 49. Male ἐγγράφει post Brunkium dedi apud Aristoph. Ach. 221. [Eurip. Med. 832. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἰνός κακῶν. Ita praeter codd. et edd. Athenaeus p. 156. F. a Porsono allegatus. Haud tamen deterius esset μὴ λάθῃ. Apud Soph. Trach. 1228. malim λάβῃ, licet λάβοι cum vulgatis libris habeat cod. Harleianus 5748. Ex Addendis.]
905. Παλαιὰ Λαλον Bodl. Mosq. Dresd. B. Πάλαι Λαλον Trin. Aberat παλαιὰ a codd. quibus usi sunt Schol. et Triclinius. Omittit etiam Suidas v. *Ἐξαιρούσιν.*
906. *Ἐξερούσιν* Schol. *Ἐξαιρούσιν* et mox *ἐξαιρούσιν* Suidas v. *Ἐξαιρούσιν.* *Ἐξαιρούσιν* etiam Aug. B.
911. Rhes. 780. *Καὶ ποῖα καὶ ὕπνον δόξα τις παρλοῖται.*

915. *Μαγισ* placeret λαβοῦσαν, si idonea auctoritate niteretur. Exempla praebeant Brunckius ad El. 480. Butlerus ad Aesch. Prom. 217. aliique. Quibus adde Nostrum Aj. 1006, nisi *με* ex Suida legere mavis. Nostro loco λαβοῦσαν Suidas v. *Λεξάσαι*.
914. *Οἰδίπῳ* *ἄναξ* uterque Triclinianus.
917. Citat Br. Aristoph. Eq. 860, *ὦ δαμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἔσθι*.
921. *Πρῶτος* etiam Trin. et Eustathius p. 1112, 37.
930. Pollux III. 82. *Καὶ τέλος ὁ γάμος ἐκαλεῖτο, καὶ τέλειοι οἱ γεγαμηκότες*. Hesychius: *Προτέλεια*: ἡ πρὸ (f. προθύο-
μένη) τοῖς γάμοις θύελα καὶ ἐορτή· τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν. Idem: *Τέλειοι*. οἱ γεγαμηκότες. Plura dabunt utriusque Grammatici interpretes. Hinc, opinor, petenda explicatio verborum παντελὴς δάμαρ.
934. *Ἀγαθὰ δόμοις γέ* de meo dedi. *Γέ* hic valet *saltem*.
935. *Παρά τίνος* Trin. Reg. D. Dresd. B. Reliqui πρὸς habent.
936. *Τὰ* *ἂν* Brunckius contra omnes codd., et Eustathium p. 737, 6. Vide Aj. 778. Phil. 20.
941. *Οὐχὶ πρέσβυς* non male Trin.
942. *Ἐν δόμοις ἔχῃ* Trin. Aug. B.
943. 944. Triclinium sequitur Turnebus, Bothium Erfurd-
tius. Cum Triclinio facit Aug. B. nisi quod γέρον su-
prascriptum habet, et mox *εἰ δὲ μή*. Cum vero valde
inconveniens sit scriptura quae in plerisque libris exhibe-
tur, non abest suspicio priorem v. ita ἐμέτρως scriben-
dum esse: *Πῶς εἴπας, ἢ τέθνηκε, Πόλοβος?*
944. *Ἀγ'* *ἐγὼ* Trin. et a prima manu Laud. Ita etiam prior
Juntina, operarum, ut videtur, vitio.
948. *Μὴ κτάνοι* Trin. qui v. 1011. *ἐξέλθοι* habet. Item Dresd.
A. et pro var. lect. duo Brunckiani. Utrumque probum.
Vide Eurip. Hec. 1138. Phoen. 69. Sed malim, *τὸν ἄν-
δρα φεύγει μὴ κτάνῃ*. Vide v. 1010. *Πόλοι* cum verbo
praesentis temporis conjungitur supra γ. 450. infra v.
1067. 1112.
955. *Ἀγγέλων* male pro aoristo acceperunt grammatici. Gl. ἄγ-
γέλλας, μηνύσας. *Ἀγγαλῶν* recte Laud.
967. *Κτενεῖν ἔμελλον* Dresd. B.
969. Verba ἄφαντος ἔχουσ ad Polybum referenda censet Ano-
nymus apud Burgessium, superioribus scilicet *ἐγὼ δ'*
ὅδ' ἐνθάδε, διὰ μέσου posita.
972. *Ἄξ'* *οὐδενός* Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, alii-
que, opinor, plerique. Tacet Brunckius.
977. 978. Haec post Grotium explicat Heathius. Sensus est:
Τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, οὐκ εὐβουλία. Verba τὰ τῆς τύχης
eodem quo Noster sensu usurpat Thucyd. IV. 55. Ita

- etiam Eurip. Alc. 788. τὰ (τὸ vulg.) τῆς τύχης γὰρ ἄφαντες οἱ προβήσεται.
987. Μέγας γ' ὀφθαλμός Editor Lond. 1746. Apud Eurip. Herc. 1116. recte μέγας γ' ὁ κόμπος e cod. Musgravius.
993. Ἡ οὐ δεμιστόν Bothius.
- Ibid. Ἄλλοις εἰδέναν contra metrum Laud. Bodl. Dresd. A. Eurip. Proteus. fragm. 1. Οὐ γὰρ σέμεις βεβήλοις ἀπτεσθαι δόμων. Recte Musgravius βέβηλον.
994. Λοξίας πάλαι Aug. B. et uterque Triclinianus.
1001. Πατρός γε χερσὶν Hermannus.
1002. Ἐγὼ εὐ Bodl. alitque fortasse. Tacet Brunckius. Ἐγὼ οὐχὶ recte coniecit Erfurdcius.
1005. Schol. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμεν. ἦγον διὰ τοῦτο. Noster Oed. Col. 1291. Ἄ θ' ἦλθον, ἥδη σοι θέλω λέγειν, πᾶσι. Aristoph. Plut. 966. Ἄλλ' οὐ μάλιστα ἐλήλυθας, λέγων δ' ἐχρῆν.
1006. Εὐ πράττειν τι Laud. Bodl. alitque multi, ni fallor.
1011. Ταρβῶ codd. nescio an omnes. Sed recte se habet participium. Vide Ant. 404. Tacet Brunckius.
1021. Mediam formam ὀνομάζεσθαι alibi non reperi.
1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς Dresd. B. e v. sequente.
1030. Σοῦ δ' de meo dedi. Supra v. 372. εὐ γ' ἄθλιός γε habet Aug. C. Legendum etiam αὐ δ' apud Eurip. Herc. 1249.
1037. Recte Triclinius. Ἦρὸς μητρός, πρὸς πατρός ἢ πρὸς μητρός, ἔπαθον τοῦτο δηλονότι, ἦγον τὸ διατρέπηθῆναι τοὺς ἀστράγαλους. ἀσύνετον γὰρ καὶ ἀνακόλουθον πρὸς τὰ ἐπιγόμενα, τὸ νομίζειν ἐρωτῶν τὸν Οἰδίποδα, εἰ ἐπὶ τοῦ πατρὸς ὀνομάσθῃ. Sic etiam gl. apud Brunckium.
1046. Εἰδὼς ἔν Heathius, ut legisse videtur Schol.
- Ibid. Οἱ πικῶριοι Regg. D. T. Vide Praefationem.
1051. Τῶν omnes nostri codd. Tacet Brunckius et Erfurdcius.
1052. Suspicio Poëtam scripsisse, ὃν καὶ πατέρας.
1056. Dedi τί δ' ὄντιν' εἰπὼς ex Aesch. Prom. 764. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ζητὸν αὐδαῖσθαι τάδε. Τί ἐρωτᾷς scilicet.
1061. Ἄλῃς νοσοῦς ἐγὼ Schol. et Johnsonus in interpretatione, monente Heathio. Citat Brunckius Ant. 547. ἀνέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.
1062. Οὐδ' ἐν ἐν τρίτης ἐγὼ Aug. C. Οὐδ' ἐν τρίτης ἐγὼ Hermannus. Male haec interpretatur Schol. Οὐδ' ἔν (sic) ἐν τρίτης ἐγὼ. τρίτον πεπραμένους (vulgo πεπραμένος) καὶ αὐτὸς τρίτος. Imo, δοῦλος ἐν τριγωνίας. Eodem sensu legitur τρίς νόθος apud Eurip. Androm. 637. ubi consulendus Musgravius a Brunckio laudatus.
1064. Μὴ δρᾷ τάδε Bar. Aug. B. Dresdd. et tres Brunckiani. Aesch. Eum. 797. Ἐμοὶ πείθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
1075. Αναρόηξει Laud. Regg. D. E. Vide Dawesium p. 227. Eurip. Hippol. 518. Αἰδούμ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφῇ.

- Ubi futurum praeſet tot. Flor. apud Valckenarium. [Plato Symposio p. 249, 48. Ald. 193. A. Steph. Φόβος οὐν ἔστιν, ἐστὶ μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὐτοὺς διασχισθῶμεθα, καὶ περιμην ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφῇ, ἐκτετυπωμένοι. Demosth. Philipp. III. p. 130, 12. Reisk. "Ἐπειτα δέδοικα ὅπως μὴ πάνθ' ὅσα οὐ βούλομεθα ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γενέσθαι.
1078. *Αὐτῇ Hermannus.*
1079. Hesychius: *Ἀρσένειαν. ἀρένειαν.*
1080. Plutarchus de Romanorum Fortuna p. 313. C. "Ἀντικρυς αἵτες (L. Cornelius Sulla) τῇ πόλει μετὰ τὸν ποταμὸν ἑλάντον εἰσεπολεῖ, βωῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τὸν Σοφοκλέους. "Εγὼ δ' ἑμῶν τὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω.
1084. Τοῖσδ' ἐκπὺς Schol. Augg. Τοῖσδε γ' ἐκπὺς Dresd. A. Τοῖσδε πρὸς τῆσδ' Dresd. B. Τοῖσδε πρὸς τὴν πόλιν interpretatur Schol. Vide an legendum: Τοῖσδε πρὸς ἐν οὐκ ἂν ἐξέλθαι ἔτι. Ita supra v. 446. σὺθεῖς τὴν οὐκ ἂν ἀλγόναις πλέον. Vide etiam 339. Aj. 1144. El. 697. Eurip. Androm. 307.
1085. Proculdubio mendosum est τοὶ κάλλας in initio senarii. Quid scribendum sit, nondum video.
1088. "Ἀπειρος Trin. Aug. B. Gl. ἀπείρος. Hesychius: "Ἀπείρονας. ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θάεστη.
1091. seqq. Ordo est: Μηοὺ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα (Corinthiam scilicet et Thebas) ἀνέσεν σε (ὡς ἄντα) πατριώταν Οἰδίπουν, καὶ (σε) χορεύσθαι πρὸς ἡμῶν, et reliqua. Interpretes fellit καὶ ante πατριώταν positum, cui non respondet καὶ τροφὸν καὶ μητέρα, sed καὶ χορεύσθαι.
1094. Passivum χορεύσθαι optima illustrat Eurip. Iph. Taur. 367. αὐλεῖται δὲ πᾶν Μέλαιθρον. Hel. 1449. πᾶσιν δ' ἐχοῖται Γαῖαν βοᾶσθαι μακρολαῖς ἑμνοδῖαις. [Conf. Elmsl. ad Euripid. Heraclid. 402. G. D.]
1095. "Ἐπίηρα, vox Homericæ, ex Il. A. 572. 578. Od. E. 343. Τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν interpretatur Apollonius.
- Ibid.* Τοῖς ἐποῖς τυράννοισιν male Heathius.
1096. "Ἰητέ σοι Φοῖβε de suo dedit Brunckius. Vitium erat in antistrophico v. 1108. quem emendavit Porsonus.
1100. "Ἀρα priore brevi Heathius. Quae forma in initio sententiae nunquam adhibetur.
- Ibid.* "Ορεσσιβάτα Laud. Trin. Regg. E. T. Πον metri gratia addit Heathius. Malim τις, quod geminare solent tragici, et omittere librarii. Exemplis ad Aristoph. Ach. 569. allatis adde Aesch. Agam. 671. Eurip. Androm. 784.
1108. "Ἐλικωνίδων Porsonus ad Or. 614. Vide Eurip. Herc. 791.
1111. Πρῶτον Bar. et pro var. lect. Reg. B. Πρῶτον Schol. Laud. Bodl. Trin. Regg. C. D. Dresd. B. Colinaeus in Appendice. Quod unice verum est. Gl. τὸν γηραιὸν ἀκρι-

- βοῦδαι. Reliqui Brunckiani ἀπείσων et ἀπείσας habent, altero alteri suprascripto.
1113. *Εὐνάδει τὸδε τάνδῃ* Schol. Laud. Bodl. Dresd. B. Brunckio non improbante.
1123. *Ἡ δοῦλος* diserte Porphyrius in Lexico Brunckiano. Infra v. 1389. ἧ habet Laud. a secunda manu.
1130. *Ἡ ἐνυπλάσας* membr. *Ἡ ἐνυπλάσας* Reg. D. Dresd. B. ut legendum viderat Heathius.
1135. Hunc versum, διὰ μέσον esse monet Brunckius.
1136. *Ἐπλησίασεν* Brunckius. Nec male, modo ἐπλησίασε scripsisset. Sed primam personam defendit Hermannus. *Τῷδε τάνδῃ* eodem sensu legitur paullo ante v. 1113.
1137. *Εὐμήνους* Schol. diserte et codd. opinor, tantum non omnes. *Εὐμήνους* Trin. unde *Εὐμήνους* Schaeferus apud Erfurdium. Schaeferi verba proponam: *A veris initio, quo tempore greges in illis sacris ἀγῶνις ἀποδύα relinquebant, ad ortum Arcturi sex menses erant. Oportet Arcturum, monente Schol. ἤτοι ὄντες ἐν τῇ παροίῃ.* Plura dabit Musgraveius. [Vid. Elmsl. ad Medeam. 1150. p. 256. C. D.]
1163. Recte interpungit Colinaeus in Appendice.
1164. *Τῷδε* omnes nostri codd. et Colinaeus in Appendice. Tacet de *αὐτῇ* Brunckius et Erfurdius.
1166. *Εἰσέταται* operarum vitia dedisse videtur Stephanus. Ita etiam nonnulli libri apud Eurip. Med. 280.
1167. *Τις γεννημάτων* dicere maluit Poeta, quam *τι γεννημάτων*. *Ἐγὼ* πρὸς τὸ σημανόμενον vocant grammatici. Ita Eurip. Tro. 735. *Ὁ φίλει, ὁ παρὰ πατρὶος τέκνον*. Bacch. 1805. *Τῆς αἰσῆτος ἱερὸς, ὁ καλῆς, ἡδύος Ἀλοχίστα καὶ τὰ γένεα καθαρόνδ', ἱερῇ*. Eadem ratio est diminutivorum, ut mea *Glycerium*, Aristoph. Ach. 872. *Ὁ χαίρε, κόλλε ποδάρε*. Boissidion. B. in masculinum habet Aesch. Choeph. 893. *Ὁ γὰρ τέκνονος φίλον*. Αἰγίσθου B. in.
1170. *Ἀκούειν* Plutarchus de Curiositate p. 552. C. et adversus Epicureos p. 1093. B. monente Valckenario ad Phoen. 394. *Ἀκούειν* etiam coniecerat Stephanus in Annotationibus.
1175. *Θεσφάτων κακῶν ἄνθρω* Reg. D. Dresd. B. *Θεσφάτων ἄνθρω* κακῶν uterque Triclinianus.
1178. 1179. Ordo est, monente Brunckio, *ὡς δοκῶν ἀπολοῖσιν (εἰς) ἄλλην χθόνα*. Ita Eurip. Herc. 984. *Ἄλλῃ δ' ἐπείχε τόξ', ὃς ἀρριβόμου Ἐπὶ τῆς κρητὶδ', εἰς λελθῆναι δοκῶν*.
1182. *Ἐξήκοι* recte Dresd. B. Vide v. 1489. 1492.
1185. *Ὁ γὰρ ὁμῶν* Aug. B. Dresd. B. Vide ad v. 461.
1188. *Ἐνὰριθμῷ* Schol. diserte, Laud. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius et Erfurdius.
1189. Nescio an legendum, *τί γὰρ τις ἀνὴρ πλεον*. Vulgatam habet Stobaeus XCVI. p. 531. Gesn. XCVIII. p. 407. Grot.

1193. *Ἦν σὺν τοῖς* tacite Camerarius, consulto, necne, nescio. Ita etiam legisse videtur Schol.
1195. *Ἐδὲν* de meo *ἐλάμων*, quod paullo numerosius est. *Ibid.* *Οἰδιπόδα* recte Bodl. Colinaeus in Appendice, et alii fortasse.
1195. 1196. *Ἐλάμων Οἰδιπόδα βροτῶν, διδὼν παραελίζα*. Ita, quod mirere, ex Hermannii praecepto Erfurdus.
1197. Hesychius: *Καθ' ὑπερβολήν. ὑπερβαλλόντως*.
1198. *Ἐκβάτης* Hermannus. Cui scripturae favet Scholiastae interpretatio *mox alleganda*.
1205. *Ἀνέστας* (sic) Bar. *Ἐδὲν* de meo *ἀναστάς. Ἀνέστα* legisse videtur Schol. qui *ἀπαλλάττης γέγονε* interpretatur. In Oed. Col. 1662. *δίσουν* pro *διασύν* cod. Vaticanus.
1204. 1205. Malim, *ἑταίρεος* *ἑως* *καλεῖ*. Sed fortasse *καλεῖ* pro *ἐκαλεῖτο* scripsit Poëta, et *mox ἐτιμάθη*.
1207. *Θηβαιῶν* Heathius, qui primus hoc carmen antistrophicum esse vidit.
1209. *Ἦς ἀταῖς ἀγχαῖς, ἦς ἐν πόντοις* non male Hermannus. Ceterum subauditur *μαλίων*, quod in *δολιχέροις* contineri vidit Byrtonus.
1212. *Ὀδύς* Brunckius. *ΓΙ: ὁ αὐτός*.
1213. *Παῖδ', πατὴρ καὶ θυγατρίδα περὶ* Reg. D. Dresd. B.
1216. *Ἐδυναθήσαν* Reg. B. *Ἐδυνήθησαν* Dresd. B. Altera forma vix usquam apud tragicos obvia est. Apud Eurip. Ion. 867. pro *Ἐδυναθήσαν* malim *Ἐδυνήθησαν*.
1218. *Ὅς δικάζει* Bar. Land. Mosq. et a secunda manu Bodl. Trin. *Δικάζει ὁ ἀγαπών* praeter necessitatem Hermannus. *Ibid.* *ἀγαπώνος γάρους* has nuptias vocat Eurip. Phoenix 1054.
1220. *Ἰὼ, Λατίον ὦ τέκνον* non male Erfurdus. Eurip. Iph. Aul. 1497. *Ἰὼ, γὰρ μάτηρ ὦ Πέλαγος*.
1221. Heathii emendationem recepit Erfurdus. Ego Bothium sequor. Nihil, quod sciam, mutant codd. praeter Trin. et Dresd. A. quorum ille *Ἰδομένης* habet, hic recte *Ἰδομένης*, ut emendaverat Heathius.
1222. *Ἀγομαι* Bothius post Porsonum ad Her. 728. Med. 160. *Ibid.* *Ἰαχέων* Reg. C. et a secunda manu Trin. qui a prima *Ἰαχέων* habet. *Ἀχέων* Reg. D. Dresd. B. *Ἰαχέων* post Hermannum Erfurdus, cum hac annotatione: *Voc. ἰαχέος, formatum ab ἰαχέος, Lexicis addendum: Bacchico ore lamentor. Quo exemplo ego quoque monéo: Voc. ἰαχέος, formatum ab ἰαχῇ, Lexicis addendum: Lamentabilis. Lamentabili voce deplorans dixit Cicero Tuscul. Disput. II. 12. Ceterum secunda in ἰαχῇ et ἰαχέων communis est, neque quidquam caussae est cur scribatur ἰαχῇ et ἰαχέων. [Vid. Elmslei. ad Eurip. Heraclid. 752. G. D.]*
1225. **Κατανομισα* contra metrum Bar. Regg. B. D. E. T. Aug.

- B. Dresd. A. Gl. ἀντι τοῦ ἐκοίμισα, διὰ τοῦ ἱ. Κατακοίμισα
Heathius.
1223. Nuntii personam praefigunt omnes nostri codd. praeter
B. qui nullas personarum notas habet.
1224. Dedi de meo οἷά τ' εἰσὺν ἔργον.
1227. Ὅτε Φαίον αὖ male Marklandus ad Suppl. 854. "An cum
infinitivo geminant Eurip. Med. 368. Aristoph. Thesm.
440. 526. In Lys. 115. fortasse legendum: 'Εγὼ δὲ δὴ
πάν ὥσπερ ἡγήταιν δοκῶ δύναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμῶσα θῆ-
μιον. Ubi notanda crasis δύναι ἂν, ut αἰεῖσθαι ἂν in
Eq. 1175.
1229. Διὰ μέσον sunt verba τὸ δ' αὐτὴν εἰς τὸ φῶς φανεί. Omnes
libri τὰδ' vel τὰ δ', quod fortasse retineri poterat. Sed
rectius videtur τὸ αὐτὴν, quod praeter alios habet Thucyd.
II. 42. 64. Dicitur autem τὸ δ' αὐτὴν pro αὐτὴν δὲ, ut
τὰ δὲ νῦν pro νῦν δὲ in Oed. Col. 133.
1230. Hesychius: Ἀκον. ἀκούσιον. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.
Sic etiam in Oed. Col. 977.
1231. Αἰ φανῶς recte Aug. B. cum utroque Tricliniano. "Ad
ante subiectivum omitti posse docuit Br. ad Oed. Col.
895.
1232. Omnes libri ᾄδμεν. Vide meam annotationem ad Ari-
stoph. Ach. 523. p. 122.
1239. Καν sine accentu recte Bodl. a secunda manu, et Coli-
naeus in Appendice, ut legendum monuit Stephanus in
Annotationibus.
1242. "Ιετ Reg. C. "Ιετ Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B. Mostq.
ut recte edidit Junta. Verum vidit Brunckius ad Ari-
stoph. Vesp. 423. ubi pro ἔεσο recte e membranis edidit
ἔεσο. Passivum est ab ἱημι.
- Ibid. Εὐφύς ἐς τὰ νυμφικά Aug. Dresd. A. et fortasse Reg. D.
1245. Καίεῖ recte Erfurdcius, ut supra v. 780. Oed. Col. 1626.
Trach. 798.
1249. 'Εγοῶτο δ' εὐνῆς Heathius. Εἰ νῆς δ' ἐκῶν apud Schol.
Barocc, deprehendere sibi et Erfurdio visus est Her-
mannus.
1250. "Ανδρα Regg. D. T. Dresd. B. ut legendum conjecerat
Mudgius. Optime haec illustrat Eurip. Herc. 950. Διτλοῦς
δ' ὀπαδοῖς ἦν μέλως, φόβος δ' οἰοῦ.
1253. 'Ενθεάσασθαι Aug. B. Dresd. A. Utrumque compositum
rarum, sed praestare videtur ἐνθεάσασθαι. To see out.
1256. Ἐξαιτῶν ὅπου κλῆος recte interpretatur Heathius.
1260. Τῷ γηγῆτοῦ conjunctim omnes codd.
1261. Ἐνῆλατ omnes nostri codd. Tacent Brunck. et Erfurd.
1262. Κλειδρα omnes codd. Sed κλειδρα v. 1287. Schol. Laud.
Aug. C. Mosq. et a secunda manu Bodl. V. 1294. eandem

- scripturam praebent Bar. Laud. Bodl. Aug. C., Mosq. Malim etiam ἀποκλῆσαι infra v. 1388. In Oed. Col. 1052. libri omnes κληῖς seu κλης.
1264. Αἰώρας dare voluit Turnebus, quod habent tres Brunckiani. Opinor, Regg. D. T. Aug. B. Eandem scripturam ex Aug. B. et utroque Dresd. enotavit Erfürdtius.
1266. Ἐπὶ δὲ γῇ solenni errore etiam Regg. B. D. Aug. B. Dresd. B. et a prima manu Aug. C. Pessime haec et sequentia corrumpit Brunckius.
1267. Ἐκείτο τλήμων (τλάμων Reg. D. Dresd. B.) Laud. Bodl. Trin. Regg. D. T. Aug. C. Dresdd. et, opinor, Mosq. Sic etiam Colinaeus in Appendice. Ἐδήκε στήμων habent Bar. a prima manu, ἔδη (sic) ἢ τλήμων a secunda. *Ibid.* Δανά γ' ἦν Bar. Bodl. et pro var. lect. Reg. T.
1271. Ὀνειρό Regg. A. D. T. Dresdd.
1279. Αἱματός ἔ' ἐτέγγετο Reg. T. Dresdd. et a secunda manu Reg. E. Αἱματοῦς Heathius. Brunckius ἀπετέγγετο de suo deditt. Χαλᾶς praebebant membranae.
1280. Δοῖα recte Bar. Bodl. Trin. Augg. ut ter edidit Brubathius. Δοῖον hoc uno in loco apud Nostrum dedit Aldus.
1281. Hic versus, quem propter homoeoteleuton omittit Bar. e margine irrepsisse videtur.
1282. Δ', quod delendum putat Anonymus apud Burgessiam, non agnoscit Aug. B.
1283. Τῇ δὲ δ' ἡμέρᾳ etiam nostri codd. Gl. in Bodl. rei.
1286. Τῷ encliticum Augg. ut legendum viderat Mudgius.
1292. Aesch. Agam. 245. Φθόγγον ἀραίον οἴκοις. Eurip. Med. 608. Καὶ σοῖς ἀράια γ' οὐδα τυγχάνω δόμοις. Iph. Taur. 778. Ἡ σοῖς ἀράια δώμασιν γενήσομαι.
1293. De locutione μείζον ἢ φέρεω consulendus Marklandus ad Suppl. 844.
1300. Τίς (τὶ Bar.) δ' ὁ πηδήσας Bar. Laud. Bodl. Mosq. et, opinor, alii. Vide ad v. 1490.
1801. Τῶν καλίστων solenni errore Trin. Reg. C. Dresd. B. Augg. Vide Valckenarium ad Hippol. 818.
1802. Πρὸς σῇ, ut Aldus, omnes nostri codd. quorum scripturam male repraesentavit Burtonus.
1803. Φεῦ, φεῦ δύστην' Bothius. Quod si recte se habet δύστανος, Oedipo in scenam ingredienti haec verba tribuenda erunt.
1804. Δύναιμι δ' ἐθέλων Trin. Reg. B.
1807. Ἀ' quater Bar. Trin. alique. Nonnulli bis tantum.
1810. Πέταται Heathius, unde πέτεται Brunckius. Διαπωτάται Musgravius. Nulla hic anapaestici metri vestigia.
- Ibid.* Hesychius: Φοράδην. πάντη (vulgo πάντα) φερόμενον.
1811. Ἰὼ δαίμων Bar. Dresd. B. Ἰὼ δαῖμων (sic) Aug. B.

1311. *Ἰν' ἑπλω* Aug. B. Dresd. B.

1312. *Οὐκ ἀκουστόν* non male Trin. a secunda manu.

1313. Hesychius: *Ἀπότροπον. ὃ τις ἂν ἀποτρέπεται. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι.*

Ibid. *Ἐπιπλόμενον* Bar. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. Laud. Tacet Brunckius. Vox Homericæ ex Od. II. 261. E. 287. Quo sensu a Nostro usurpatur, non adeo perspicuum est. *Ἐπιπλόμενος* interpretatur Scholiastes, *ingruens, opprimens, innotuens, superveniens*, interpretes Latini, Hesychius: *Πλόμενον. φανερόν γεόμενον, δῆλον.*

1314. *Ἀδάματον* Hermannus de Metris p. 435. Vide ad v. 196.

1319. *Φορεῖν* omnes nostri codd. et Regg. A. B. *Φορεῖν* operarum vitio dedit Junta. Idem *φανεύς* v. 793. *υπερώπια* 883.

1321. Nihil mutant libri. Pro *ἐπὶ τῶν τυφλῶν, τυφλῶν μὲ* conjicit Hermannus de Metris p. 435. *τυφλῶν γε* apud Erfurd.

1322. Alterum *φεῦ* ex Heathii sententia delevit Brunckius. Aliter scilicet hos versus distribunt.

1327. Recte *φλοι* omisso *ᾧ* dedit Triclinius. Vide infra v. 1334.

1328. Eam scripturam exhibui quam praebent Bar. Bodl. Trin. Regg. A. C. et a prima manu Laud. nisi quod hi cum reliquis omnibus *πάσσα* habent. Versus justus est dochmiacus.

1329. *Ἐπαισεν αὐτόχειρ νιν* non male Trip.

1332. *Ἦν ταῦθ', ὥσπερ τε καὶ σὺ φῆς* Bar. Bodl. Mosq.

1333. *Τὶ δ' ἦν ἐμοὶ* Bar. Bodl. Trin. Mosq. et Triclinius, ut conjecerant Burtonus et Heathius. Tacet Brunckius.

1335. *Ἀπάγει ἔκτοπόν μ' ὅτι τάχα γὰρ* non male Hermannus. Noster Ant. 1323. *Ἀγέτε μ' ὅτι τάχος, ἄγέτε μ' ἔκτοδόν.*

1335. 1336. *Ἀπαγάγει* utrobique Dresd. A. ut legisse videtur Triclinius.

1336. *Ὀλέθριον* omnes codd. etiam Triclinianum, licet *Ὀλέθρον* agnoscere videatur Triclinianus in Scholias metricis. *Μέγα* Aug. B. Dresdd. et nonnulli Brunckiani. Aristoph. secundis Thesmoph. fragm. 8, 3. *Ἀγχοῦσαν, Ὀλέθρον τῶν βαθρῶν, μινυμίδιον.*

1340. Cum Aldo consentiunt membr. Bar. Laud. Bodl. Mosq. Aug. C. Reliqui omnes, ni fallor, *ἂν* addunt in fine versus. Sed valde inconcinnum est *ἂν* verbo sue subjectum, altero verbo interposito. Dedi igitur de meo *ἦδ' ἐλπεῖ ἂν*. Supra v. 77. *ὅσα* pro *ὅς ἂν* habent Trin. Aug. B. Dresd. A. Mosq.

1341. Praepositionem recte delevit Triclinius. Eodem vitio laborant edd. veteres in Oed. Col. 167.

1342. *Νομίδας* Bar. quam scripturam agnoscit Triclinius. *Νομῶς*

δος diserte Schol. *Pastoribus* vergit Musgravius, quod vix intelligo. Metri gratia νομάδ' dedi, de quo plura dicam ad sequentia.

1342. *Ελυσέ μ' Trin. Reg. C. *Ελυσέ μ' Reg. B. Aug. B. Reliqui omnes Ελυσεν, quae vox ab exemplari, quo usus est Trichinius, abfuisse videtur. Sed veram scripturam, ni fallor, conservavit Schol. *Ἀπόλοιτο, φησὶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμμένης τοὺς πόδας μόν, ἔλαβε καὶ διέσωσέ με.* Optime metro convenit ἔλαβ', quod in textum reposui. Significat εὔρε, ut supra v. 1031. *Τὶ δ' ἄλλος ἔσονται ἐν κατοῖς με λαμβάνεις;* Eurip. Ion. 1339. *Ἐν τῇ δὲ τ' ἔλαβον νόμον βεβήκει.* In verbis, ἀγρίας πέδης νομάδα, nonnihil haereo. Sensus videtur esse, ἐν ἀγρίαις πέδαῖς δρεμνόν, quem tamen exemplis confirmare nequeo; tametsi structuram non valde dissimilem habet Noster Oed. Col. 686. οὐδ' αὐτοὶ Κρήναι μιν ῥοναί, Κρήναι οὐ μὲν δὲς βεβήκων.

1343. *Εἰδύτο pro εἰδύσατο vox Homericæ, tragicis vix usitata.

1345. *Hv tertia persona est, monente Schol. Vide ad v. 60.

Ibid. *Αγθος solenni vitio Bar. Bodl. Trin. Mosq.

1349. *Αδίκος metri gratia dedit Erfurdus. Conjeceram αἰδώς, quod etiam nunc magis placet. *Dis invisus.*

Ibid. Dedi de meo, ἀνοσίων τε παῖς. Vide ad v. 220.

1351. *Eti pro ἔην Hermannus. Vide Nostrum Ant. 1281. Eurip. Med. 234.

1354. Noster Aj. 634. Κρεῖσσων παρ' Αἰδῶ κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν.

1385. *Οφθής apud Turnebum ex operarum incuria natum videtur. Τούτοις habent Reg. D. et uterque Trichinianus.

1387. *Οὐκ ἦνεσχόμην Trin. Aug. C. (opinor, B.) Dresd. A. Recte Brunckius, οὐκ ἂν ἐσχόμην.

1388. *Τὸ μὴ ἀποκλείσαι plene scriptum in Bar. Laud. Bodl. Reg. D. Dresd. A. Quam scripturam in similibus semper adhibendam censeo. Pronuntiabant veteres, ni fallor, τὸ μαποκλείσαι.

1389. Sensus est: *Utinam aurium sensum occludere possem, ut etiam surdus essem.* Quasi significatione recte dicitur ἐν ἡ τυφλός τε. Quoties enim prior sententiae pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit, designat, particulae ἵνα, ὥς, ὅπως indicativum post sese adsciunt, modo de re praesenti aut praeterita sermo sit. Nam de re futura adhibetur subjunctivus aut optativus. Exemplum hujus structurae nonnulla post alios indicabo, quod melius eam intelligere possint thrones. Noster infra 1392. El. 1131. Aesch. Prom. 152. 746. Choeph. 193. Eurip. Hippol. 645. 925. 1078. Iph. Taur. 354. Inone fragm. 7, 2. Hippol. priore fragm. 9, 1. Astyda-

- mae apud Suidam v. *Σαυτήν ἐκείνην*. Aristoph. Vesp. 989. Pac. 135. Eccl. 161. 422. Menander apud Athen. p. 364. E. p. 114. Cler. Idem apud Stobaeum LXX. p. 429. Gean. LXXII. p. 303. Grot. p. 230. Cler. *Ἦτοι* qui inspiciat, nemo, opinor, dubitabit quin apud Eurip. Hec. 818, scribendum sit *ὡς ἦν ποτε*.
1401. *Μέννησθ' ἐτι* Trin. a secunda manu, et Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius. *Μέννησθ'*, *ὅτι* defendere conatur Erfurdus ad Ant. 2. Sed vera scriptura est, *μέννη σθέ τι*. Eurip. Hec. 992. *Ἐλ τῆς τελευτῆς, τῆδε μένηται τί μου*.
1414. *Πείθεσθε* libri nescio an omnes.
1415. *Πλήν γ' ἐμοῦ* Reg. D. *Πλήν ἐμοῦ* Suidas v. *Θίγαν*.
1421. *Ἐφευρημαί* omnes nostri codd. Tacet Brunck. et Erfurdus.
1422. 1423. *Οὐδ' utrobique* Dresd. A. nonnulli Brunckiani et Suidas v. *Γελαστής*. Cum Aldo consentiunt membr. et omnes nostri. Ita etiam Eurip. Phoen. 1549, 1586.
1424. Hodie malim, *μη καταισχυνοσθέ τι*, quam scripturam, paullo ante restitui γ, 1401.
1453. *Ζῶντι* Toupius in Suidam III. p. 144.
1457. *Θνήσκειν ἐσφόν* Marklandus ad Iph. Taur. 1201. Cuius structuræ exempla praebet Eurip. Phoen. 603. Alc. 11.
1458. *Ὅποιπερ* Bar. Bodl. Augg. Dresd. A. Mosq. Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius.
1459. *Ἀστέων* Regg. B. D. E. T. Dresd. A.
1460. *Προσῆ* dedi ex El. 1834. *Νῦν δ' ἐνλάβειαν τῶνδε προῦθε μιν ἔγα.* Διαλεγμένως supra γ, 184. *Προσάσθαι μέμναν* est curam curae additam habere. Vide Aesch. Pers. 531. Eurip. Hec. 742. Androm. 396. Apud Eurip. Iph. Aul. 1192. legendum: *τίς δὲ καὶ προσβλέπεται Παιδῶν δ', ὡς ὁρῶν προέμενες πόντος, τίνα;* Quae verba vulgo duplici menda laborant.
1466. *Ταῖν μοι μέλεισθαι* Reg. D. cum gl. *τάντων*. Sic etiam Heathius. Sed nulla mutatione opus. *Διὰ μέγαν* sunt verba *ἄνδρες εἰαίν* τοῦ βίον. Post *μετεμέτην* plene distinguendum. Verba *αἰν μοι μέλεισθαι* novam inchoant sententiam.
1472. *Τοῖν μοῖν* (*ἐμοῖν* Bar.) *φίλων* Bar. Laud. Bodl. Mosq. Colinaeus in Appendice.
1474. *Ἐχόνον* Reg. B. Utramque formam agnoscunt grammatici.
1477. *Ἡ δ' ἔκκεν* Regg. B. E. T. Ang. B. Dresd. A. Mutuli sunt Reg. C. Dresd. B. Reliqui octo cum Aldo consentiunt.
1481. Tametsi bene dicitur *ὡς ἐτι*, dubitari potest de hac lo-

- cutione, ὡς τὰς ἐμὰς χεῖρας. Apud Nostrum Trach. 365. δόμους Ἐς τοῦσδε pro δόμους Ὡς τοῦσδε ex emendatione Marklandi reposuit Brunckius.
1490. Malim πολὺς ἑορτὰς, ut supra v. 421. Adde nostrum Aj. 1006. 1012. Aristoph. Plut. 458. 786. Eurip. Or. 467. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπιπροσθεν νέφος; Θῶμαι, γερόντων ὀμμάτων φεύγων κόρας; Ubi ποῖον δ' Aīdus et pars codicum.
1493. Τίς οὗτος ἔστι γ', ὃς παραβρίψῃ Reg. E. unde malim: Τίς οὗτος ἔστιν ὃς παραβρίψῃ. Quis adeo projecta eris audacia vertit Brunckius, qui τέκνα vocativum esse monet. Consulenda Lexica v. Παρακινδυνεύω.
1494. 1495. Nihil mutant codd. Vertendum fere cum Erfurdio: Quae meis parentibus simulque vestris noxae erunt. Sub utriusque parentis nomine matrem praecipue intelligit Poeta, ut mox v. 1498. et alibi passim.
1505. Μὴ σπε περισῶς Dawesius p. 265. improbante Porsono ad Med. 284. cujus emendationem recepit Erfurdus. Conjeceram, μὴ σπε τὰρ ἰδῶς. De τὰρ dixi ad Aristoph. Ach. 323. p. 34. 122. Μὴ τοι cum imperativo habet Noster Oed. Col. 1407. 1439. Ant. 544. El. 1275. Aesch. Prom. 435. 626. alique. Sed nondum reperi ἀρα ita adhibitum.
1506. Citat Erfurdus Eurip. Heracl. 224. Ζοὶ γὰρ τὸδ' ἀσχρόν χωρὶς, ἐν τε πόλει κακόν, Ἰκέτας ἀλήτας, ἐγγενεῖς, οἴμοι κακῶν, βλέπον πρὸς αὐτοὺς, βλέπον, ἐλευσθαι βίᾳ.
1507. Malim, τοῖσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
1511. Εἰητόν γ' tacite Brunckius. De secunda persona εἰητόν dixi ad Aristoph. Ach. 733.
1513. Οὐ καὶδὸς αἰεὶ ζῆν, τοῦ βλον δὲ λόγονος omnes nostri codd. et Aug. uterque. Quam scripturam, ut diligentiam hominis agnoscas, praetermisit Burtonus. Tacet etiam Brunckius. Nullus dubito quin ζῆν, quod ia βλον κρυφῆσαι continetur, e glossemate irrepserit. Locus paullo obscurior est, et ita fortasse explicandus: Optate ut vitam ubicunque contigerit transigatis, feliciores autem sitis quam pater.
1515. Pessime haec interpungit Brunckius ex mente Winsemii. Ἰνα nunquam interrogativum est. Recte Heathius: Satis jam lacrymasti. Eurip. Herc. 1394. Ἀντιστάδ', ὦ δύστηνε, δακρυδῶν δ' αἵς.
1517. Εἰμὶ pro εἰμὶ Heathius. Scin qua conditione iturus sim? Rectius, opinor; Winsemius: Scis quid nunc velim?
1518. Ἰκέτης Bar. Trin. Aug. B. et pars Brunckianorum. Ibid. Ἀποικον Aug. B. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. membr. Bodl.

1519. Θεοῖς γ' ἐχθιστος membr. Laud Bodl. Aug. B. edd. Brachianae. Θεοῖς γ' αἰσχιστος Trin. solenni errore. Vide Nostrum Aj. 1059. Phil. 1284. Eurip. Phoen. 588.
1522. Ταῦτας codd. omnes praeter Augg. qui πάντα habent. Saepe permutantur ταῦτα, ταυτά et πάντα. Aristoph. Plut. 927. "Ἐπειδ' ὀνόλυσαι πάντα ταῦτά σοι λέγω. Ibid. 979. "Εγὼ δ' ἐκείνω πάντα ταῦθ' ὑψηλοῦν. Ita plerique libri. Ταῦτα πάντα et ταῦτα πάνθ' membranae, unde ταυτά πάνθ' posteriore loco Brunckius. Repone ταυτά ταυτα et ταυτά ταῦθ' e Nub. 234. 1280. 1328. Vesp. 483. Pac. 972. Plut. 153. *Ibid.* "Ἐγὼ Aug. B. et nonnulli Brunckiani. Malim ἔγωγε με pro ἀφ' ἑλγ' με. Malim etiam in Phil. 938. Πρὸς θεῶν πατρῶν, τὸν βίον με μὴ ἀφ' ἑλγ'. El. 1208. Μὴ, πρὸς γενέλου, μ' ἑλγ' τα φιλτάτα.
1523. Συνέγνωτο pro συνήνευσε, profuerunt.
- 1524—1530. Haec Oedipo tribuit Schol.
1526. Nihil de hoc versu, quod satisfaciat, habent interpretes.
- 1528—1530. Similia Tragicorum loca post Brunckium aliosque indicabo. Noster Trach. 1. Tereo fragm. 10. Tyn-dareo fragm. 1. Aesch. Agam. 937. Eurip. Androm. 100. Tro. 509. Heracl. 865. Dionysius apud Stobaeum CIII. p. 560. Gesn. CV. p. 431. Grot.
1528. "Ἐδεῖ pro ἰδεῖν Stanleius ad Theb. 778. Sed δεῖ subaudi-ri monet Heathius, qui ἰδεῖν ἐπισημασθῆντα recte vertit, *expectantem ut videas*.

INDEX AUCTORUM.

Aeschylus.

- Agamemnon 74. 90. 98.
- Choëphoræ 75. 76. 89. 90. 95.
- Emmenides 82. 93.
- Persæ 73. 84.
- Prometheus 80. 83. 85. 90. 93.
- Septem adv. Thebas 75. 82.
- Supplices 71. 76.
- Aviatophanes.
 - Acharnenses 91. 95.
 - Avas 72. 75.
 - Ectlesiastusæ X.
 - Equites 81. 92. 97.
 - Lysistrata 97.
 - Nubes X. 88.
 - Pax 72.
 - Plutus XII. 88. 93. 103.
 - Ranae XI.
 - Thesmophorizansæ 78. 97.
 - Vespæ X. 86. 87.
 - Fragment. 99.
- Bacchylides 76.
- Cicero 78. 96.
- Cratinus 82.
- Demosthenes 86. 94.
- Diogenianus 89.
- Etymolog. M. 84.
- Euripides.
 - Alcestis 79. 81. 85. 91. 93.
 - Andromache 77.
 - Bacchæ 88. 95.
 - Cyclops 89.
 - Electra 76. 83. 88.
 - Hecuba 78. 81. 85. 89. 101. bis.
 - Helena 80. 89. 90.
 - Heraclidae 102.
 - Hercules Furens 80. 86. 90. 91.
 - 93. bis. 95. 97. 102.
 - Hippolytus 76. 78. 88. 93.

- Ion XI. 74. 91. 96. 100.
- Iphigenia Aulideusis X. 76. 83.
- 86. 89. 96. 101.
- Iphigenia Taurica 73. 79. 84. 98.
- Medea 77. 78. 84. 95. 98.
- Orestes 72. 74. 85. 91. 102.
- Phoenissæ 74. 76. 81. 87.
- Rhesus 74. 83. 91.
- Supplices 88.
- Troades 85. 95.
- Fragmenta 85. 93.
- Hesychius 72. 73. 74. 75. bis. 76.
- 81. 82. 83. 88. bis. 90. 91. 92.
- 94. 96. 97. 98. 99.
- Homeri hymnus in Cereæ. 79.
- Phrynichus comicus apud Eustath.
- XIII.
- Pindarus 85.
- Plato 72. 79. 84. 90. 91. 94.
- Plutarchus 94.
- Pollux 92.
- Scholiastes Sophoclis 86.
- Sophocles.
 - Ajax 72. 74. 76. bis. 77. 78. 80.
 - 82. 83. 87. 91. 92. 100.
 - Antigone 79. 99.
 - Electra 76. bis. 78. 85. 90. 101.
 - 103.
 - Oedipus Coloneus 72. 75. 74. 76.
 - bis. 77. 80. 84. 88. 90. 93. 96.
 - 97. 98. 99. 100.
 - Philoctetes 75. 80. 81. 86. 87.
 - 89. 90. 103.
 - Trachiniae 91. 102.
- Stobæus 83.
- Suidas 83. 88.
- Theocritus 83.
- Thucydides 85. 92.
- Xenophon 84.

INDEX GRÆCUS.

ἄβαι 91.
 ἀγγέλλεσθαι 75.
 ἀγγελάειν, ἀγγελάειν 81, 82.
 ἄγος 82.
 ἀδάματος 76.
 αἰεὶ XI.
 αἰλλός 83.
 αἰτός XI.
 αἰεὶ XI.
 ἄλλος abundans 72.
 ἄμορος 78.
 ἄν ante subiunctivum omissum 97.
 ἄν duplex cum infinitivo 97.
 ἀνακλάκτος 83.
 ἀνεγχε 84.
 ἀνιέναι καρπὸν 78, 79.
 ἀπείθεω 82.
 ἀπότομος 91.
 ἀπότροπον 99.
 ἄπορος 76.
 ἄρα in initio sententiae non dicitur 94.
 Ἄρα 82.
 ἀραίος 98.
 ἄσπερος, ἄσπερος, ἄσπερος 88.
 ἀχαιὸς ἀσπίδων et similia 76.
 βασις 83.
 βλάπτειν εὐάντος 82.
 γαμβρός 74.
 γυνήθηται 71.
 γνωτός 80.
 δέ, δὲ et et similia 82.
 διειπεῖν 82.
 δοῦν 98.
 δύναι 87.
 ἐδυνάσθην 96.
 ἐδρεσθαι 96.
 εἶ, ἐξ XII.
 ἐνδεῖσθαι 97.
 εἰλενός 86.
 ἐνδατεῖσθαι 77.
 ἐν δὲ 73, 88.
 ἐνδεῖσθαι 97.

ἐξαγγέλλεσθαι 75.
 ἐπεὶ — ἀντ' ὧν 78.
 ἐπίηρα 94.
 ἐπιπλόμενος 99.
 ἔπουρος 76.
 ἔρρόντο 100.
 εὐχομαι (precor) cum infinitivo futuri 79.
 ἦ (eram) XII.
 ἦθεος 72.
 ἦμι, ἦμιν XIII.
 θοάξεν 71.
 ἱ infinitivis subscribi solitum IX.
 ἰάχης 96.
 ἰαχίος 96.
 ἰήθεος 72.
 ἵνα, ὥς, ὅπως cum indicativo 100.
 ἵνα nunquam interrogativum 102.
 ἰωὶ — ἰαγὶ 71.
 κάω XI.
 κλάω XI.
 κληθρον 97, 98.
 κυρεῖν τινας 81.
 λαμβάνειν i. q. εὐρίσκειν 100.
 Λυκίος 77.
 Λυκίος 77.
 μάν 90.
 μείζον ἢ φέρειν 92.
 μεν — τε 77.
 μη — μήν 77.
 μη οὐ particulae legē denuntiantis 71.
 μήν cum imperativo 102.
 νύ ἐπελκυστικόν XII.
 ὁδὲ ad sequentia indicativa 74.
 Οἰδίκος, Οἰδίκος 82.
 οἰαδ' ὡς ποιήσον 84.
 ὁμογενής 83.
 ὁμοσπορος 83.
 ὀνομάζεσθαι, medium, 95.
 ὀπίω, futura, 83.

- ὅστις post pluralem 87.
 οὐ — οὐ μὴ 90.
 οὐ μὴ — οὐ 90.
 οὐκ εὖν 80.
 ὄχλειν 85.
 πάλας cum verbo praesentis tem-
 poris 93.
 πασι pro παντάπασιν 73.
 πανθερός 74.
 πλάνη 74.
 πλάνος 74.
 ποτὲ in initio senarii 94.
 πρόσουρος 76.
 προτίθεσθαι 101.
 προύχειν τινός 81.
 προφέρειν τινός 81.
 πτάσθαι 73.
 πτέσθαι 73.
 ψαψαδός 81.
 ὡς elisa vocali 80.
 στέγειν. ἑστῆτα, στέξα 72.
 στενάχειν 76.
 συλλύειν 89.
 σύν, ἔν XIII.
 σύνουρος 76.
 σώζεσθαι ἀνέγκειν 101.
 σωτηρ feminine 74.
 τὰν X.
 τὰρα X. 102.
 τὰ τῆς τύχης 92. 95.
 ταυτα ταυτα 105.
 ταυτο 87. 88.
 τε. de collocatione huius particu-
 lae 84.
 τέλει, ἐν τέλει 76.
 τέλος 92.
 τις geminatum 94.
 τὸ αὐτίκα 97.
 τοιοῦτο 86.
 τοσοῦτο 88.
 τύραννα 85.
 ὅμιν, ὅμιν XIII.
 ὑπερβάλλειν τινός 81.
 ὑπερφέρειν τινός 81.
 φοράδην 98.
 χορεύεσθαι 94.
 χώρος 87.
 ὡς de re non animata 101. 102.

INDEX LATINUS.

- Accusativus significans quod atti-
 net ad 87.
 Arcturi ortus 96.
 Attica secundae personae passivae
 forma XI.
 augmentum temporale in ὑπερβα-
 λειν et similibus XIII.
 crasis articuli X. XI. ἑστῆτα, ὄ-
 κτεσθαι, ἔν 97.
 Diana, Emilia 73.
 dualis personae secunda 102.
 elisio vocalis in fine trimetri 80.
 masculinum cum substantivo neu-
 trius generis 95.
 negativa particula in priore mem-
 bro omitta 89.
 neutrum plurale pro adverbio 91.
 nominativus absolutus 75.
 optativi formae Atticae ἐσθὲν, δια-
 βαλέσθην, al. 84.
 sigmatismus 82.
 Sophoclis editio Iuntina 72.
 verba dicendi pro verbis iubendi 80.

14 DAY USE
RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED
LOAN DEPT.

This book is due on the last date stamped below, or
on the date to which renewed.

Renewed books are subject to immediate recall.

APR 58 GR	
REC'D LD	SEP 2 1959
APR 23 1958	CIRCULATION DEPT.
1 JAN '60 DF REC'D LD	
DEC 7 - 1959	
MAR 2 1985	
rec'd circ. MAR 15 1984	
JUL 10 1985	
AR 21 1990	

LD 21A-50m-8,'57
(O8481s10)476B

General Library
University of California
Berkeley

YB 38193

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C056097927

